OKTATÁSI HIVATAL

CULEGERE DE CÂNTECE
7–8

CULEGERE DE CÂNTECE 7–8

Culegere de cântece

CULEGERE DE CÂNTECE

pentru clasele 7–8
ale şcolilor generale

Oktatási Hivatal

A tankönyv TKV/1135–2/2018 engedélyszámon 2018. február 12-én tankönyvi engedélyt kapott.

A tankönyv megfelel az 51/2012 (XII. 21.) számú EMMI-rendelet 10.6. mellékletének.

Culegere întocmită de:
Kis Józsefné

Referent pentru autorizarea manualului:
Maria Gurzău Czeglédi

Redactor:
Gabriela Elekes

Referenţi:
Gheorghe Dulău
Kontra István

Coperta de:
Rákosy Anikó

© Kis Józsefné, Oktatási Hivatal (Nemzeti Tankönyvkiadó Zrt.), 1999

ISBN 978-963-19-0210-5

Eu pe-aicea n-am jucat

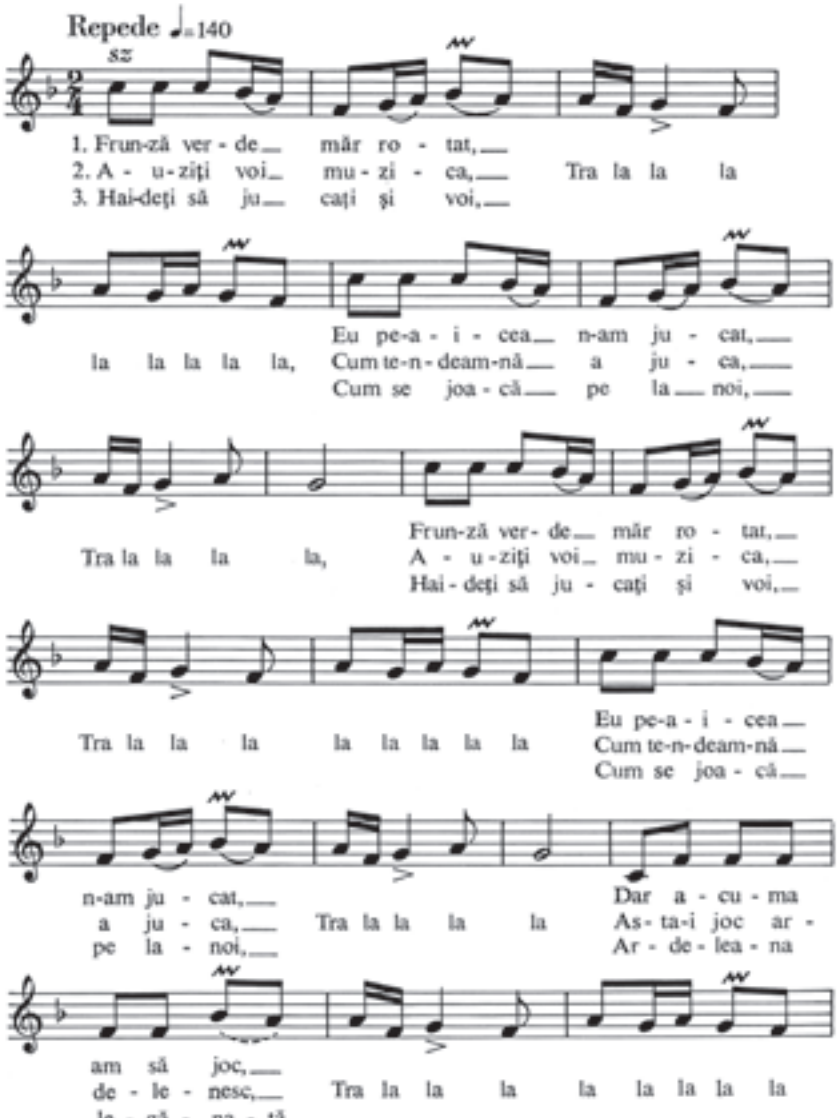
Repede ♩=140
sz
1. Frun-ză ver - de mär ro - tat,
2. A - u-ziţi voi mu - zi - ca, Tra la la la
3. Hai-deţi să ju caţi şi voi,
Eu pe-a - i - cea n-am ju - cat,
la la la la la, Cum te-n-deam-nă a ju - ca,
Cum se joa - că pe la noi,
Frun-ză ver - de mär ro - tat,
Tra la la la la, A - u-ziţi voi mu - zi - ca,
Hai - deţi să ju - caţi şi voi,
Eu pe-a - i - cea
Tra la la la la la la la la Cum te-n-deam-nă
Cum se joa - că
n-am ju - cat, Dar a - cu - ma
a ju - ca, Tra la la la la As - ta-i joc ar -
pe la - noi, Ar - de - lea - na
am să joc,
de - le - nesc, Tra la la la la la la la la
le - gă - na - tă,

Cine-a zis dorului dor

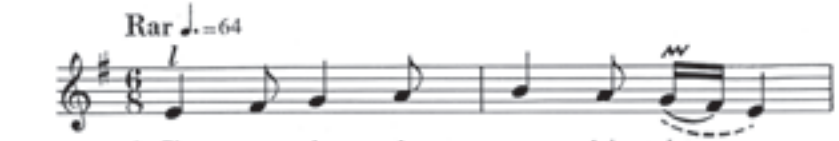

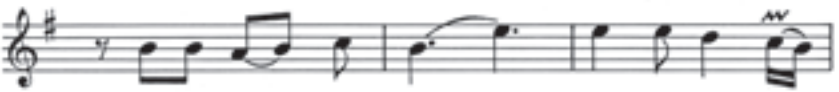

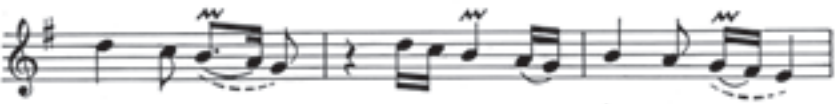

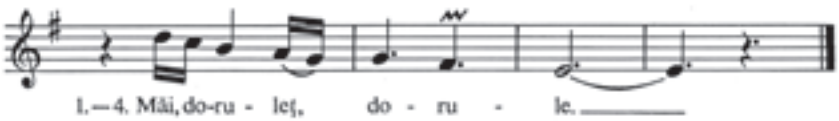

Apleacă-te, vârf de brad

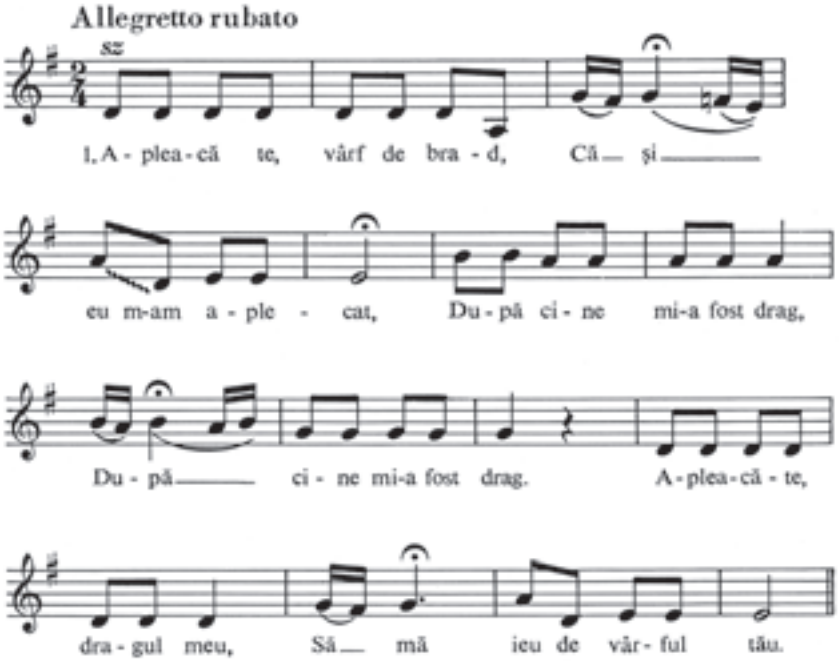

Apleacă-te vârf de brad,
Că şi eu m-am aplecat
După cine mi-a fost drag.
Apleacă-te, dragul meu,
Să mă iau de vârful tău.

Să mă uit în satul meu,
Să-mi văd casa şi moşia
Copilaşii şi soţia,
Să-mi văd casa şi averea,
Copilaşii şi muierea.

Măi stejar

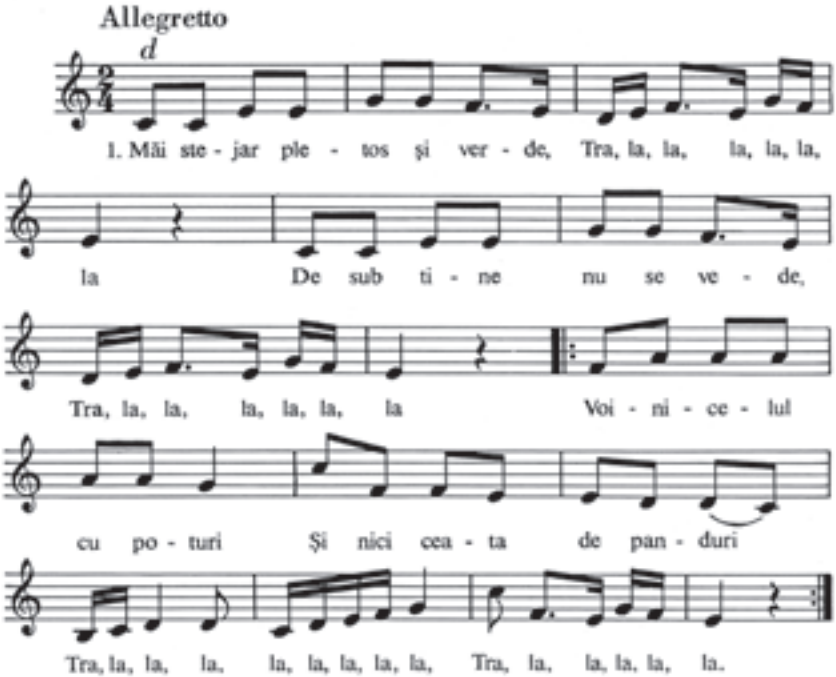

2. Vin la mine, voinicele, tra, la...
Să-ţi dau arme de-ale mele, tra, la...
Arme bune de pandur
Cu argint jur-împrejur (bis)
Tra, la...

3. Potera e pe cărare, tra, la...
Haiducelul frică n-are, tra, la...
Ştie plumbii să-i ocheasca
Potera s-o nimerească, (bis)
Tra, la...

Înflorit-o, înflorit-o ruguţu...

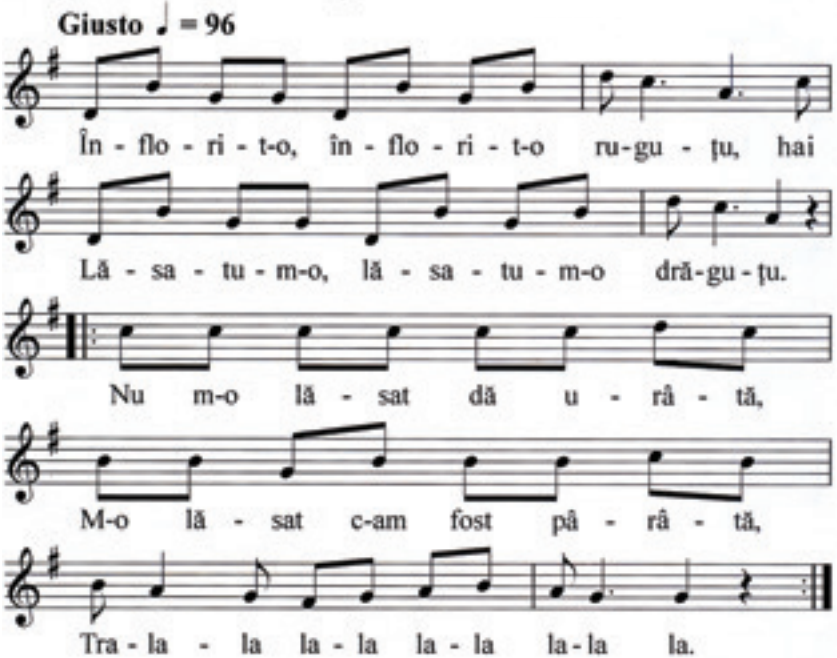

Înflorit-o, înflorit-o ruguţu,
Lăsatu-m-o, lăsatu-m-o drăguţu;
//: Nu m-o lăsat dă urâtă,
M-o lăsat c-am fost pîrîtă, tra, la : //

Pârâtă, pârâtă, dă doi ficiori,
Că le-am fo', că le-am fo' dragă şi lor.
//:Pârâtă-s dă două fete,
Prostu-i bade că le crede, tra la la... : //

Nu vă pară, nu vă pară, fete, rău
Că drăguţu, că drăguţu, vă vi-l ieu;
//: Nu vi-l ieu că nu-l aveţi,
N-aţi avut dă cînd sînteţi, tra, la, la ://

(Din culegerea *Cântece şi dansuri populare româneşti din Ungaria*, întocmită de, Eva Cozma)

Horă

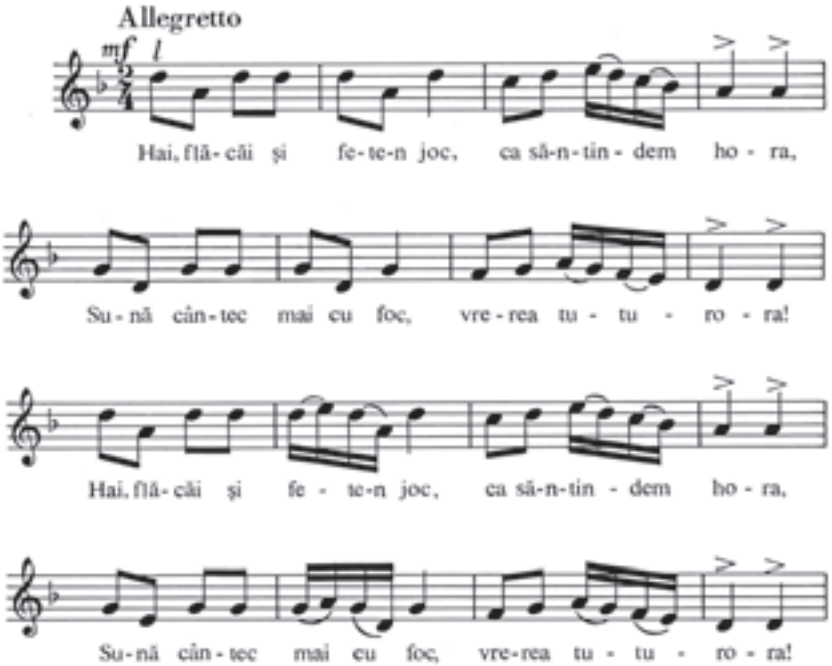
Allegretto
mf
l
Hai, flă-căi şi fe-te-n joc, ca să-n-tin-dem ho-ra,
Su-nă cân-tec mai cu foc, vre-rea tu-tu-ro-ra!
Hai, flă-căi şi fe-te-n joc, ca să-n-tin-dem ho-ra,
Su-nă cân-tec mai cu foc, vre-rea tu-tu-ro-ra!

Mugur, mugurel

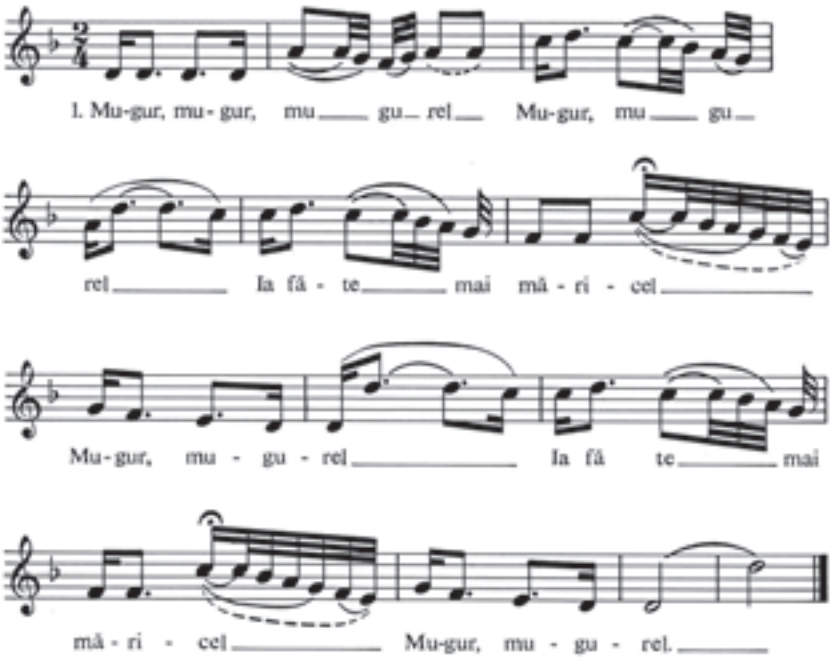

1. Mugur, mugur, mugurel,
Mugur, mugurel
Ia fă-te mai măricel,
Mugur, mugurel. } bis

La fântână, la izvor

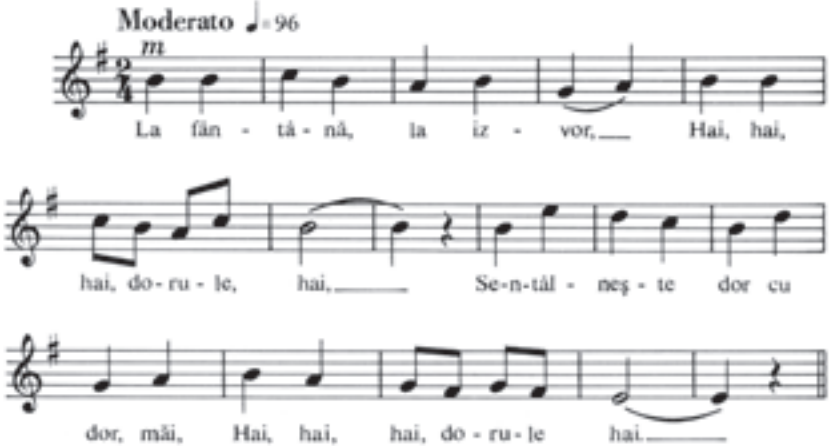

La fântână, la izvor
Hai, hai, hai, dorule, hai.
Se-ntâlneşte dor cu dor,
Hai, hai, hai, dorule, hai.

Şi fac legea fetelor, (bis)
Hai, hai, hai, dorule, hai

Legea fetei e făcută, (bis)
Hai, hai, hai, dorule, hai,
Strânge-o-n braţă şi-o sărută, (bis)
Hai, hai, hai, dorule, hai.

Cucuruz cu frunza-n sus

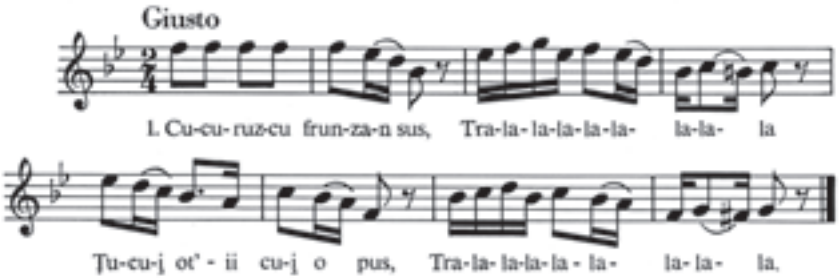

Cucuruz cu frunza-n sus...
Tra-la-la-la-la-la-la-la-la
Ţucu-i ot'ii cu-i o pus,
Tra-la-la-la-la-la-la-la-la.

Şi i-o pus cu patru boi,
Tra-la-la-la-la-la-la-la-la,
Ţucu-i ot'ii amîndoi,
Tra-la-la-la-la-la-la-la-la.

Ardileana

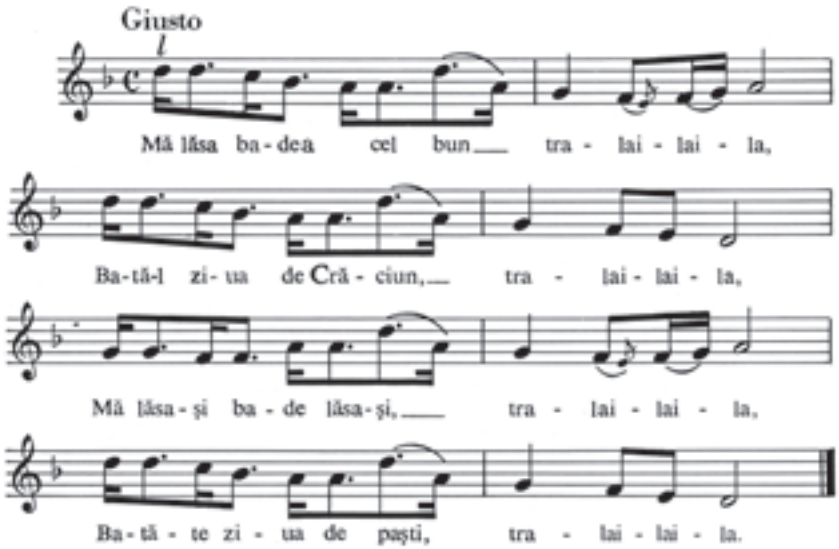

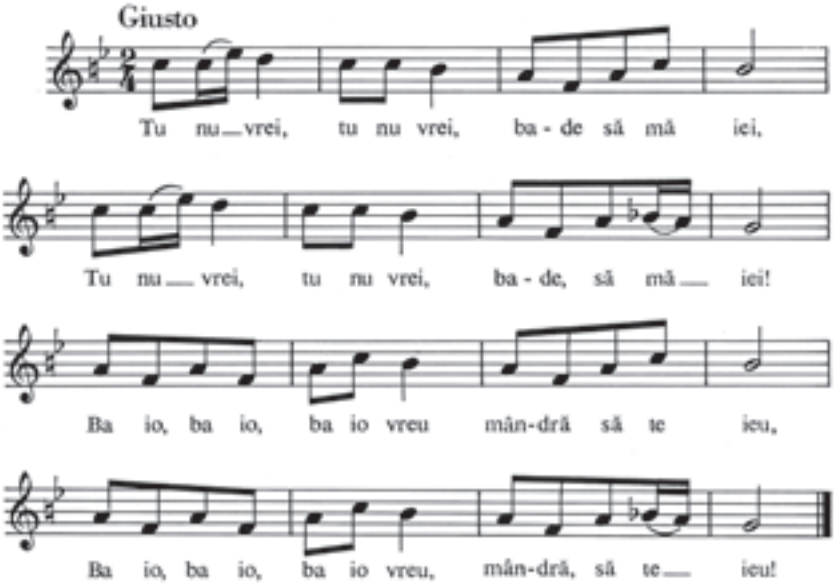

Hora

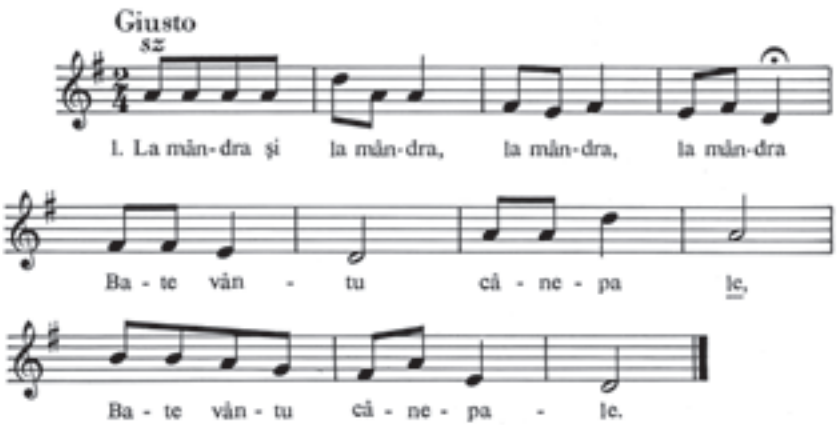

Dar o bate iute-n flori, iute-n flori, iute-n flori,
Mândră după tine mor, mândră, după tine mor!

Hora

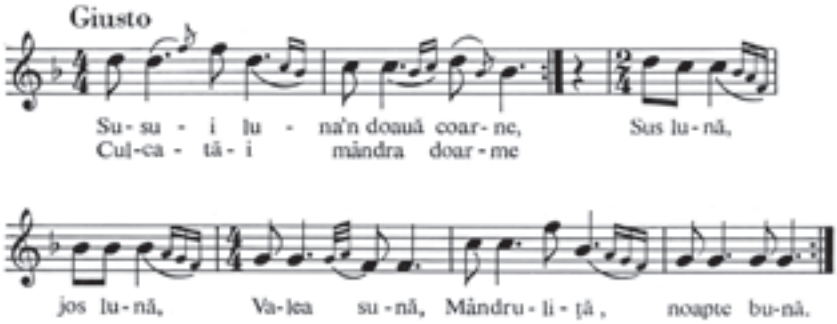

Cântă cucu, pă garduri
Sara la şapte ceasuri
Ref. Sus lună, jos lună...

Cântă cucu pă fântână,
Mai bine d-o săptămână

Ref. Sus lună, jos lună...

Ş-aşe, cântă dă voios,
Dă frunză-le pică jos.

Ref. Sus lună, jos lună...
Valea sună,
Mândruliţă noapte bună.

Foaie verde rug domnesc

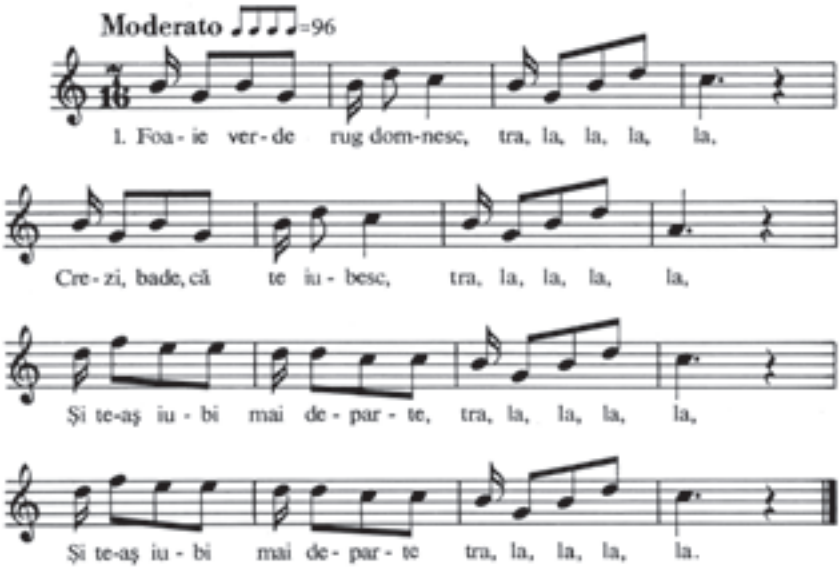

Foaie verde rug domnesc,
Tra, la, la, la, la,
Crezi, bade, că te iubesc,
Tra, la, la, la, la.
Și te-aș iubi mai departe, (bis)
Tra, la, la, la, la, (bis)

Dacă tu n-ai scrie carte, (bis)
Tra, la, la, la, la, (bis)
La fete din alte sate, (bis)
Tra, la, la, la, la. (bis)

Că ai scris să nu se știe (bis)
Tra, la, la, la, la,
Dar s-aflat cine și spuie, (bis)
Tra, la, la, la, la. (bis)

Scrie, bade, mai departe,
Tra, la, la, la, la,
La fete din alte sate,
Tra, la, la, la, la,
Că i-o scârbă nu ți-oi face, (bis)
Tra, la, la, la, la.

Frunză verde de nucuţ

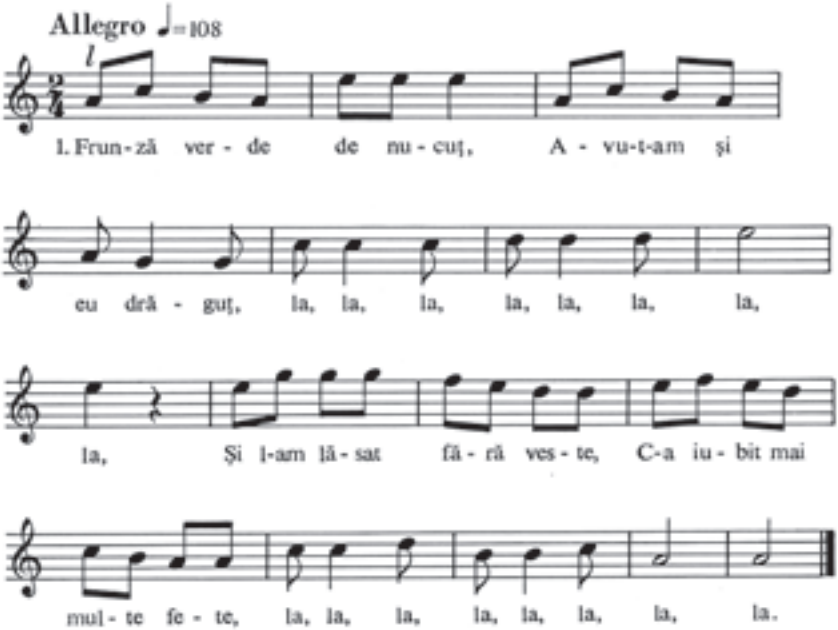

Frunză verde de nucuţ,
Avut-am şi eu drăguţ,
Tra, la, la, la, la, la,
Şi l-am lăsat fără veste,
C-a iubit mai multe fete,
Tra, la, la, la, la, la.

Teiule cu frunză lată

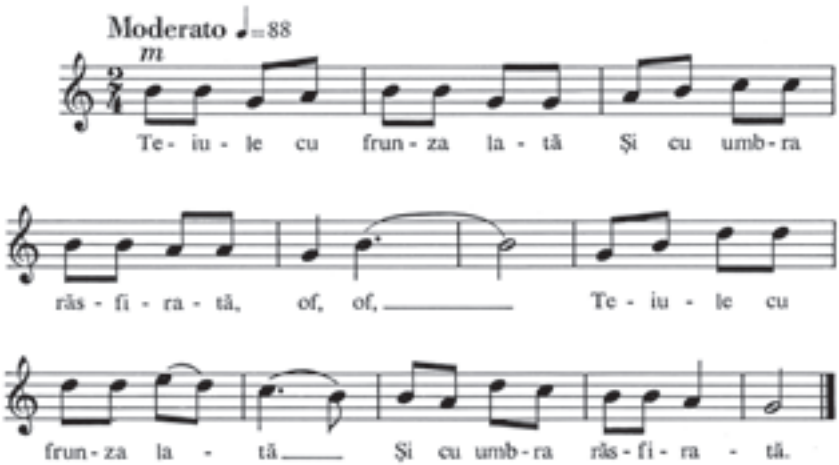

Teiule cu frunza lată (bis)
Și cu umbra răsfirată, of, of, (bis)

Ce bine-mi era odată, (bis),
Când eram la mama fată, of, of. (bis)

Mă plimbam prin văi cu flori (bis)
Cu fete și cu feciori, of, of. (bis)

Dar acum de când mi-s mare, (bis)
Vai de mine, vai și tare, vai, vai. (bis)

Când s-o-mpărţit norocu'

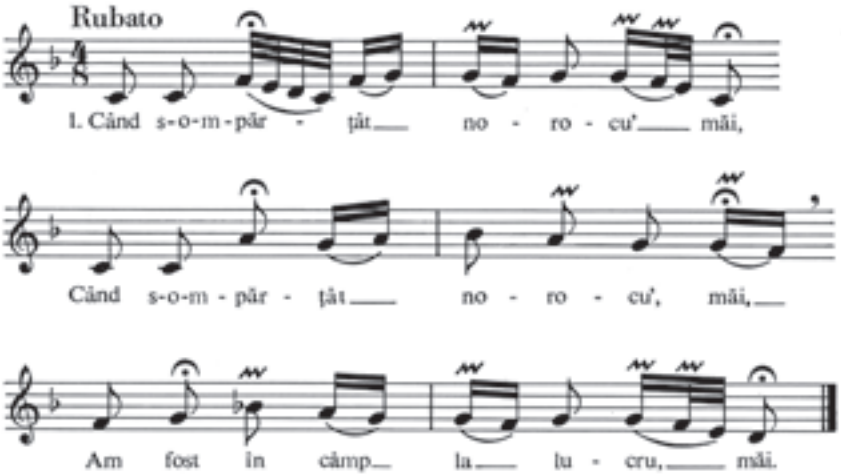

Când s-o-mpărţât norocu' măi, (bis)
Păi, am fost în câmp la lucru, măi.

Şi pân-am vinit din câmp în sat, măi, (bis)
Păi, norocu'- s-o fost gătat, măi.

Şi la toţi le-o dat cu sacu' (bis)
Păi, numai mii mi-o dat cu acu, măi.

Satul meu

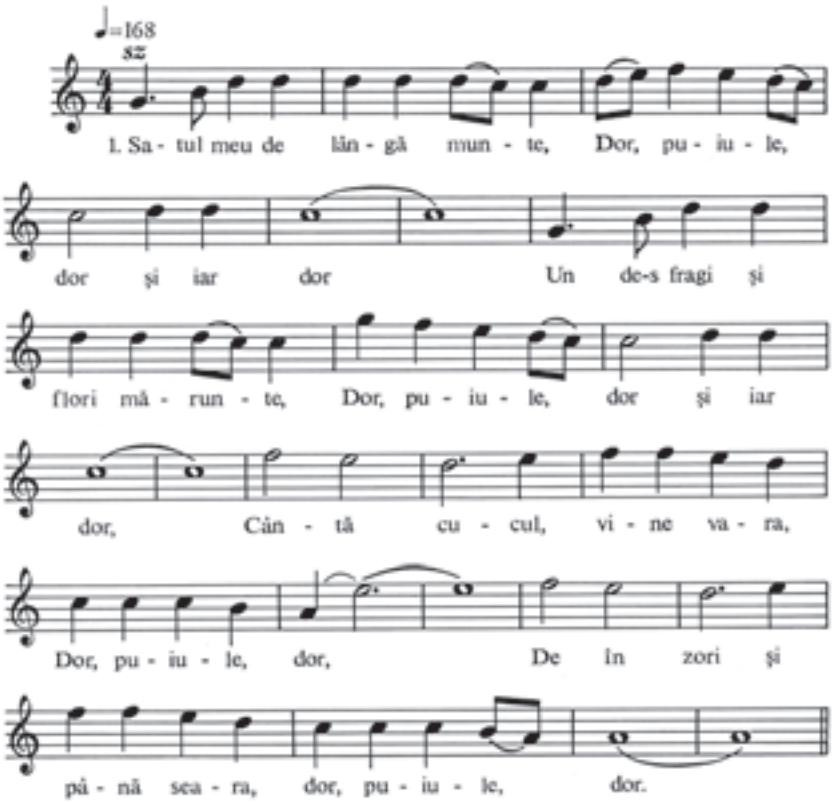

Satul meu de lângă munte,
Dor, puiule, dor şi iar dor,
Unde-s brazi şi flori mărunte,
Dor, puiule, dor şi iar dor,
Cântă cucul, vine vara,
Dor, puiule, dor,
De în zori şi până seara,
Dor, puiule, dor.

Foaie verde de bujor

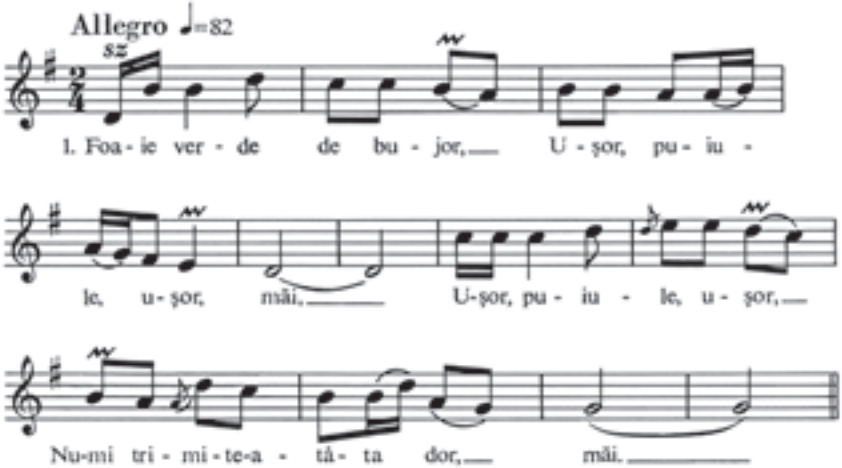

Foaie verde de bujor,
Uşor, puiule, uşor,
Uşor, puiule, uşor,
Nu-mi trimite-atâta dor.

Nici pe tren, nici pe vapor,
Nici pă omul călător,
Ci trimite-mi mai puţinel
Şi vino, mândră, cu el.

Că ştii sama porţilor
Şi dulceaţa buzelor,
Că ştii sama la portiţă
Şi dulceaţa la guriţă.

Bată-te, mândruţo, bată,
Ţi-a fost gura fermecată,
Că dă când te-am sărutat,
N-am odihnă noaptea-n pat.

Numa dorul inimii,
Scris pă faţa perinii
Cu cerneala ochilor,
Cu pana sprâncenelor.

În grădina cu flori multe

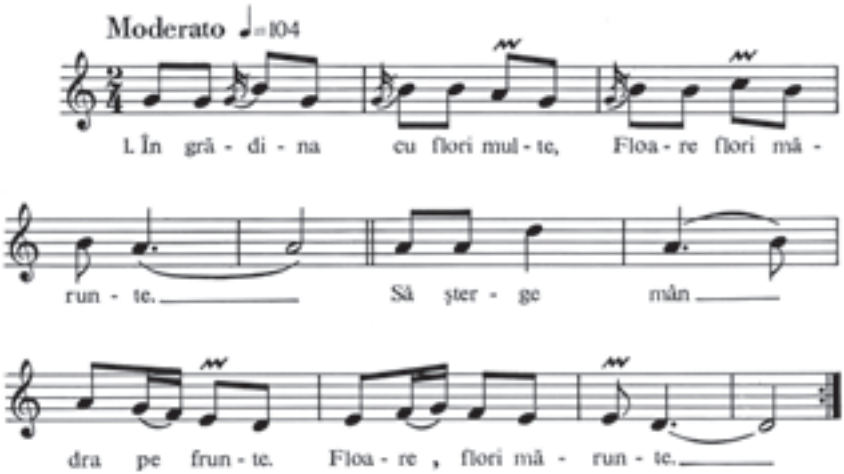

În grădina cu flori multe,
Floare, flori mărunte,
Să şterge mândra pe frunte,
Floare, flori mărunte.

Nu se şterge de-asudată,
Frunză, foaie lată,
Se şterge de supărată,
Frunză, foaie lată.

Că pleacă badea-n armată, (bis)
Frunză, foaie lată. (bis)

— Ia-mă bădiţă cu tine
Frunze dă măline,
Să fac armata cu tine,
Frunză de măline.

— Eu mândruţă te-aş lua,
Trei frunze ţi-aş da.
Dar cazarma nu-i a mea.
Trei frunze ţi-aş da.

De-ar fi puşca iarbă verde,
Frunză, foaie verde,
Regimentul plin de fete,
Frunză, foaie verde.

Şi-a mea mândră căpitan,
Floare tulipan,
Aş mai cătăni un an,
Floare tulipan.

Corindă

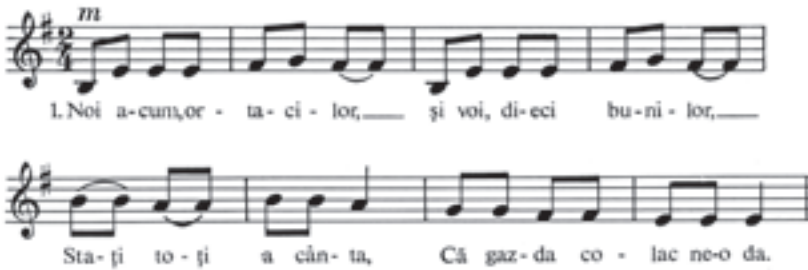

Noi acum, ortacilor,
Şi voi, dieci bunilor,
Staţi toţi a cânta,
Că gazda colac ne-o da.

Gazda colac ne-o da, zâce,
Fără cârnaţ nu ne-om duce:
Fie proaspăt şi-afumat
Şi dă voie bună dat.

Corindiţă cu codiţă...

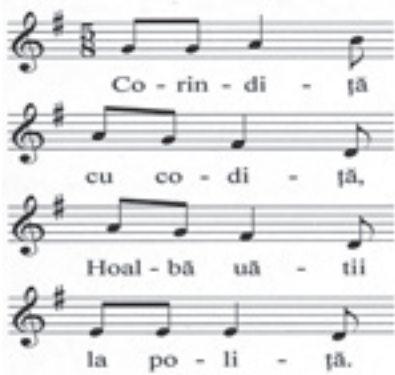

Corindiţă cu codiţă,
Hoalbă uătii la poliţă.

Văd un colac ş-un cărnaţ,
Scoală gazdă şi mi-l daţi.

Şi c-on fir dă busuioc,
Dă-i, Doamne, gazdii noroc.
Şi c-on fir dă iarbă creaţă,
Dă-i, Doamne, gazdii viaţă.

Recitat: Şi la toţi care-s în casă.

Maria (Marc) Martin, 1908–1997

Corindă

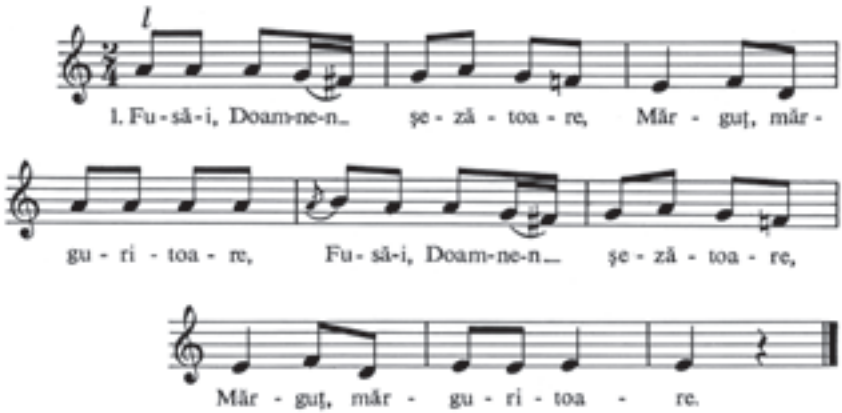

Fusă-i, Doamne,-n şezătoare,
Mărguţ, mărguritoare.
Cu furcuţa susuoară,
Mărguţ, mărguritoare.

Cât ce-n casă mă băgai,
Mărguţ, mărguritoare,
Tătă casa-o luminai,
Mărguţ, mărguritoare.

Şi fetile mă-ntrebară,
Mărguţ, mărguritoare,
— Cine ţ-o făcut furcale,
Mărguţ, mărguritoare?

— D-am un frate, d-Aurelu,
Mărguţ, mărguritoare.
Ş-acela mi-o făcutu,
Mărguţ, mărguritoare.

— Oare noauă nu ni-ar face,
Mărguţ, mărguritoare?
— Nu zău, voauă nu v-ar face,
Mărguţ, mărguritoare.

Că Soarile-o strălucit,
Mărguţ, mărguritoare,
Şi d-auru s-o topit,
Mărguţ, mărguritoare.
Corinda n-i' gata,
Un colac n-i plata,
Dân pelița lui Cristos
Să ne fie de folos.

Miorița

Allegro, molto rubato ♪= cca.172

1. Pe-un pi - cior de pla iu, a,
2. Mi - oa - ră, bâr sa nă, a,

Pe-o gu - ră de ra - iu a, Ia - tă vin în ca - le,
Să-i spui lui vrân - cea - nul, a, Și lui un - gu - rea - nul,

Să co - boa - ră-n va - le Trei tur - me de miei
De m-or o - mo - rî Să nu mă în - groa - pe

Cu trei cio - bă - nei i, U - nul e vrân - cea - nu, a
Tot în do - sul stâ - nii. i, Un-de zac și cî - nii, a

U - nu-i un - gu - rea - nu, a, U - nu-i mol - do - vea - nu,
Ci să mă în - groa - pe a, În strun - ga de oi,

Dar cel un - gu - rea - nu a Și cu cel vrân - cea - nu a
În jo - cul mie - i - lor a Bă - ta - ia ber - be - ci - lor a

Mă - ri se vor - bi - ră Și se sfă - tu - i - ră i,
Vân - tul când o ba - te Prin e - le - o răz - ba - te i,

Ca-n a - pus de soa - re i, Ei să mi-l o - moa - re.
Și e - le s-or strân - ge i, Pe mi - ne m-or plân - ge.

Miorița
(Corindă)

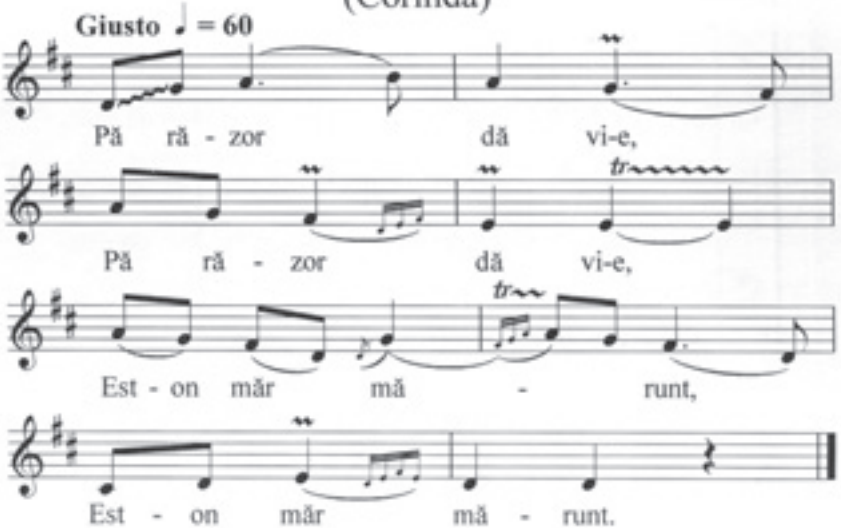

Pă răzor dă vie, (bis)
Est-on măr mărunt. (bis)

Da' la d-umbra lui, (bis)
Cine să d-umbra? (bis)

Doi-tri păcurari, (bis)
D-încă-s veri primari. (bis)

Ciie doi mai mari, (bis)
Ei să voroveau, (bis)

Că pe cel mai mic, (bis)
Care-i mai voinic, (bis)

Că ii să-l d-omoară, (bis)
— Voi, dragi frați, fărtaci, (bis)

Dă mi-ți d-omorî, (bis)
Voi mi-ți d-îngropa, (bis)

Strunga uăilor, (bis)
Țarcu mneilor. (bis)

Când fluiera fluiera, (bis)
Lancea trăgăna. (bis)

Maica-n grai grăia, (bis)
Și da d-întreba: (bis)

— D-inde-i fiul mneu? (bis)
— Da-o rămas napoi, (bis)
Cu șteoape dă uăi. (bis)

Maria Turla, 1914–1984

(Din culegerea *Cântece și dansuri populare românești din Ungaria*, întocmită de, Eva Cozma)

Spune ceteră bătrână

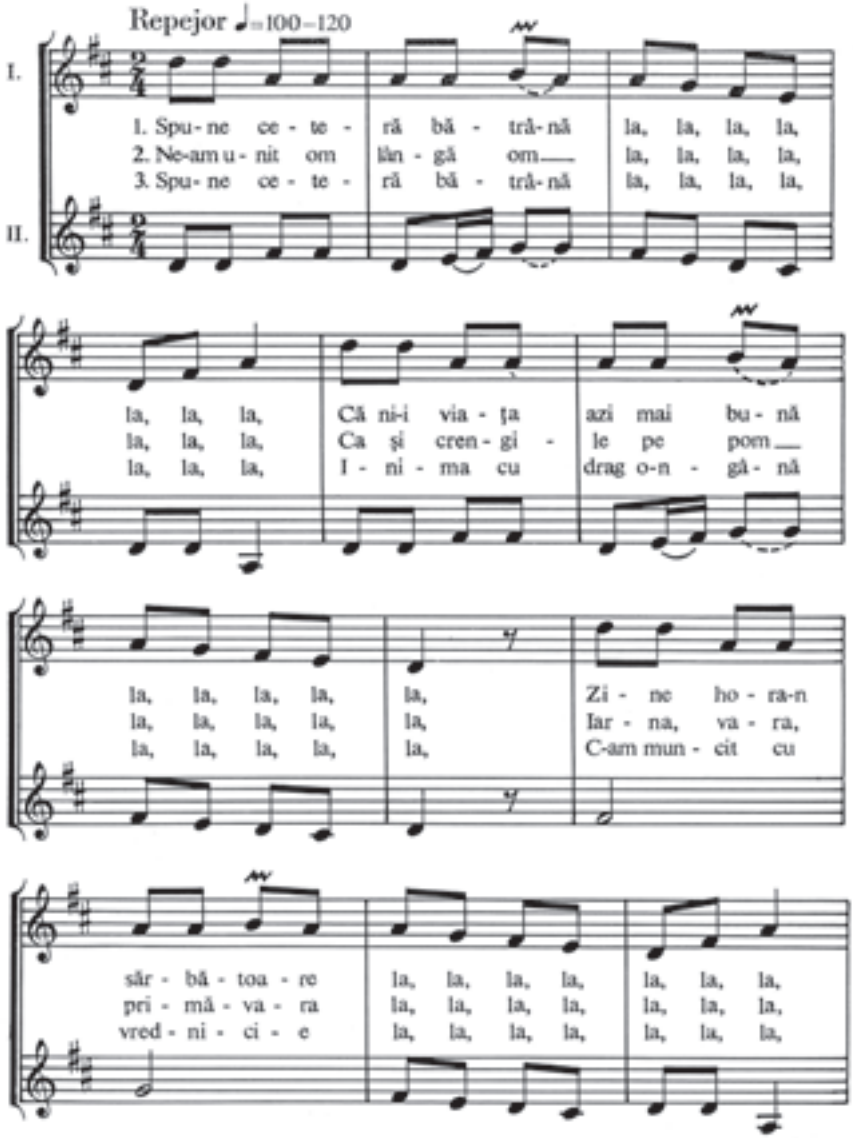

Susu-i Luna-n doauă coarne...

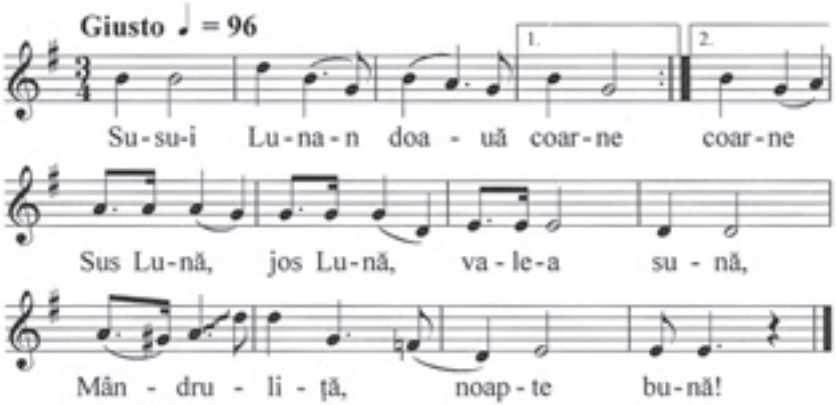

Susu-i Luna-n doauă coarne, (bis)
//: Sus Lună, jos Lună, valea sună, ://
Mândruliţă, noapte bună!

Cântă cucu pă garduri
Sara la şapte ceasuri,
//: Sus Lună, jos Lună... ://

Cântă cucu pă fântână
Mai mult dă o săptămână
//: Sus Lună, jos Lună... ://

Ş-aşa cântă dă frumos,
Toate pic frunzăle jos,
//: Sus Lună, jos Lună... ://

Ana (Marc) Dulău, 1929

(Din culegerea *Cântece şi dansuri populare româneşti din Ungaria*, întocmită de, Eva Cozma)

Bate vânt de primăvară

Prelucrare de Cornel Arion

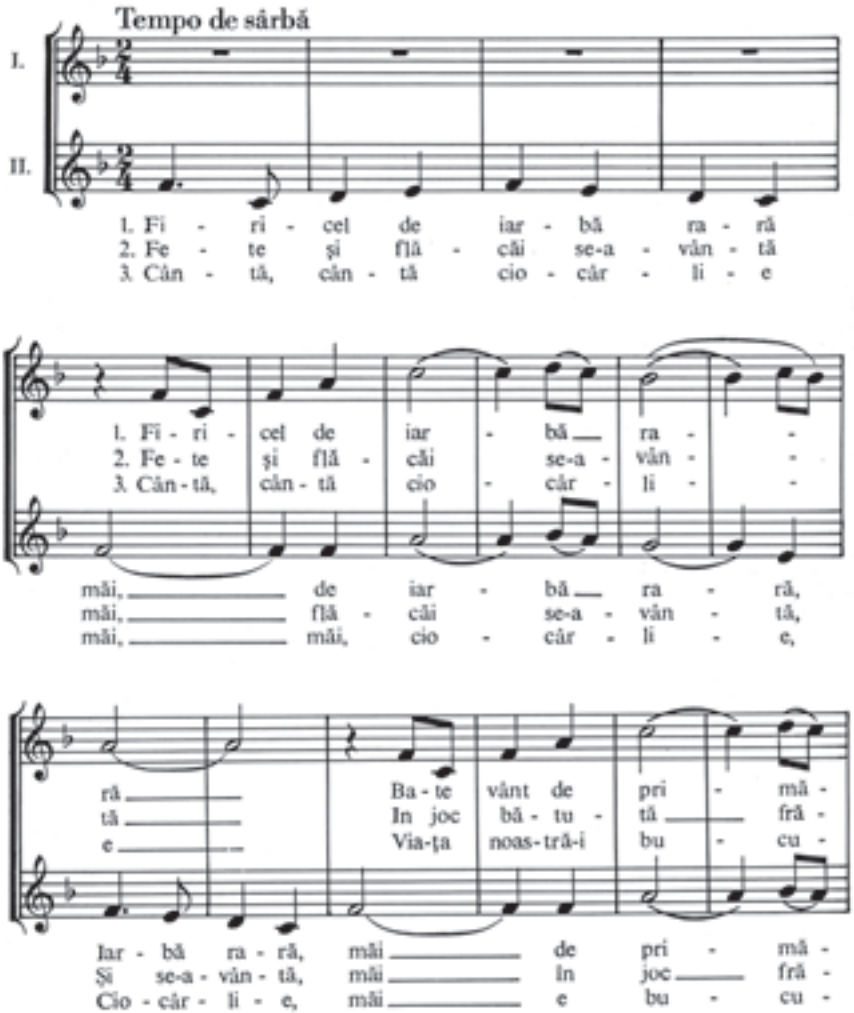

va - - ră Și ră -
mân - - tă Și li-e
ri - - e I-a-uzi

va - ră Pri - mă - va - ră Și ră -
mân - tă Și fră - mân - tă Și li-i
ri - e Bu - cu - ri - e. I-a - uzi

su - nă vă - i - le măi
ta - re dra - gă ho - ra
i-a - uzi cio - căr - li - a

su - nă vă - i - le Și ră - su - nă vă - i -
ta - re dra - gă ho - ra li-i ta - re dra - gă
i-a - uzi cio - căr - li - a, mă i-a - uzi cio - căr -

Cân-tă cio - căr - li - i - le măi
Bu-nă-i via - ța tu - tu - ro - ra
Cân-tă de ră - su - nă gli - a

le măi, Cân-tă cio - căr - li - i le, Cân - tă
ho - ra Bu-nă-i via - ța tu - tu - ro - ra, e
li - a Cân-tă de ră - su - nă gli - a, măi

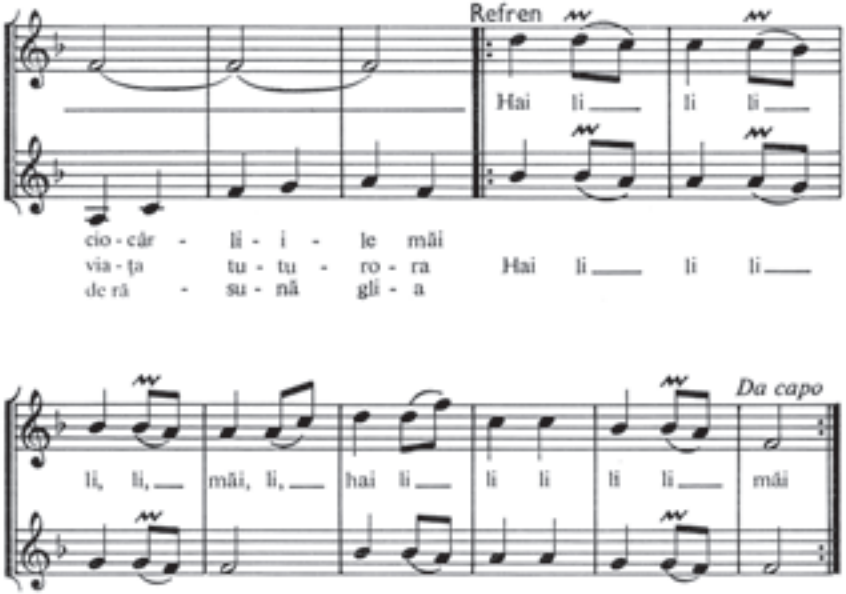

Câtu-i satul meu de mare

Prelucrare de Ilie Micu

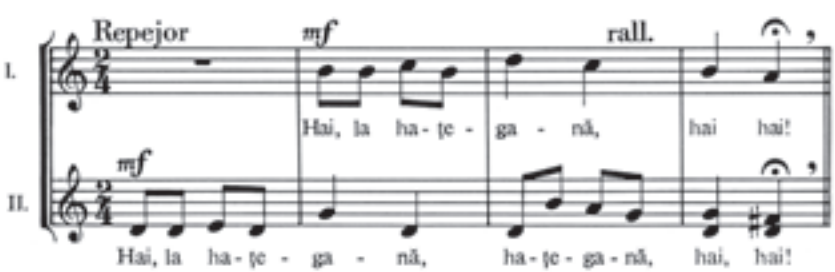

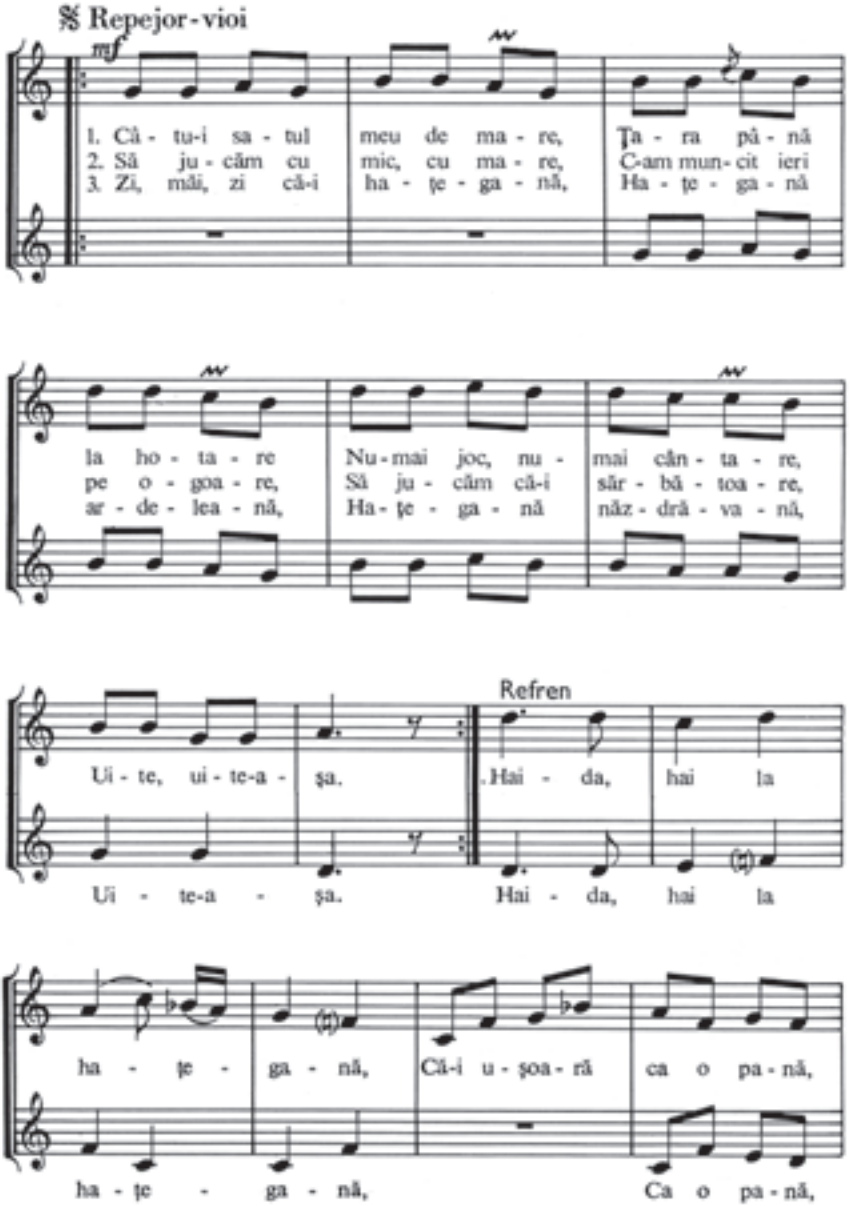
Repejor-vioi
mf
1. Că - tu-i sa - tul meu de ma - re, Ța - ra pă - nă
2. Să ju - căm cu mic, cu ma - re, C-am mun- cit ieri
3. Zi, măi, zi că-i ha - țe - ga - nă, Ha - țe - ga - nă
la ho - ta - re Nu-mai joc, nu - mai cân - ta - re,
pe o - goa - re, Să ju - căm că-i săr - bă - toa - re,
ar - de - lea - nă, Ha - țe - ga - nă năz - dră - va - nă,
Refren
Ui - te, ui - te-a - șa. Hai - da, hai la
Ui - te-a - șa. Hai - da, hai la
ha - țe - ga - nă, Că-i u - șoa - ră ca o pa - nă,
ha - țe - ga - nă, Ca o pa - nă,

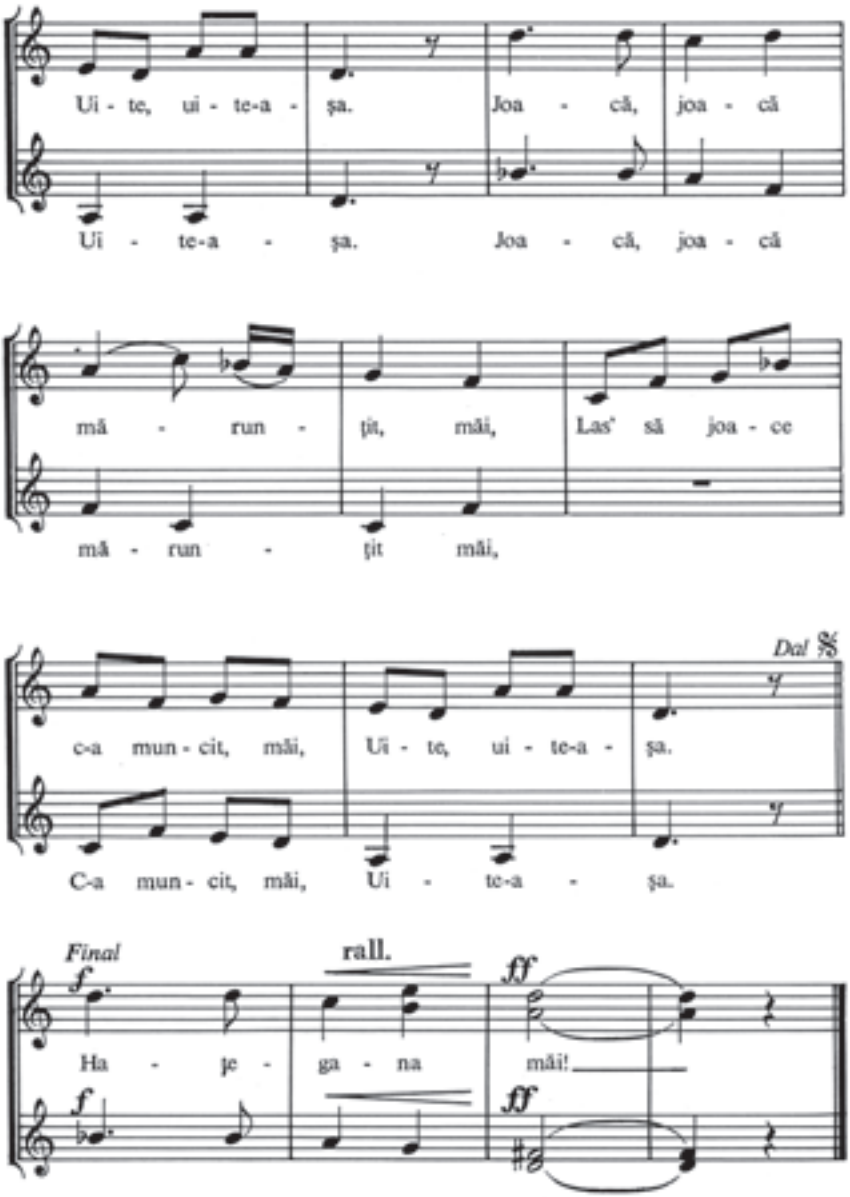
Ui - te, ui - te-a - şa. Joa - că, joa - că
Ui - te-a - şa. Joa - că, joa - că
mă - run - ţit, măi, Las' să joa - ce
mă - run - ţit măi,
Dal
c-a mun - cit, măi, Ui - te, ui - te-a - şa.
C-a mun - cit, măi, Ui - te-a - şa.
Final
rall.
Ha - je - ga - na măi!

Creații muzicale din secolul al XX-lea

Salutare primăvară

Versuri: Vasile Alecsandri

Muzica: Ion Vidu
(1863—1931)

Andante ♩ = 68

I.
1. A tre - cut iar-na ge - roa - să Ia - tă câm - pul în - ver -
2. Tur-tu - re - le - le se-n - gâ - nă Mii de flu - turi vezi zbu-

II.
1. A tre - cut iar-na ge - roa - să Ia - tă câm - pul în - ver -
2. Tur-tu - re - le - le se-n - gâ - nă Mii de flu - turi vezi zbu-

III.
Ia - tă câm - pul în - ver -
Mii de flu - turi vezi zbu -

zit; Rân-du - ni - ca cea vo - ioa - să La noi ia - răşi a so -
rând, Şi pe a - ge - ra al - bi - nă Din flori mie - re a - du -

sit; Rân-du - ni - ca cea vo - ioa - să La noi ia - răşi a so -
nând, Şi pe a - ge - ra al - bi - nă Din flori mie - re a - du -

sit; La noi ia - răşi a so -
nând, Din flori mie - re a - du -

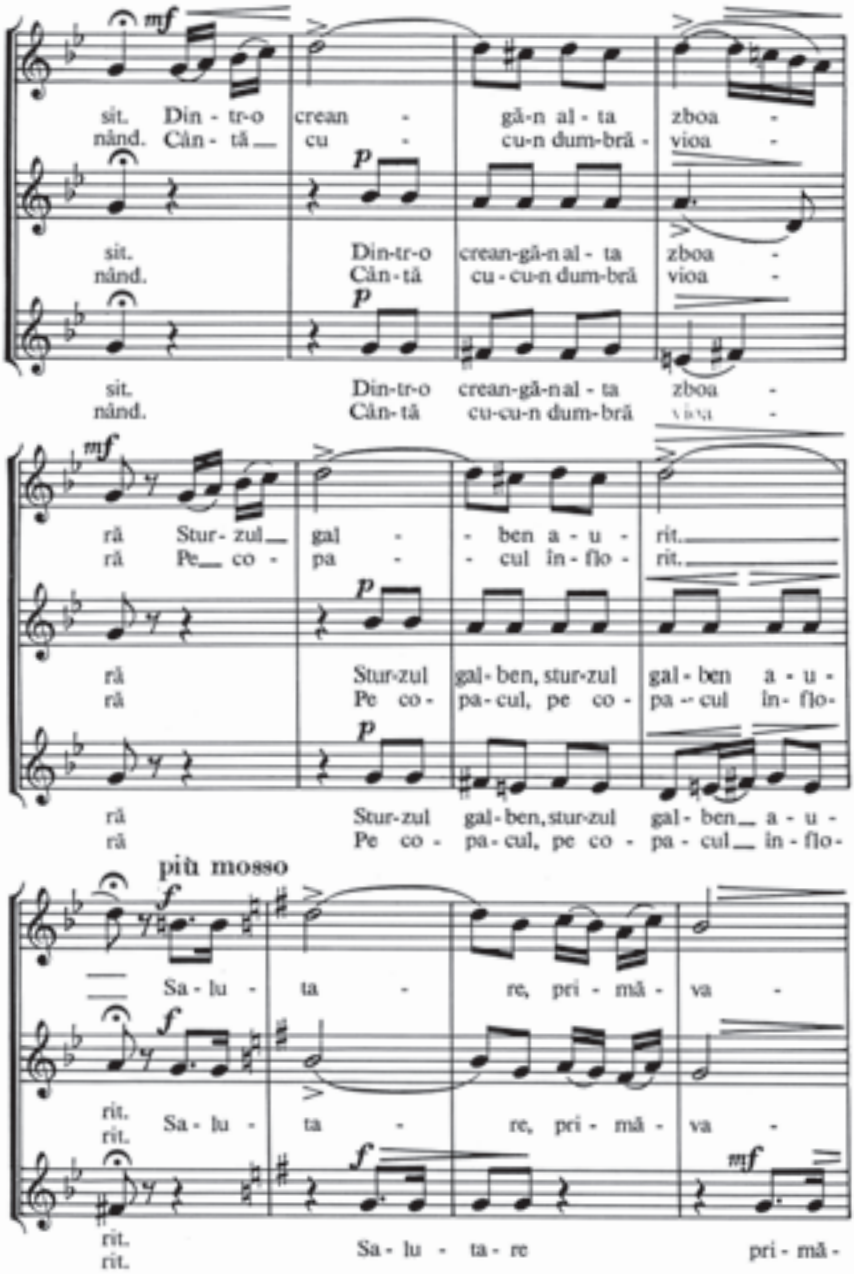
mf
sit. Din - tr-o crean - gă-n al - ta zboa -
nând. Cân - tă cu - cu-n dum-bră - vioa -
p
sit. Din-tr-o crean-gă-n al - ta zboa -
nând. Cân - tă cu - cu-n dum-bră vioa -
p
sit. Din-tr-o crean-gă-n al - ta zboa -
nând. Cân - tă cu-cu-n dum-bră vioa -
mf
ră Stur - zul gal - - ben a - u - rit.
ră Pe co - pa - - cul în - flo - rit.
p
ră Stur-zul gal - ben, stur-zul gal - ben a - u -
ră Pe co - pa - cul, pe co - pa - cul în - flo-
p
ră Stur-zul gal - ben, stur-zul gal - ben a - u -
ră Pe co - pa - cul, pe co - pa - cul in - flo-
più mosso
f
Sa - lu - ta - re, pri - mă - va -
f
rit. Sa - lu - ta - re, pri - mă - va -
rit.
f
mf
rit. Sa - lu - ta - re pri - mă -
rit.

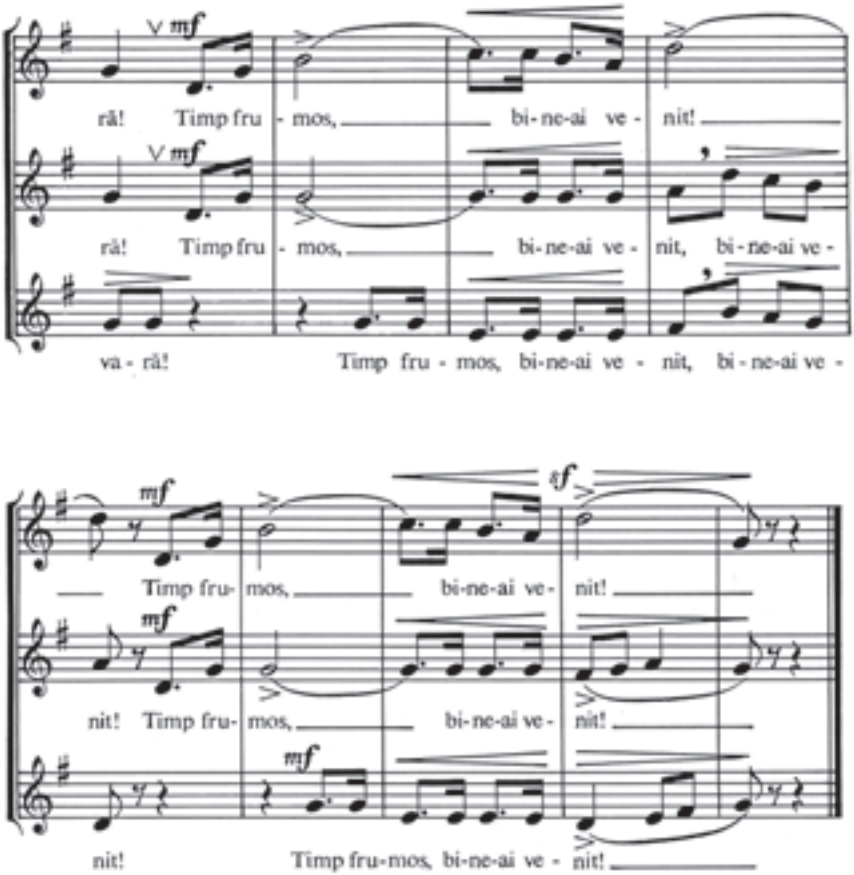
mf
rà! Timp fru - mos, bi-ne-ai ve - nit!
mf
rà! Timp fru - mos, bi-ne-ai ve - nit, bi-ne-ai ve -
va - rà! Timp fru - mos, bi-ne-ai ve - nit, bi-ne-ai ve -
mf
Timp fru- mos, bi-ne-ai ve- nit!
mf
nit! Timp fru- mos, bi-ne-ai ve- nit!
mf
nit! Timp fru-mos, bi-ne-ai ve - nit!

Mamă

Muzica: Dumitru G. Kiriac
(1866—1928)

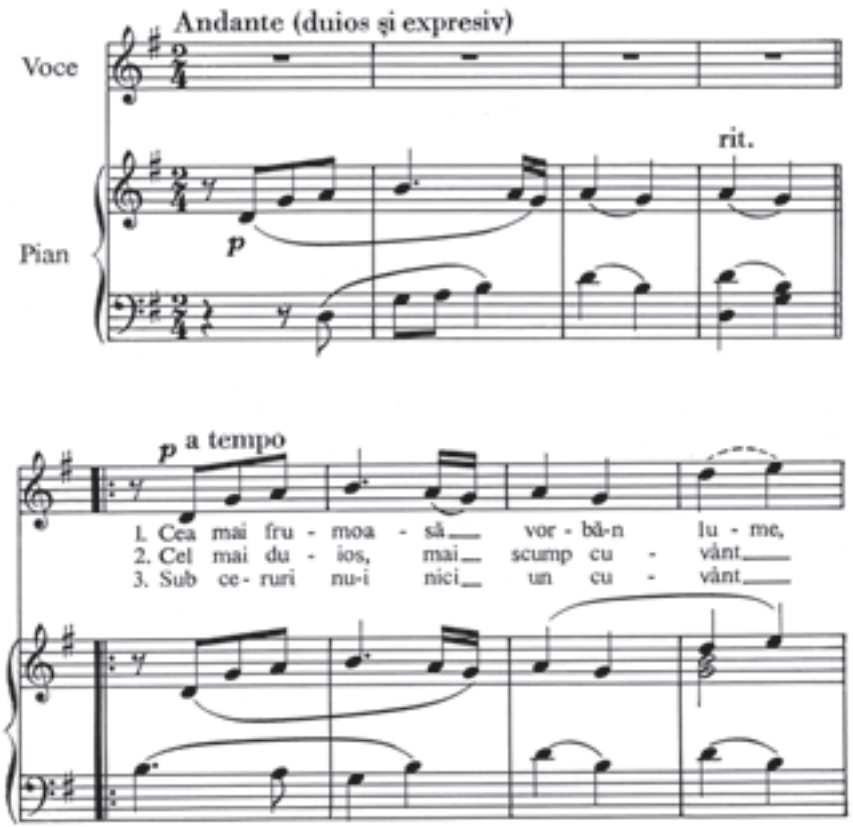

Cel mai plă - cut, mai dul - ce nu - me E___ „ma -
Ce zi - ce o - mul pe pă - mânt___ E___ „ma -
A - tât de dul - ce și - de scump___ Ca___ „ma -

rit.

mă"
mă"
mă"

Ma - mă!...

Mamei noastre

Muzica: Dumitru G. Kiriac
(1866—1928)

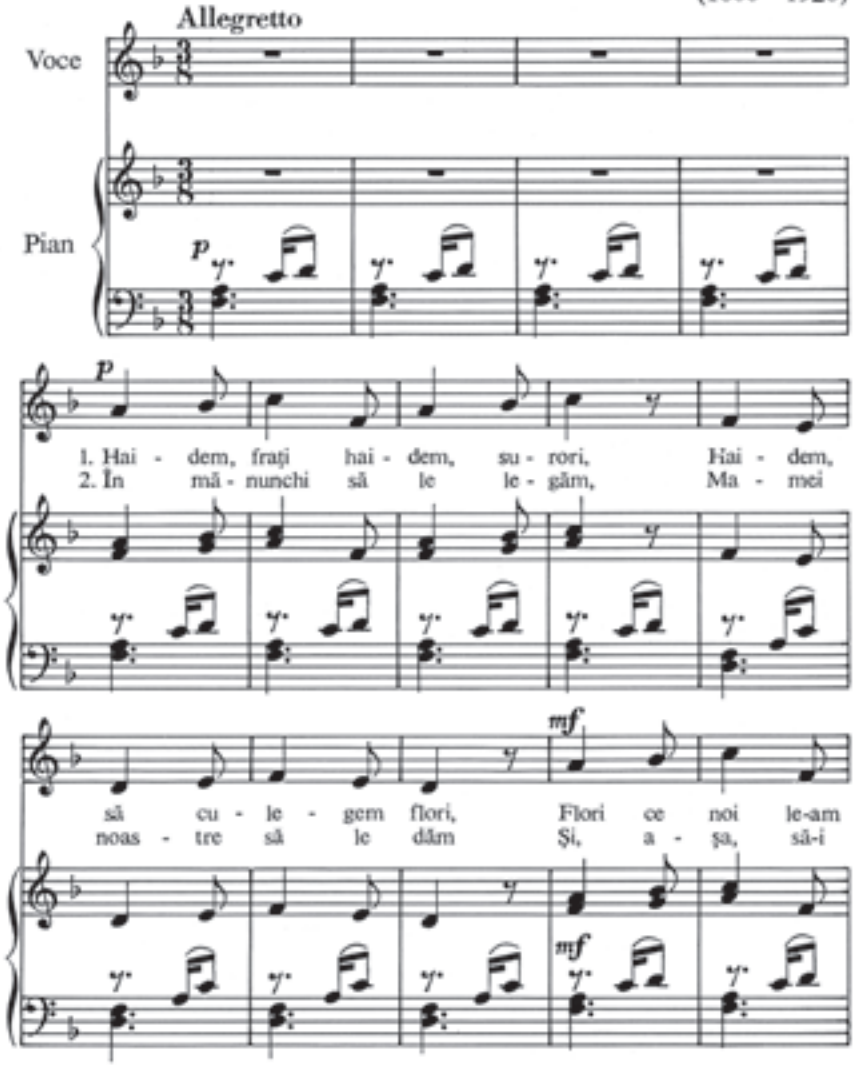

se - mă - nat Și cu a - pă le-am u -
a - ră - tăm Că iu - bi - re îi păs -

dat, Flori ce noi le-am se - mă - nat
trăm, Și, a șa, să-i a - ră - tăm

Și cu a - pă le-am u - dat
Că iu - bi - re îi păs - trăm.

(cu gura închisă)

1.-2. M — m — m — m — m m — m

Și — cu —
Noi — iu -

calando

a - pă — le-am u - dat,
bi - re — li păs - trăm.

f

Vino vară!

Versuri: Petre Dulfu

Muzica: Timotei Popovici
(1870—1950)

Allegretto

S. I.

1. Vi - no, vi - no___ dul - ce va - ră,
2. Să mă uit cum vin la a - pe
3. Frea - măt de pă - du - re ver - de
4. Pat să-mi fi - e___ câm - pu-n floa - re

S. II.

1. Vi - no, vi - no___ dul - ce va - ră,
2. Să mă uit cum vin la a - pe
3. Frea - măt de pă - du re ver - de
4. Pat să-mi fi - e___ câm - pu-n floa - re

A.

Să mai ies la câmp___ a - fa - ră,
Oi din mun - te să___ s-a - da - pe,
Blând a - u - zul să-mi___ dez - mier - de,
Ce - ru al - bas - tru-n - vă - li - toa - re,

Să mai___ ies la câmp___ a - fa - ră,
Oi din___ mun - te să___ s-a - da - pe,
Blând a - u - zul să-mi___ dez - mier - de,
Ce - ru al - bas - tru-n - vă - li - toa - re,

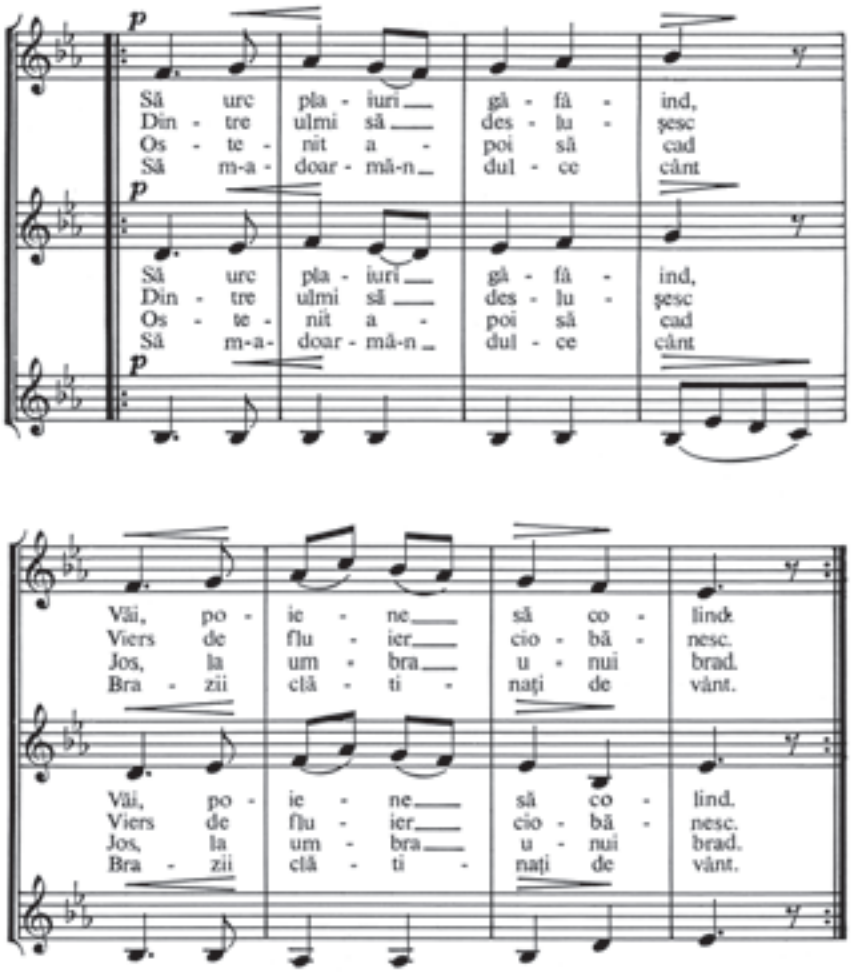
p
Să urc pla - iuri gâ - fâ - ind,
Din - tre ulmi să des - lu - şesc
Os - te - nit a - poi să cad
Să m-a - doar - mă-n dul - ce cânt
p
Să urc pla - iuri gâ - fâ - ind,
Din - tre ulmi să des - lu - şesc
Os - te - nit a - poi să cad
Să m-a- doar - mă-n dul - ce cânt
p
Văi, po - ie - ne să co - lind.
Viers de flu - ier cio - bă - nesc.
Jos, la um - bra u - nui brad.
Bra - zii clă - ti - naţi de vânt.
Văi, po - ie - ne să co - lind.
Viers de flu - ier cio - bă - nesc.
Jos, la um - bra u - nui brad.
Bra - zii clă - ti - naţi de vânt.

Primăvara a sosit

Muzica: Iosif Velceanu
(1874—1937)

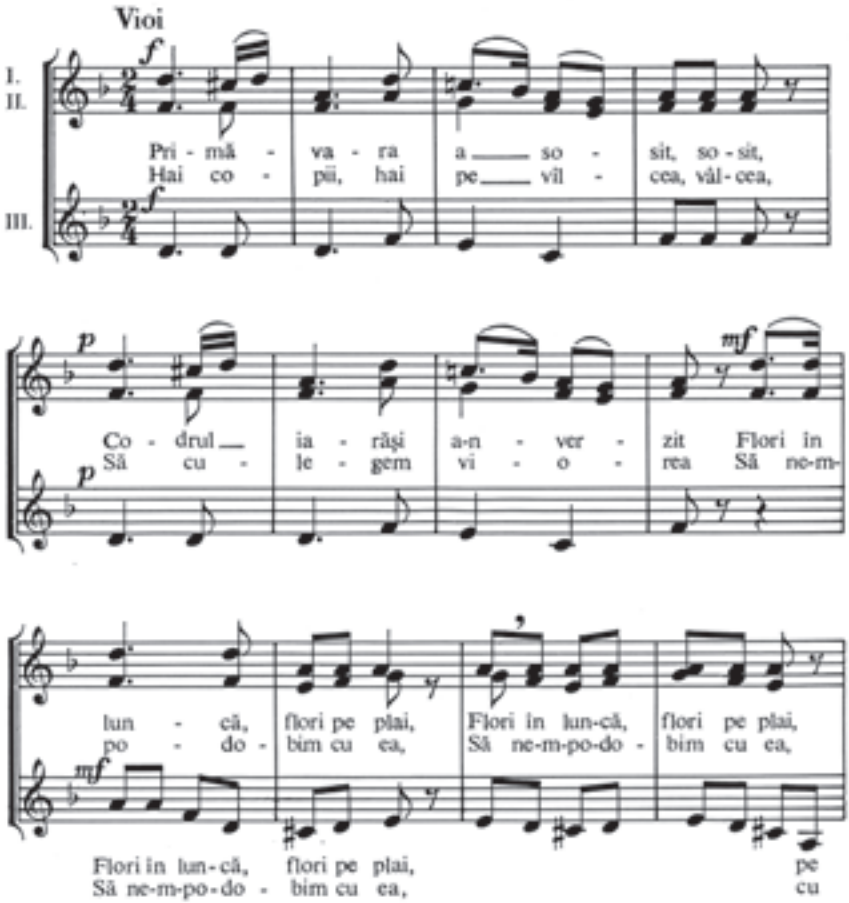

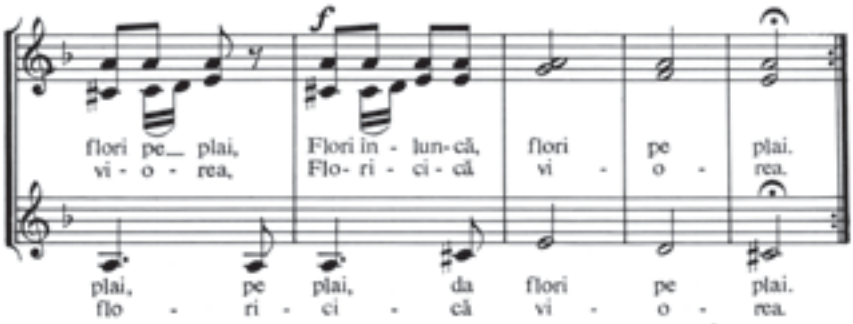
f
flori pe plai, Flori în - lun - că, flori pe plai.
vi - o - rea, Flo - ri - ci - că vi - o - rea.
plai, pe plai, da flori pe plai.
flo - ri - ci - că vi - o - rea.

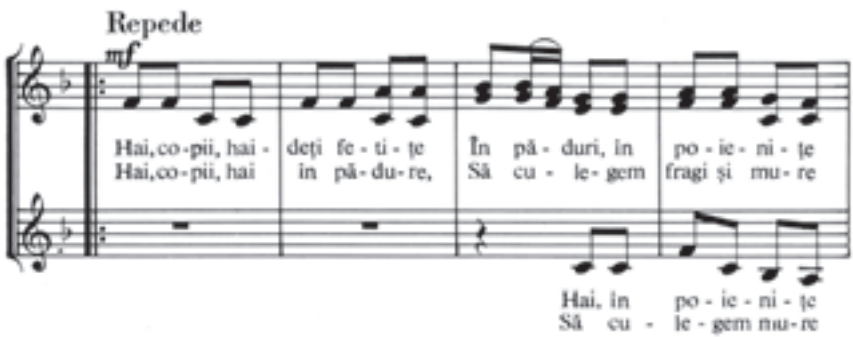
Repede
mf
Hai, co - pii, hai - deți fe - ti - țe În pă - duri, în po - ie - ni - ța
Hai, co - pii, hai în pă - du - re, Să cu - le - gem fragi și mu - re
Hai, în po - ie - ni - ța
Să cu - le - gem mu - re

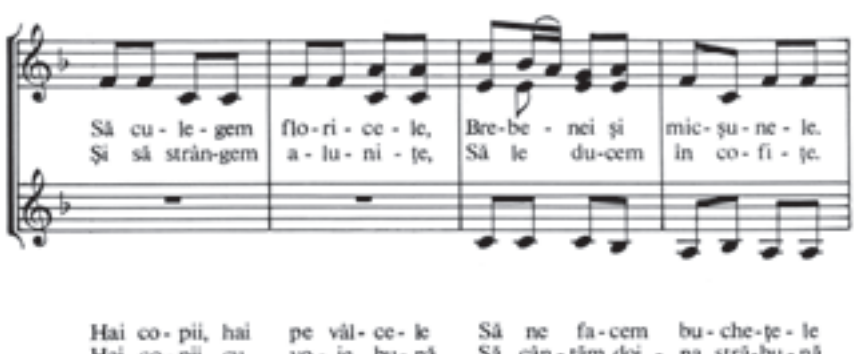
Să cu - le - gem flo - ri - ce - le, Bre - be - nei și mic - șu - ne - le.
Și să strân - gem a - lu - ni - ța, Să le du - cem în co - fi - ța.
Hai co - pii, hai pe văl - ce - le Să ne fa - cem bu - che - ța - le
Hai co - pii, cu vo - ie bu - nă Să cân - tăm doi - na stră - bu - nă

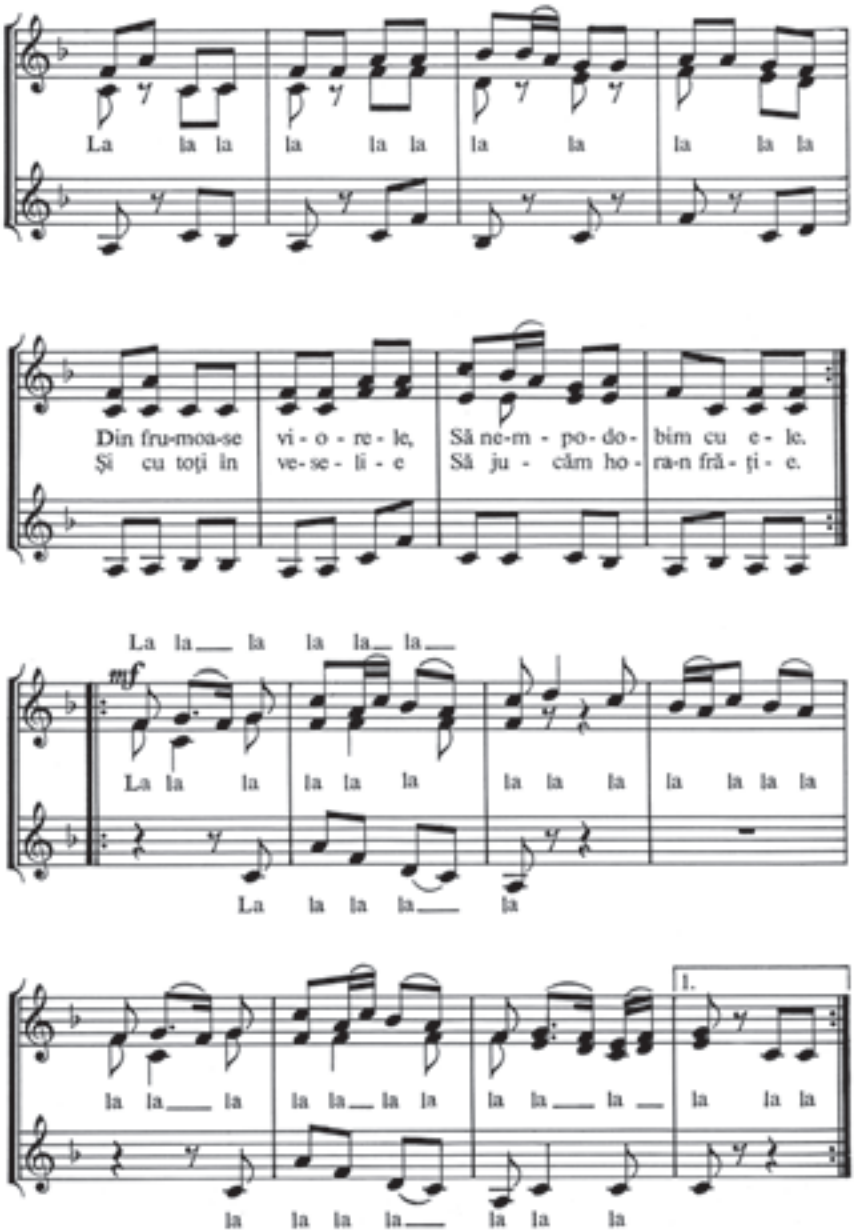
La la la la la la la la la la la
Din fru-moa-se vi - o - re - le, Să ne-m - po - do - bim cu e - le.
Şi cu toţi în ve - se - li - e Să ju - căm ho - ra-n fră - ţi - e.
La la la la la la
mf
La la la la la la la la la la la la
La la la la la
la la la la la la la la la la la la
la la la la la la la
1.
la la la la la la la la la la la la
la la la la la la la

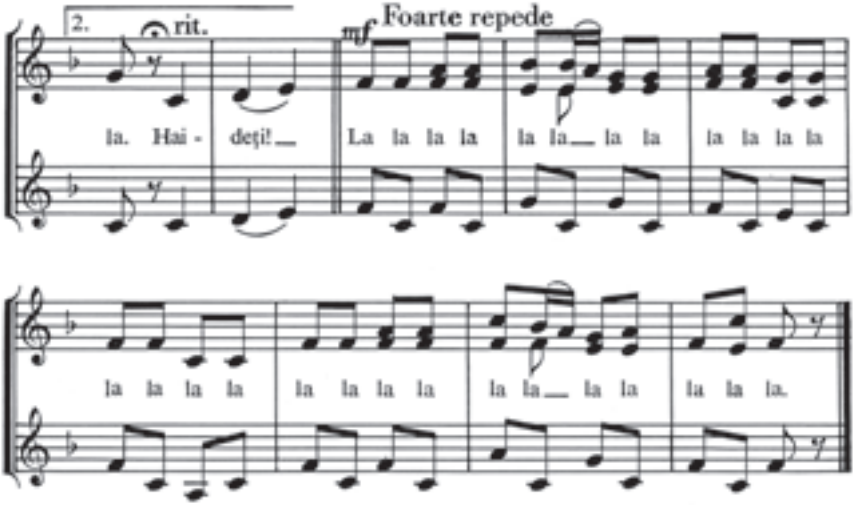

Ca o zi de primăvară

Versuri populare

Muzica: Teodor Teodorescu
(1876—1920)

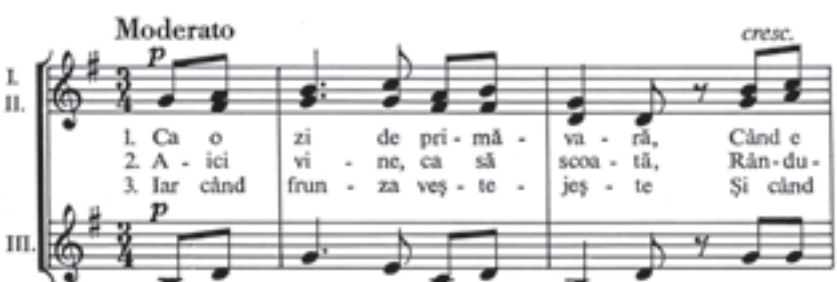

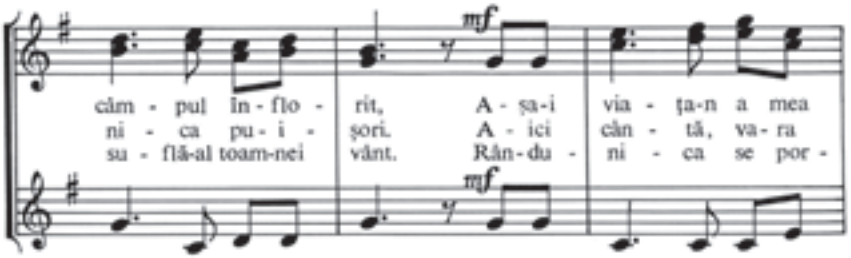
mf
câm - pul în - flo - rit, A - şa-i via - ţa-n a mea
ni - ca pu - i - şori. A - ici cân - tă, va - ra
su - flă-al toam-nei vânt. Rân - du - ni - ca se por -
mf

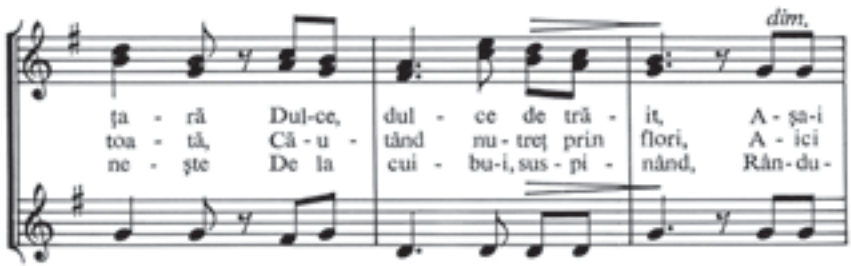
dim.
ţa - ră Dul-ce, dul - ce de tră - it, A - şa-i
toa - tă, Că - u - tând nu - treţ prin flori, A - ici
ne - şte De la cui - bu-i, sus - pi - nând, Rân - du -

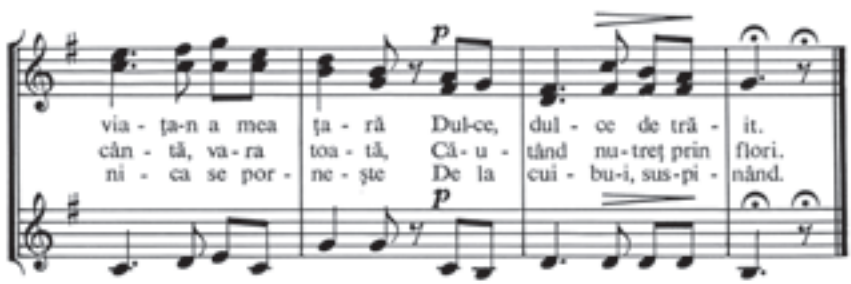
p
via - ţa-n a mea ţa - ră Dul-ce, dul - ce de tră - it.
cân - tă, va - ra toa - tă, Că - u - tând nu - treţ prin flori.
ni - ca se por - ne - şte De la cui - bu-i, sus - pi - nând.
p

Eu mă duc, codrul rămâne

Versuri populare

Muzica: Teodor Teodorescu
(1876—1920)

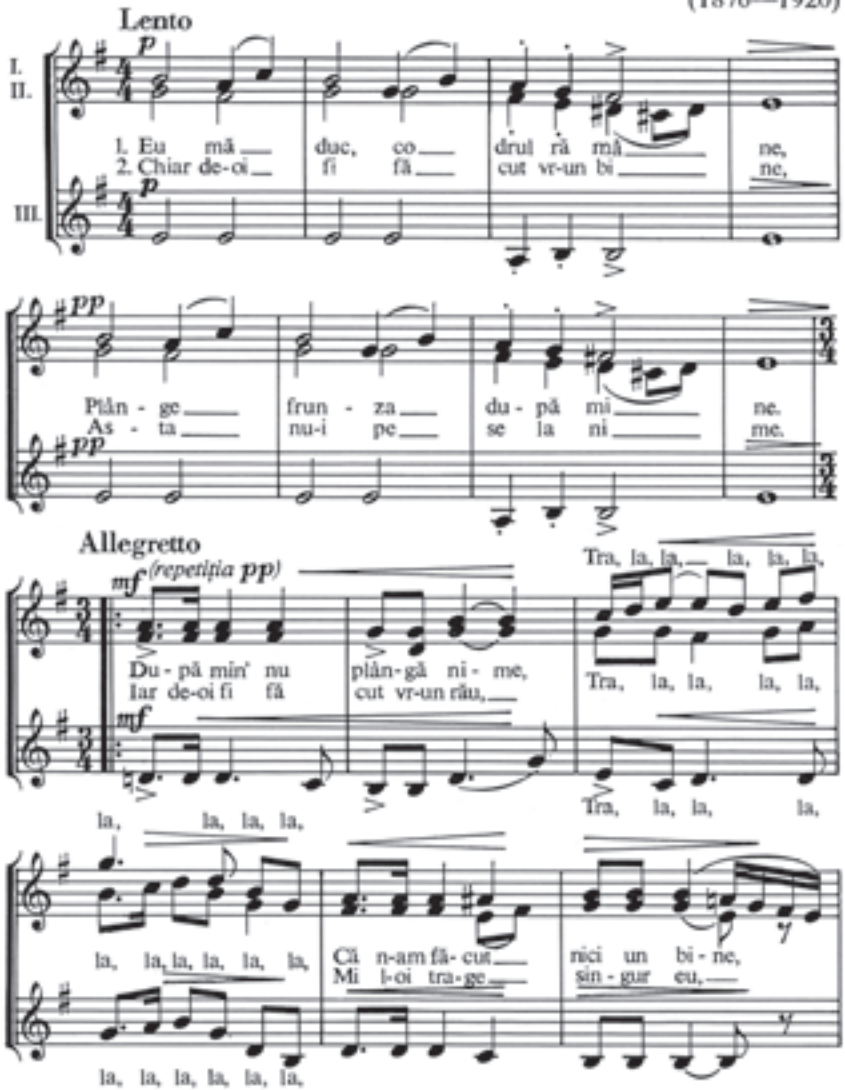

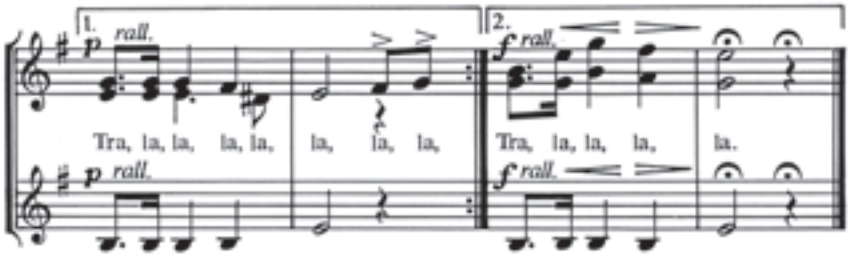

Pârâuaş cu apă lină

Versuri populare

Muzica: Dimitrie Cuclin
(1885—1978)

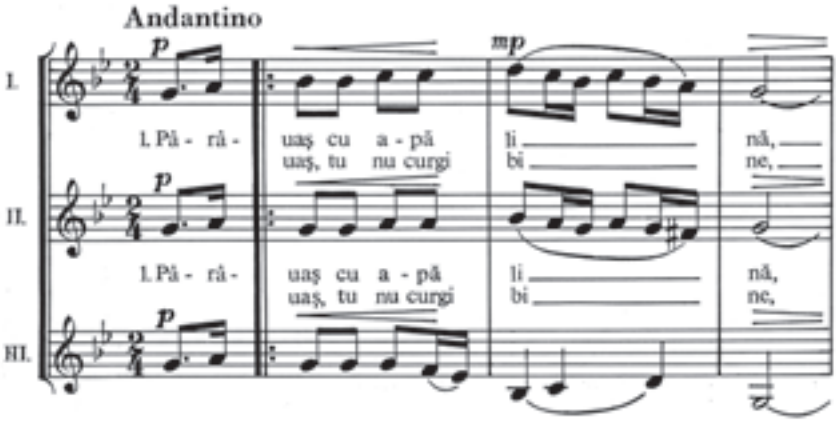

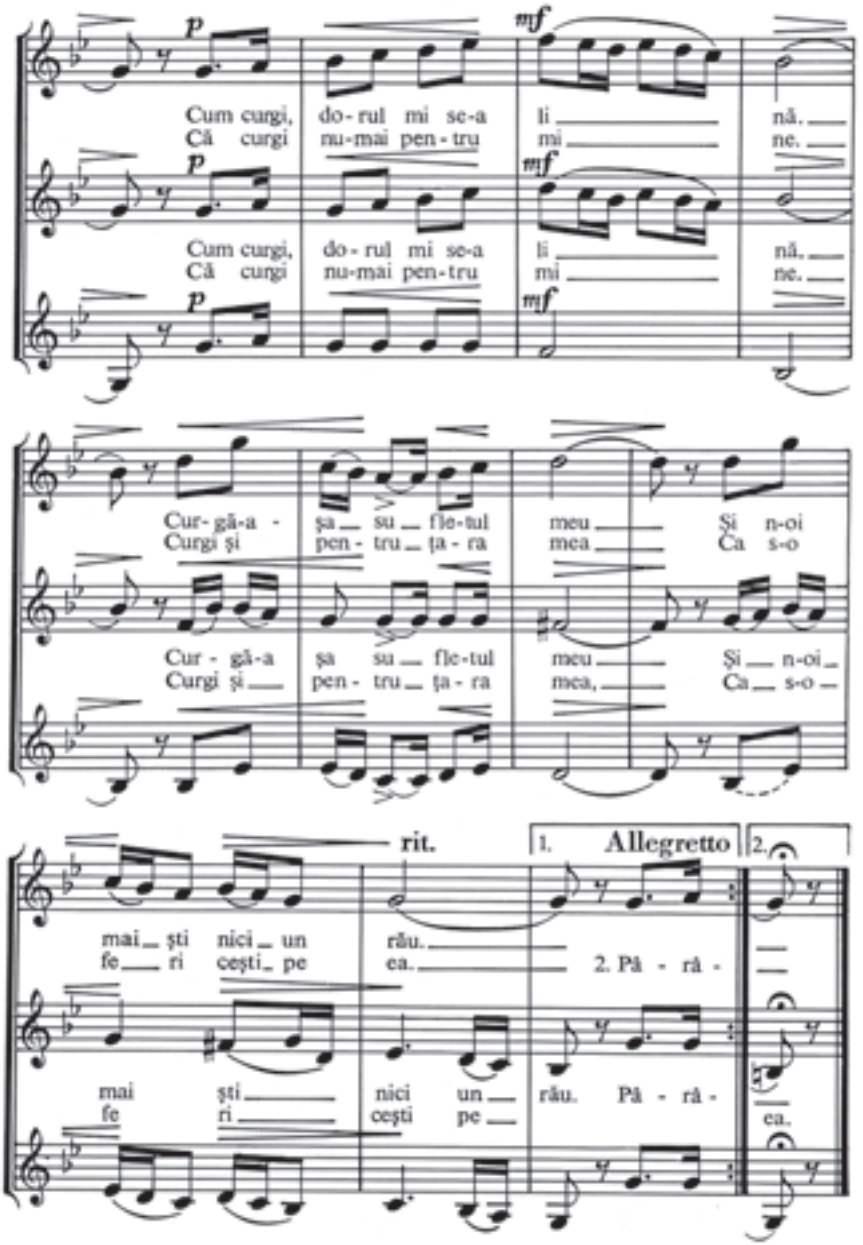
p
mf
Cum curgi, do-rul mi se-a li nă.
Că curgi nu-mai pen-tru mi ne.
Cum curgi, do-rul mi se-a li nă.
Că curgi nu-mai pen-tru mi ne.
Cur-gă-a - şa su fle-tul meu Şi n-oi
Curgi şi pen-tru ţa-ra mea Ca s-o
Cur-gă-a şa su fle-tul meu Şi n-oi
Curgi şi pen-tru ţa-ra mea, Ca s-o
rit.
1. Allegretto
2.
mai şti nici un rău.
fe ri ceşti pe ea.
2. Pă - ră -
mai şti nici un rău. Pă - ră -
fe ri ceşti pe ea.

De prin iarbă, de prin flori

Versuri: Mioara Fabian

Muzica: I. D. Chirescu
(1889—)

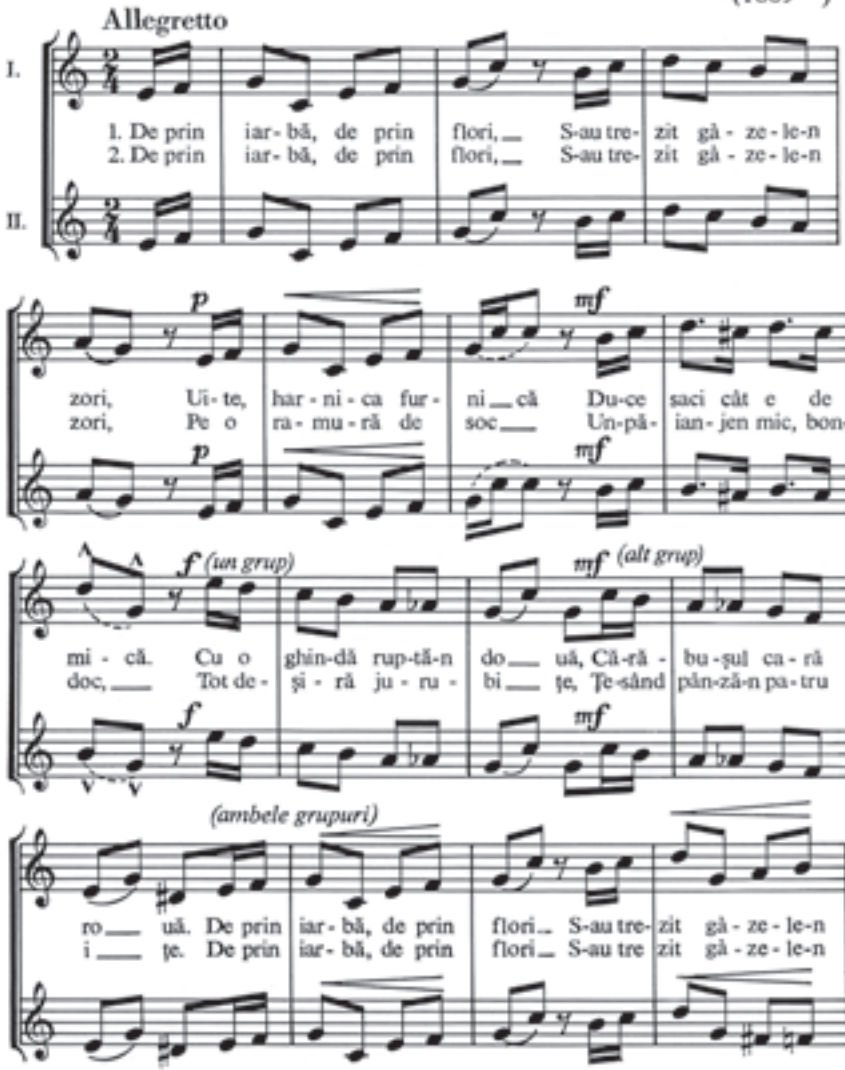

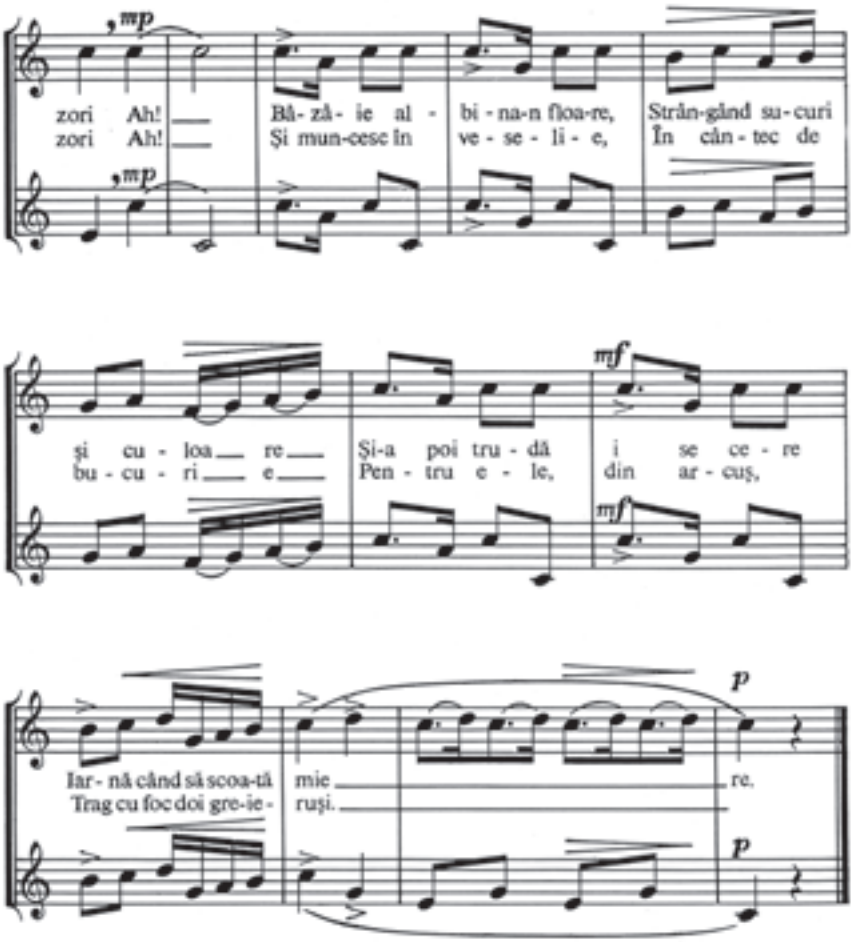

mp

zori Ah! Bâ-zâ-ie al-bi-na-n floa-re, Strân-gând su-curi
zori Ah! Şi mun-cese în ve-se-li-e, În cân-tec de

mp

şi cu-loa re Şi-a poi tru-dă i se ce-re
bu-cu-ri e Pen-tru e-le, din ar-cuş,

mf

mf

Iar-nă când să scoa-tă mie re.
Trag cu foc doi gre-ie-ruşi.

p

p

Moara

Versuri: Ştefan Tita

Muzica: Ioan D. Chirescu
(1889—)

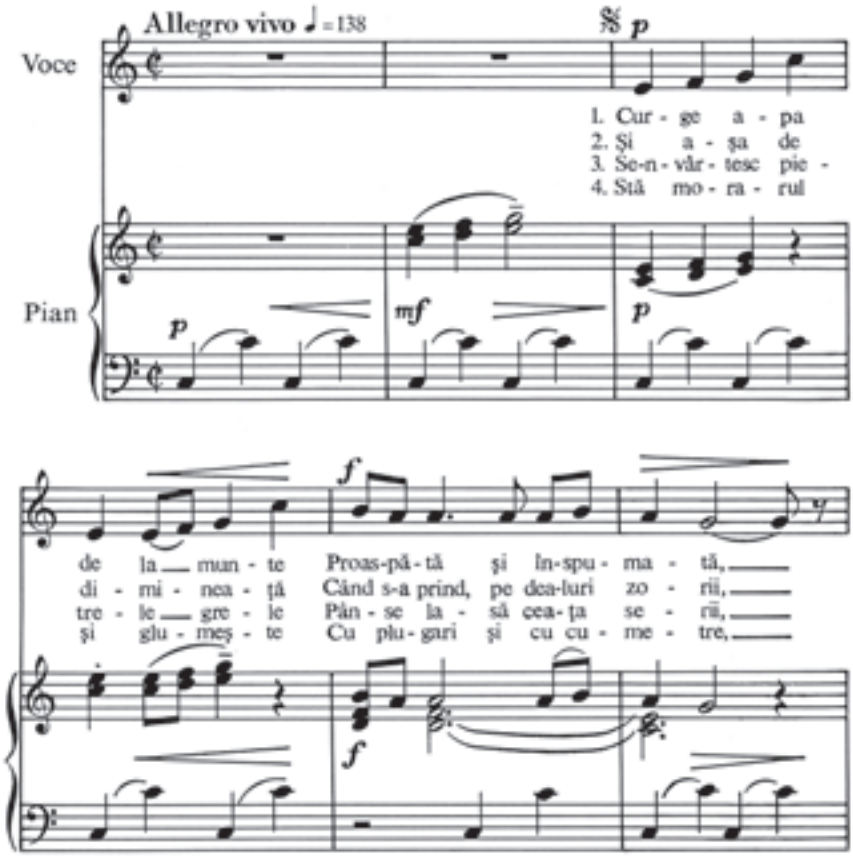

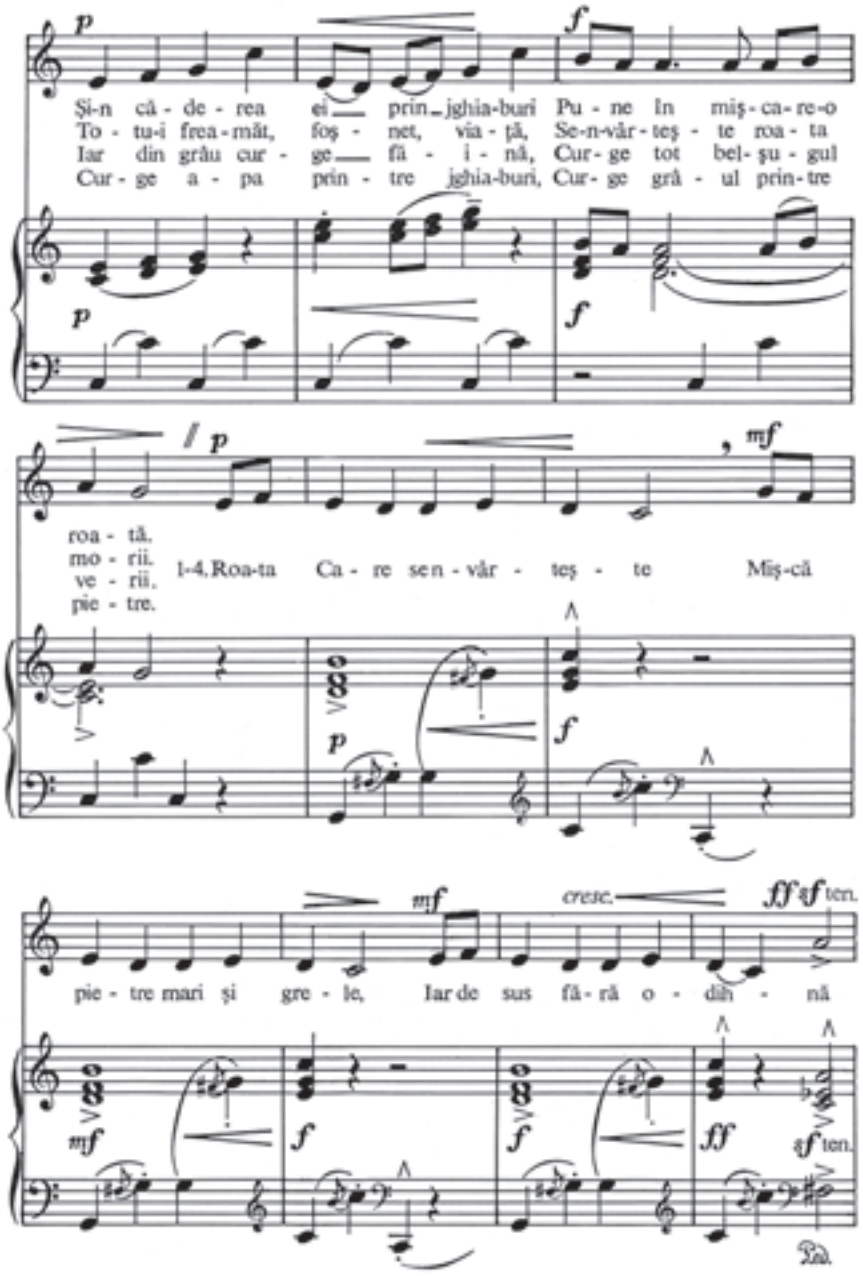
p
f
Și-n că - de - rea ei prin - jghia-buri Pu - ne în miș - ca - re - o
To - tu-i frea - măt, foș - net, via - ță, Se-n-vâr - teș - te roa - ta
Iar din grâu cur - ge fă - i - nă, Cur - ge tot bel - șu - gul
Cur - ge a - pa prin - tre jghia-buri, Cur - ge grâ - ul prin - tre
p
f
p
mf
roa - tă,
mo - rii,
ve - rii,
pie - tre.
1-4. Roa-ta Ca - re se n - vâr - teș - te Miș - că
p
f
mf
cresc.
ff
ten.
pie - tre mari și gre - le, Iar de sus fă - ră o - dih - nă
mf
f
f
ff
ten.
Ped.

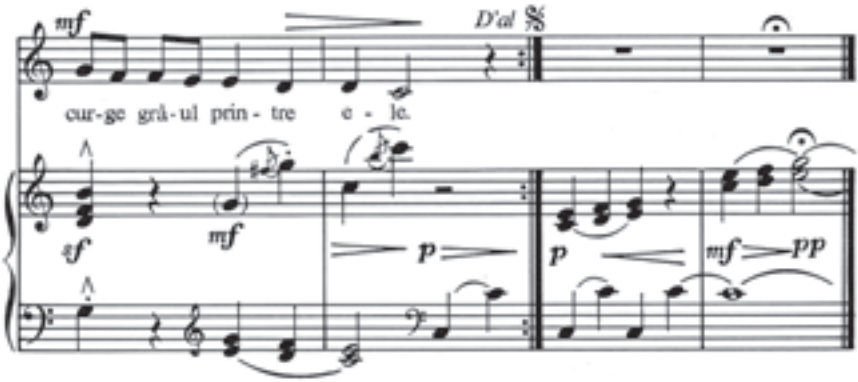

Cântec învățat de la mama

Versuri: Ion Brad

Muzica: Ion Borgovan
(1889—1970)

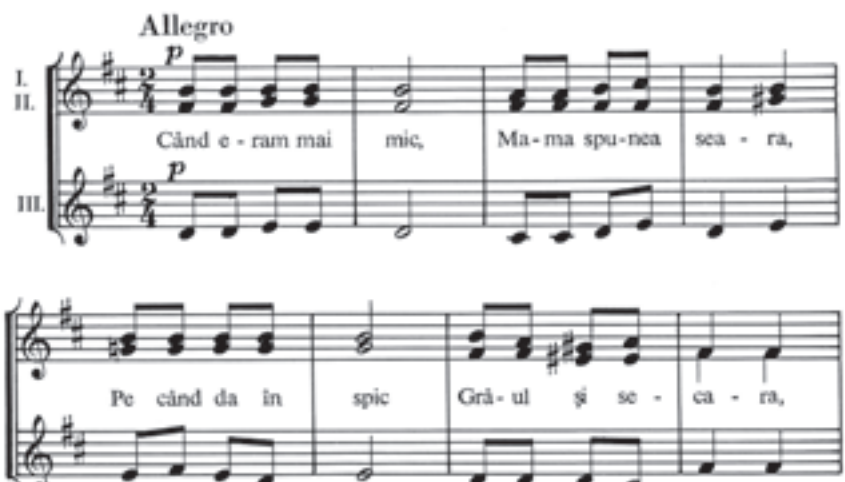

Când tă - cu - ta lu - nă Se cul - ca pe lunci,
Cân - tul spus de ma - ma, Când e - ram mai mic;

Cu vor - ba ei bu - nă, Spu - nea ma - ma a - tunci,
Îmi zo - reş - te pa - sul' Nu-mi mai dă ră - gaz,

Vier-sul le - gă - nat Cân - tul ne - ui - tat;
Şi-l în - torc pe gla - sul, Zi - le - lor de azi;

f

«Lu - nă, lu - nă no - uă Ta - ie-ţi pi - ta-n do___ uă,
«Lu - nă, lu - nă no - uă Stro-pi - tă cu ro___ uă,

f

Lu - nă no - uă

Și ne dă și no - uă, Că și noi ți-om da
Bă - tu - tă în țin - te, Se - ce - ră fier - bin - te,

Și ne dă și no - uă,
Bă - tu - tă în țin - te,

Când om se - ce - ra!»
Bă - tu - tă în țin - te

p

Te-a-plea-că și ta - ie

p

Hai și ta - ie

poco - a - poco -

Grâ - ne - le bă - la - ie Hol-da pâi - nea noas-tră Pâ-năn za-rea al -

Hol - da noas-tră-n za - rea-al -

- - - - - ra - len - tan - do - - - - - - -

bas - tră, Pâ-nă-n za-rea-al- bas - tră Ah! Ah

ppp

bas - tră,

Are mama fată mare

Versuri: I. N. Soricu

Muzica: Nicolae Oancea
(1893—)

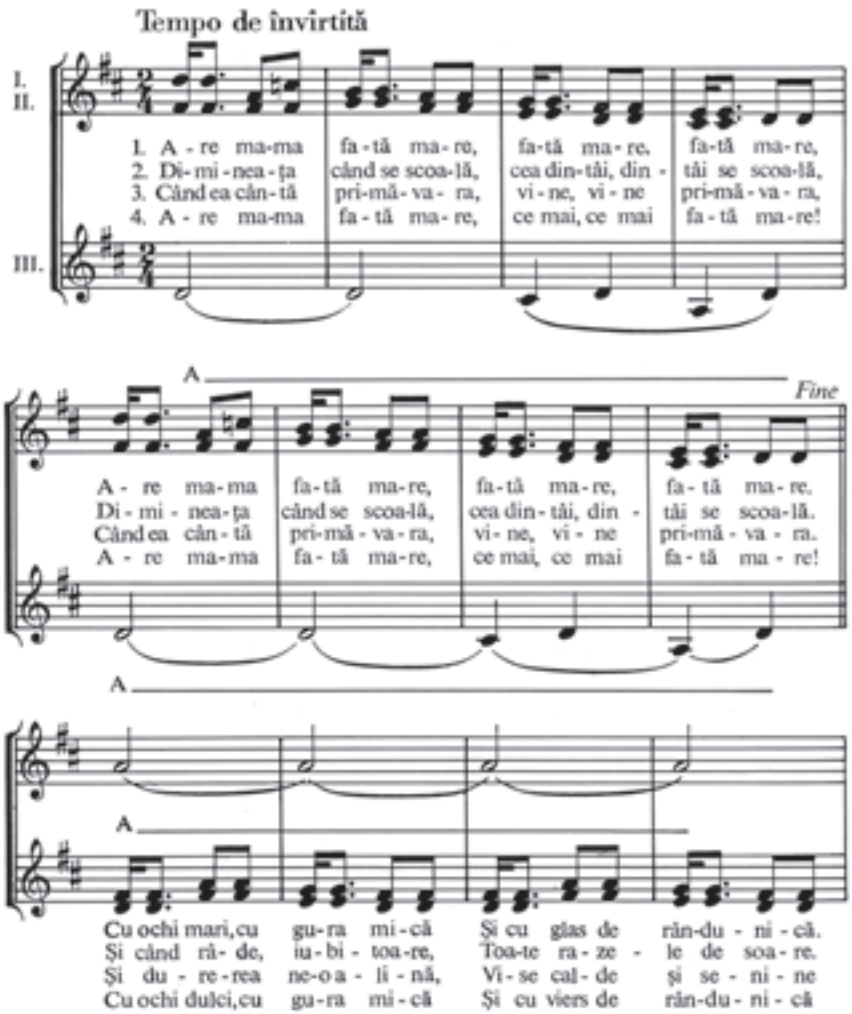

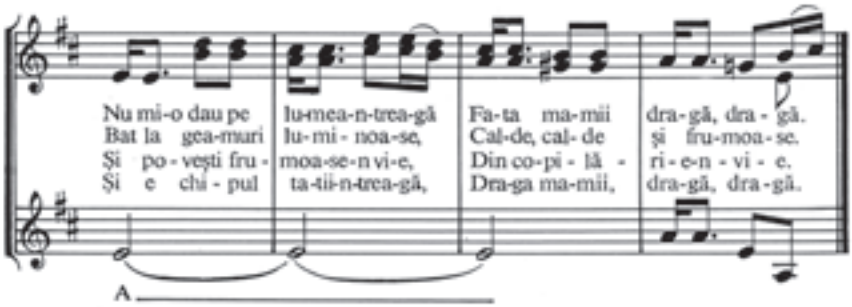

Ciobănaşul

Versuri: Radu de la Urşani

Muzica: Sabin Drăgoi
(1894—1968)

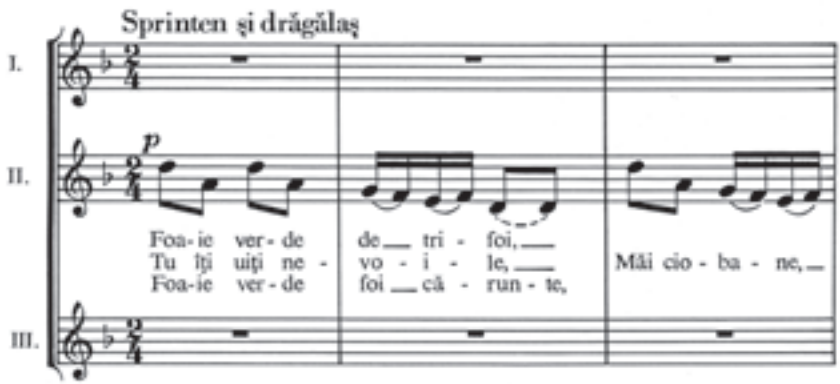

p

Măi, cio - ba - ne de la oi,
Când îți pri - vești o - i - le,
Cio - bă - naș cres - cut la mun - te,

Măi, cio - ba - ne,

măi,

p

Măi, cio - ba - ne de la oi,
Când îți pri - vești o - i - le,
Cio - bă - naș cres - cut la mun - te,

Măi, cio - ba - ne,

măi,

f

Tu în co - drul cel bă - trân,
În co - drul cel fer - me - cat,
Foa - ie ver - de foi că - run - te,

Măi, cio - ba - ne, măi,

măi,

p

Măi, cio - ba - ne eşti stă - pân,
Tu cio - ba - ne ai păs - trat Măi, cio - ba - ne, măi,
Cio - bă - naş cres cut la mun - te,

p

Măi, cio - ba - ne eşti stă - pân,
Tu cio - ba - ne ai păs - trat Măi, cio - ba - ne, măi,
Cio - bă - naş cres - cut la mun - te,

Măi, măi, Măi, cio-ba-ne,

Când ră - sa - re soa - re - le,
Gra - iul nos - tru strâ - mo - şesc Măi, cio - ba - ne, măi,
Îţi spun cren - gi - le - cu - dor

Măi, măi, Măi cio - ba - ne,

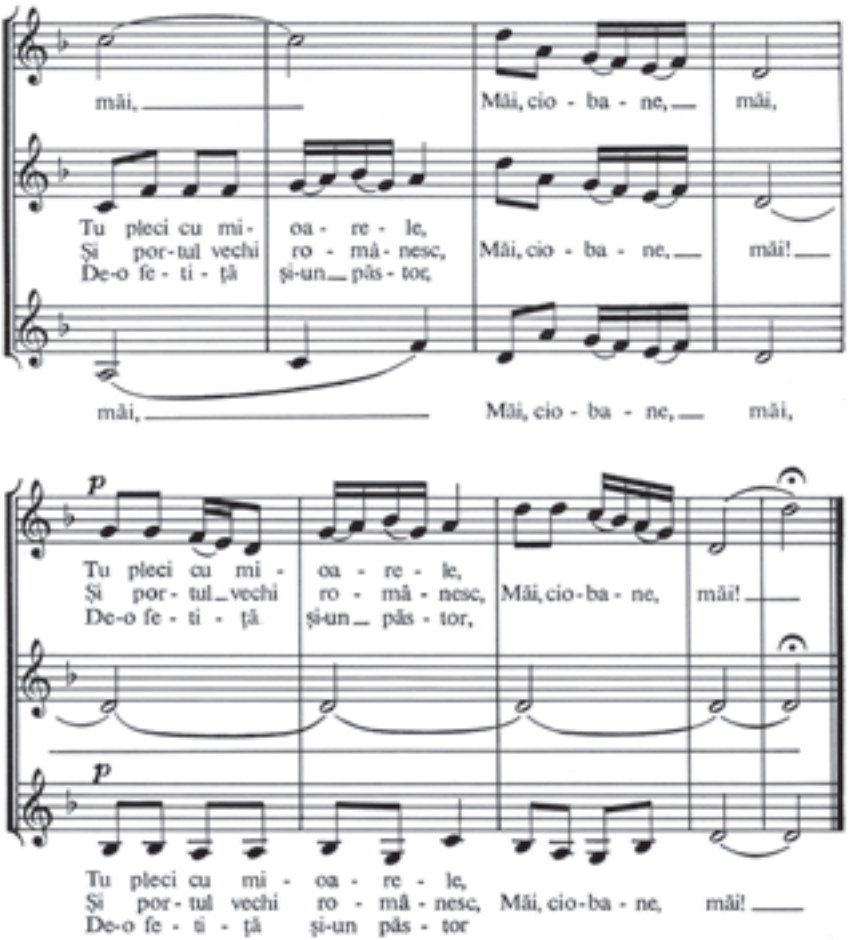
mâi,
Mâi, cio - ba - ne, mâi,
Tu pleci cu mi - oa - re - le,
Și por - tul vechi ro - mâ - nesc,
De-o fe - ti - ță și-un pâs - tor,
Mâi, cio - ba - ne, mâi!
mâi,
Mâi, cio - ba - ne, mâi,
p
Tu pleci cu mi - oa - re - le,
Și por - tul vechi ro - mâ - nesc,
De-o fe - ti - ță și-un pâs - tor,
Mâi, cio - ba - ne, mâi!
p
Tu pleci cu mi - oa - re - le,
Și por - tul vechi ro - mâ - nesc,
De-o fe - ti - ță și-un pâs - tor
Mâi, cio - ba - ne, mâi!

Ghiocelul

Versuri: Panait Cerna

Muzica: Gh. N. Dumitrescu-Bistriţa
(1895—)

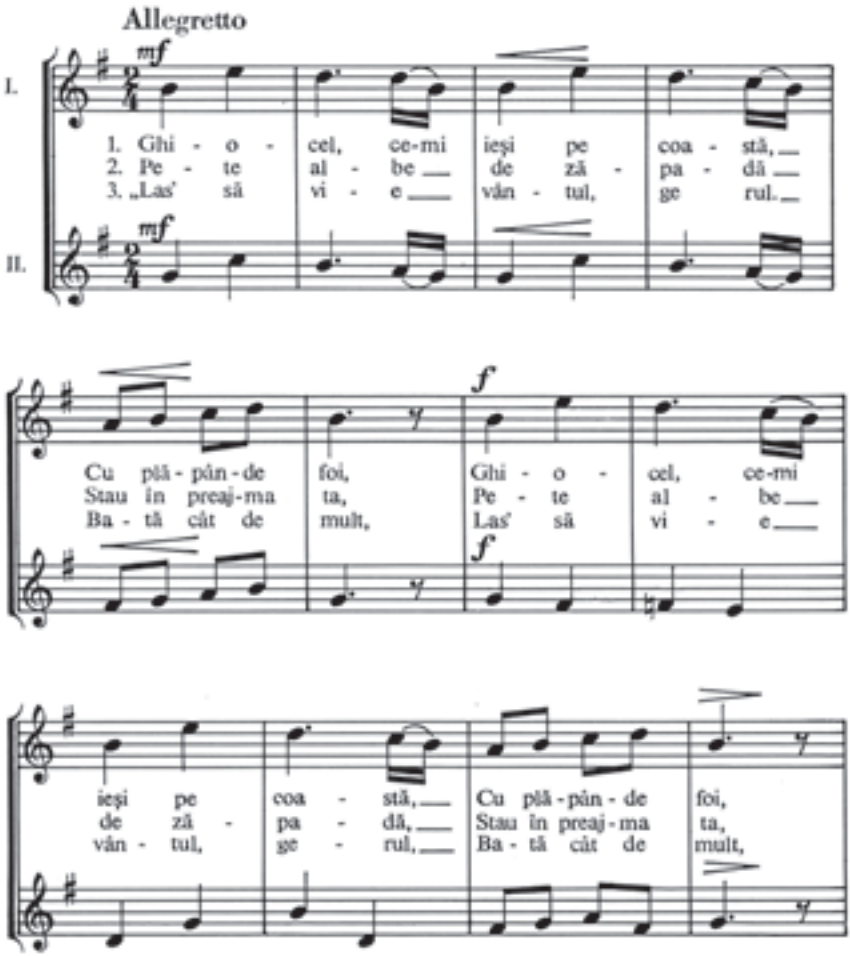

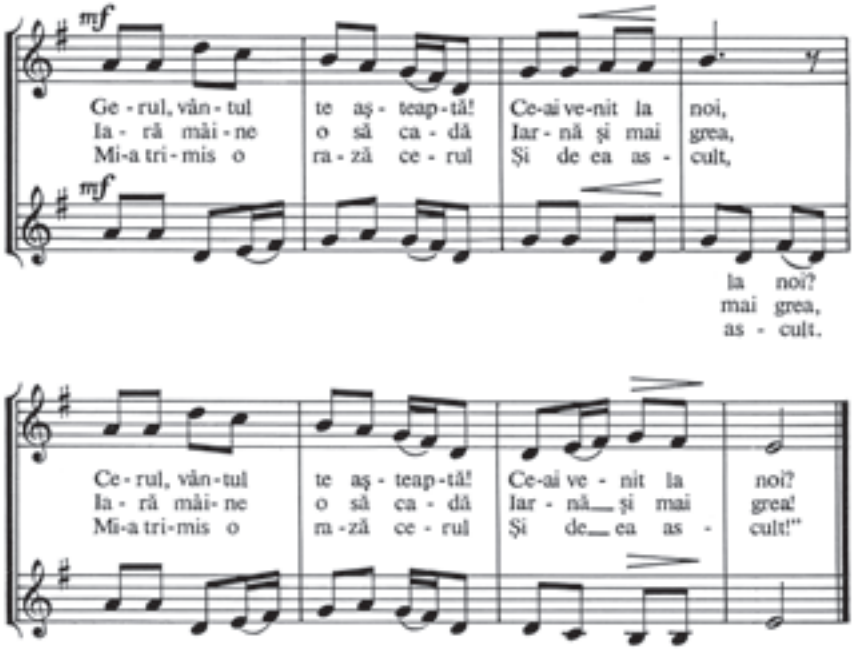
mf
Ge - rul, vân - tul te aş - teap - tă! Ce-ai ve-nit la noi,
Ia - ră măi - ne o să ca - dă Iar - nă şi mai grea,
Mi-a tri - mis o ra - ză ce - rul Şi de ea as - cult,
mf
la noi?
mai grea,
as - cult.
Ce - rul, vân - tul te aş - teap - tă! Ce-ai ve - nit la noi?
Ia - ră măi - ne o să ca - dă Iar - nă şi mai grea!
Mi-a tri - mis o ra - ză ce - rul Şi de ea as - cult!"

Cuc, cuculeţ

Versuri populare

Muzica: Nelu Ionescu
(1906—)

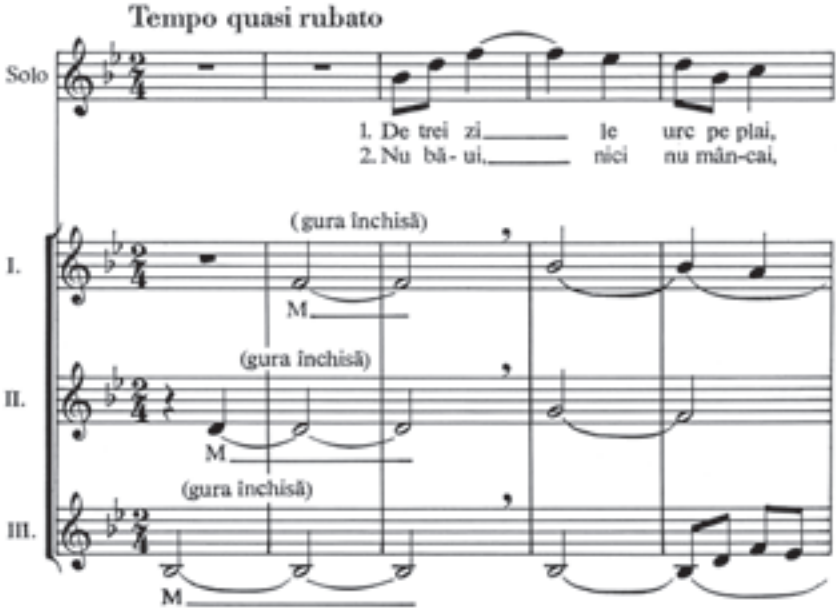

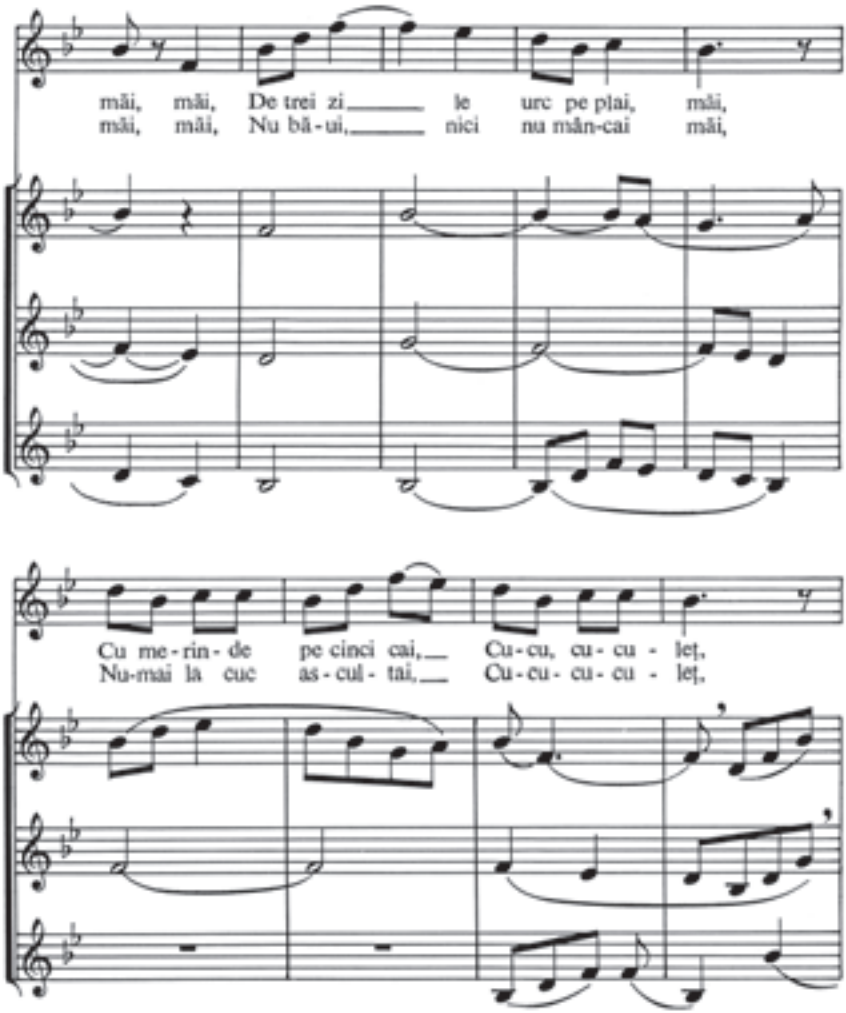
măi, măi, De trei zi le urc pe plai, măi,
măi, măi, Nu bă-ui, nici nu mân-cai măi,
Cu me-rin-de pe cinci cai, Cu-cu, cu-cu-leț,
Nu-mai la cuc as-cul-tai, Cu-cu-cu-cu-leț,

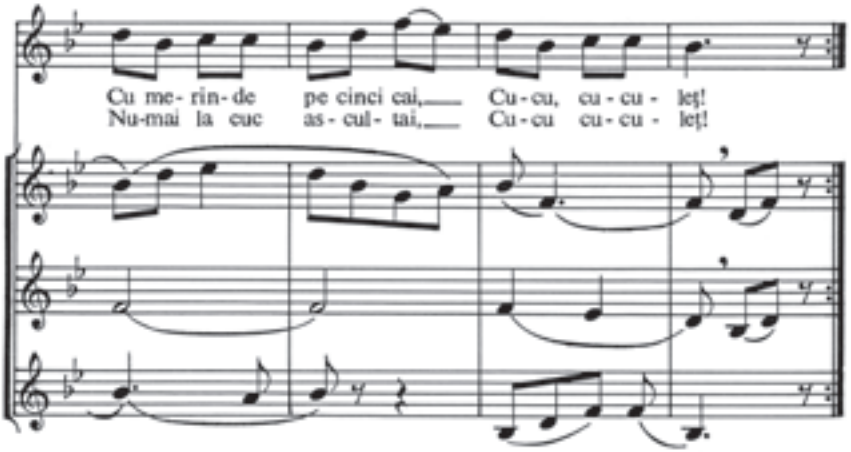
Cu me- rin- de pe cinci cai, Cu-cu, cu-cu- leț!
Nu-mai la cuc as- cul- tai, Cu-cu cu-cu- leț!

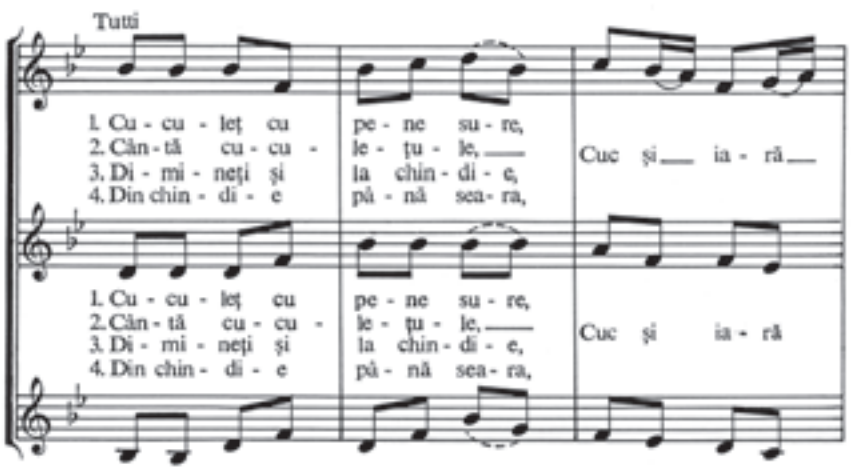
Tutti
1. Cu - cu - leț cu pe - ne su - re,
2. Cân - tă cu - cu - le - ț u - le,
3. Di - mi - neți și la chin - di - e,
4. Din chin - di - e pă - nă sea - ra,
Cuc și ia - ră
1. Cu - cu - leț cu pe - ne su - re,
2. Cân - tă cu - cu - le - ț u - le,
3. Di - mi - neți și la chin - di - e,
4. Din chin - di - e pă - nă sea - ra,
Cuc și ia - ră

cuc! La la

Solo Tutti

cuc cu-cu! La la

Solo

cuc cu-cu

1. Fru-mos cânţi va-ra-n pă du-re,
2. Toa-te di-mi-ne-ţi le,
3. Să ră-su-ne-n deal la vi-e,
4. C-a-şa cân-tă cu-cu va-ra,

Cuc şi ia-ră

la la la la la La la

La la

cuc!

1. Fru-mos cânţi va-ra-n pă du-re.
2. Toa-te di-mi-ne ţi le,
3. Să ră-su-ne-n deal la vi-e,
4. C-a-şa cân-tă cu-cu va-ra,

Cuc şi ia-ră

1.2.3 4.

La la la.

La la la.

cuc, la la la la la la Cuc! La la la.

Săniuța

Versuri: George Coșbuc

Muzica: Liviu Comes
(1918—)

Repede și vioi

Nea - ua pes - te tot s-a pus, A ve - nit iar -
Că - te u - nul, că - te doi Ne su - im în
Toți sunt ru - meni la o - braji, Mulți co - boa - ră

na dră - gu - ța, Hai, co - pii - pe deal în sus
să - ni - oa - ră; Fă - ră cai și fă - ră boi
și mulți su - ie, U - nii râd, fac ma - re haz

Să ne dăm cu să - ni - u - ța.
Să - ni - u - ța fu - ge, zboa - ră.
Al - ții ca - pă tă cu - cu - ie.

Repede și vioi

I.
Nea - ua pes - te tot s-a pus, A ve - nit iar -
Că - te u - nul, că - te doi Ne su - im în
Toți sunt ru - meni la o - braji, Mulți co - boa - ră

II.
Nea - ua pes - te tot s-a pus, A ve -
Că - te u - nul, că - te doi Ne su -
Toți sunt ru - meni la o - braji, Mulți co -

na dră - gu - ţa, Hai, co - pii pe deal în sus
să - ni - oa - ră; Fă - ră cai şi fă - ră boi
şi mulţi su - ie, U - nii răd, fac ma - re haz

nit iar - na dră - gu - ţa, Hai, co - pii pe deal în
im în să - ni - oa - ră; Fă - ră cai şi fă - ră
boa - ră şi mulţi su - ie, U - nii răd, fac ma - re

Să ne dăm cu să - ni - u - ţa.
Să - ni - u - ţa fu - ge, zboa - ră.
Al - ţii ca - pă - tă cu - cu - ie.

sus Să ne dăm cu să - ni - u - ţa.
boi Să - ni - u - ţa fu - ge, zboa - ră.
haz Al - ţii ca - pă - tă cu - cu - ie.

Toamna

Muzica: Carmen Petra Basacopol
(1926—)

Allegretto malinconico - poco rubato

I. *mf* Prin văz - duh plea - că-n şi - ruri lungi co - co - rii

II. *mp* Toam - na, toam - na

mp mf

A Frun-ze-le gal - be-ne a -

mf mp

Prin văz-duh plea-că-n şi-ruri lungi co - co - rii, Toam - na,

mp

par cu no - rii, A

mf

toam - na, Frun-ze-le gal - be-ne a - par cu no - rii,

poco più mosso

f giocoso

A A A La la la la la la

f giocoso

A A A La la la la la la

la la la la la Şcoa - la-n-ce - pe cu bu-cu-rii,

la la la la la Şcoa - la-n-ce - pe cu - bu-cu-rii,

la la la la la la la la la la la Şcoa-la-n-ce - pe,

la la la la la la la la la la la Şcoa-la-n-ce - pe,

Tempo I

mf *mp*

Prin văz-duh plea-că-n și-ruri lungi co - co - rii, A

mp *mf*

Toam - na, toam - na, Prin văz-duh plea-că-n și-ruri

mf

Frun - ze - le gal - be - ne a - par cu no - rii,

mp

lungi co - co - rii, Toam - na, toam - na,

mp

A A A

mf *mp*

Frun - ze - le gal - be-ne a - par cu no - rii A A

A A A A

A A A Toam - na.

Mă suii sus la dumbravă

Muzica: Vasile Herman
(1929—)

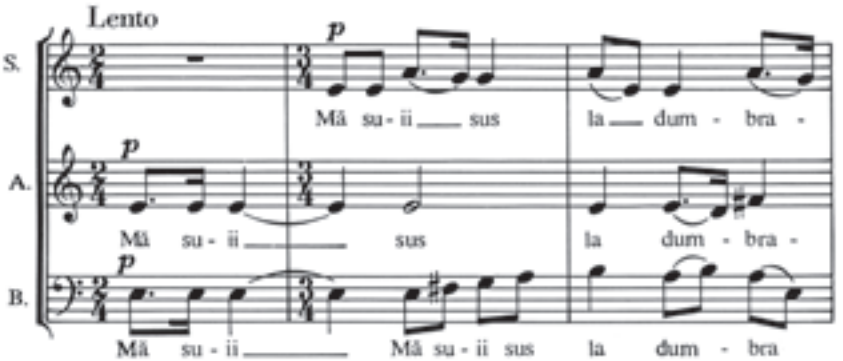

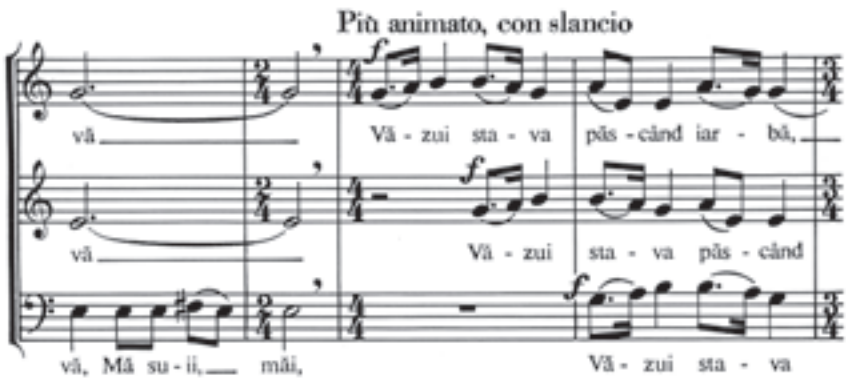

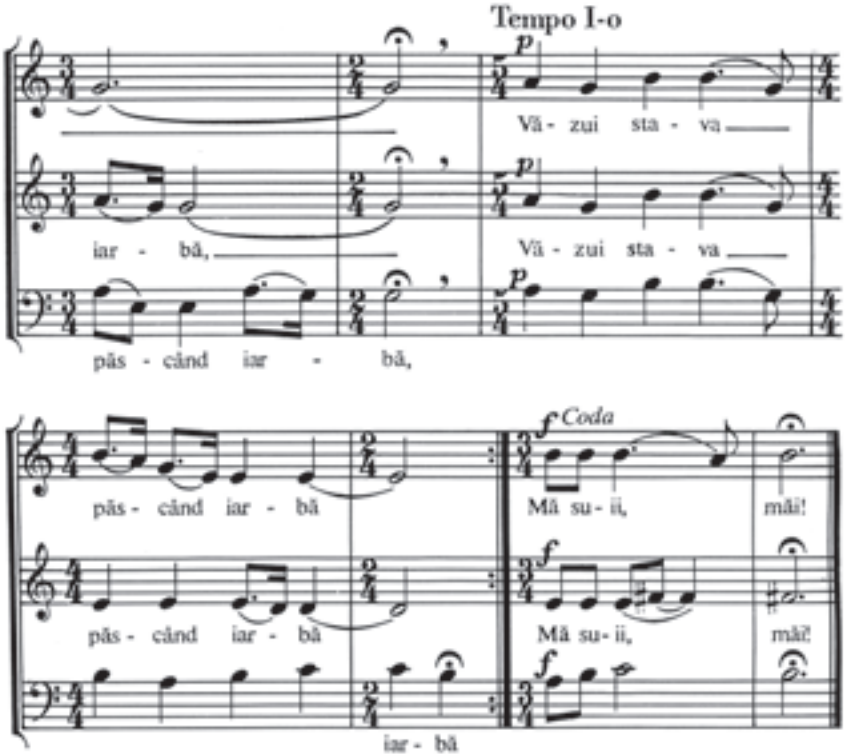

2. Soare mândru răsărindu (bis)
Stăvarii-n botă dormindu

3. Io-ncepui a fluiera, măi
Stava s-apuca-nșira, măi
Pă drumu cătă Jula, măi.

Gluma I

Versuri: Ana Blandiana

Muzica: Mihai Moldovan
(1937—)

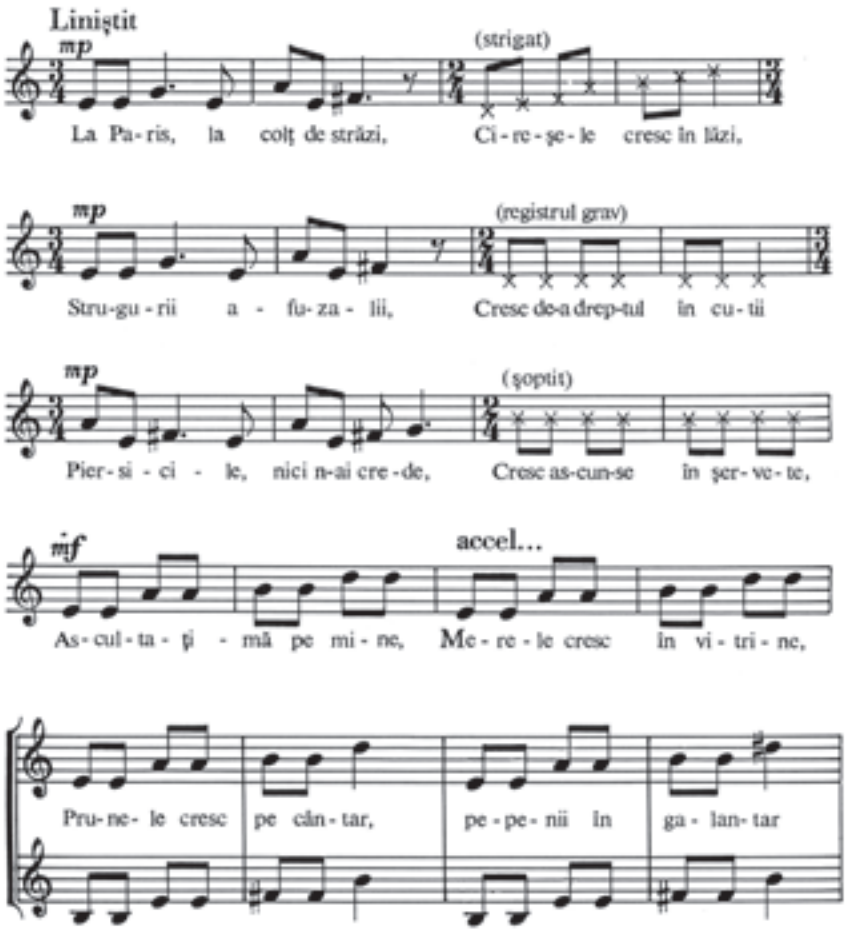

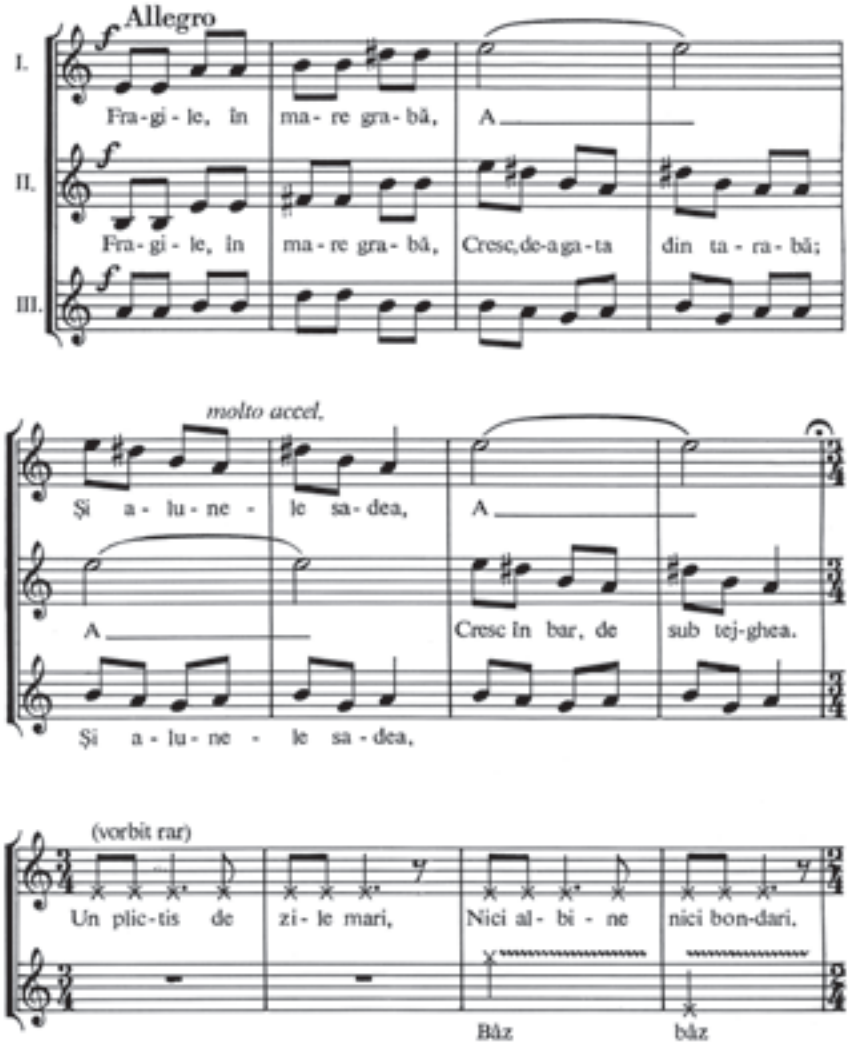
Allegro
I.
Fra-gi-le, în ma-re gra-bă, A
II.
Fra-gi-le, în ma-re gra-bă, Cresc,de-a ga-ta din ta-ra-bă;
III.
molto accel.
Şi a-lu-ne-le sa-dea, A
A
Cresc în bar, de sub tej-ghea.
Şi a-lu-ne-le sa-dea,
(vorbit rar)
Un plic-tis de zi-le mari, Nici al-bi-ne nici bon-dari.
Băz băz

Allegro

Dar, în schimb, ni - mic de zis, Pe-ori-ce stra - dă din Pa - ris,

Dar în schimb ni - mic de zis, Pe-ori-ce stra - dă din Pa - ris.

Ori - ce câi - ne, cât de mic, Creș-te-n coa-dă un co-vrig. Sic.

Ori - ce câi - ne, cât de mic, Creș-te-n coa-dă un co-vrig. Sic.

Sic.

Revedere

Versuri: Mihail Eminescu

Muzica: Dan Voiculescu
(1940—)

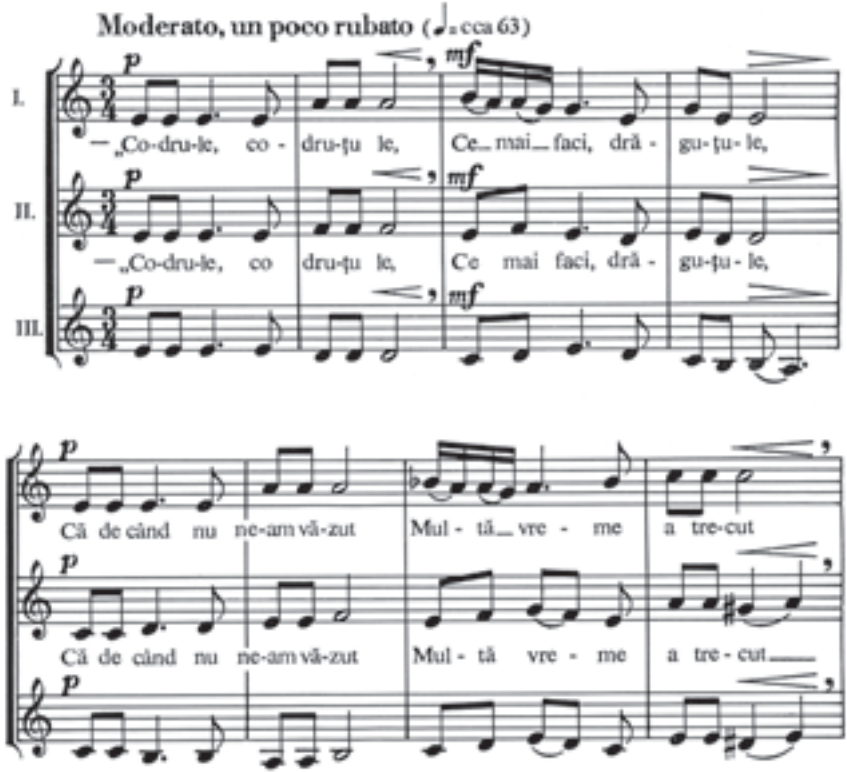

mf

Și de când m-am de - păr - tat, Mul - tă lu - me

mf

Și de când m-am de - păr - tat, Mul - tă lu - me

mf

Și de când m-am de - păr - tat, Mul - tă lu - me

dim.

am um-blat."

Poco più mosso

mp cresc.

— „Iar eu fac ce fac de mult,

dim.

am um-blat, am um- blat."

mp cresc.

— „Iar eu fac ce fac de mult,

dim.

mf

sopra

am um-blat, am um - blat." — „Iar eu fac ce fac de mult,

Iar - na vis - co - lu-l as - cult, Cren - gi -

mf

Iar - na vis - co-lu-l as - cult, Cren - gi -

mf

f

Iar - na vis - co-lu-l as - cult, Cren- gi-le-mi ru -

le-mi ru-pân-du-le, A-pe-le-as-tu-pân-du-

le-mi ru-pân-du-le, A-pe-le-as-tu-pân-du-

pân-du-le, A-pe le-as-tu-pân-du-le,

le, Tro-ie-nind că-ră-ri-le, Și go-nind cân-tă-

le, Tro-ie-nind că-ră-ri-le, Și go-nind cân-tă-

calando

Tro-ie-nind că-ră-ri-le, Și go-nind cân-tă-ri-le,

ri-le, Și go-nind cân-tă-ri-le;

ri-le, Și go-nind cân-tă ri-le;

Și go-nind cân-tă-ri-le;

pochissimo meno mosso

p

Şi mai fac ce fac de mult, Va - ra_doi - na mi-o as-cult

p

Şi mai fac ce fac de mult, Va - ra doi - na mi-o as-cult

p

smorzando

Pe că - ra - rea spre iz - vor Ce_le-am_da - t-o tu - tu - ror,

Pe că - ra - rea spre iz - vor Ce_le-am_da - t-o tu - tu - ror,

a tempo

pp

tu-tu- ror, tu-tu - ror, tu-tu - ror, . . ."

pp

tu - tu - ror tu - tu - ror tu - tu - ror, . . ."

pp

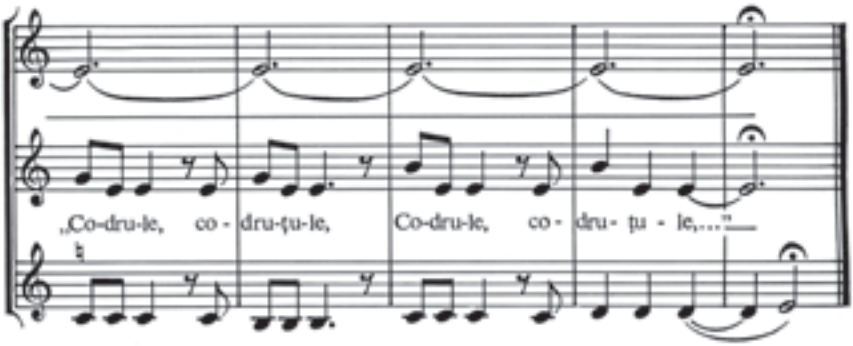

Iarna pe uliţă

Versuri: George Coşbuc

Muzica: Dan Voiculescu
(1940—)

Sostenuto e poco rubato (♩= cca 66)

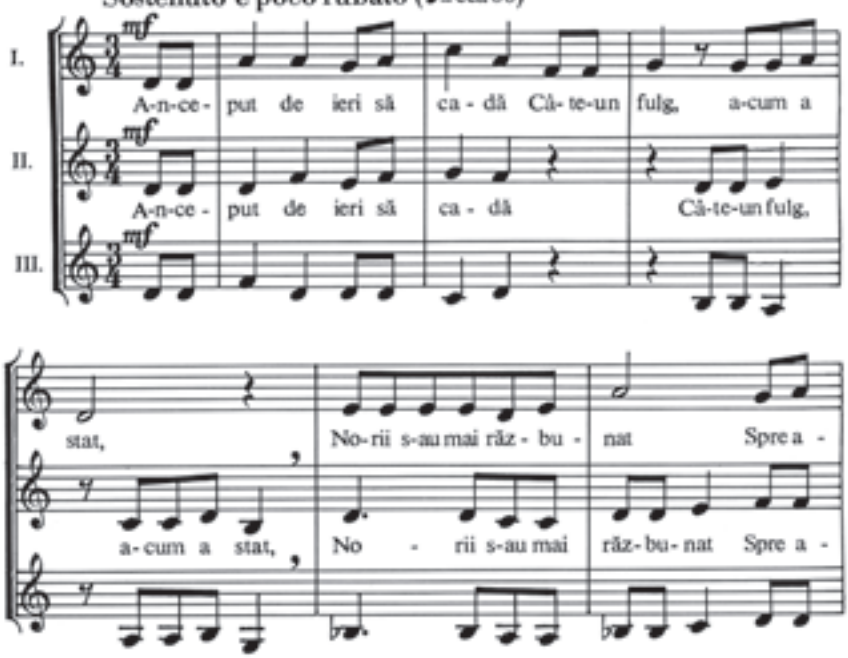

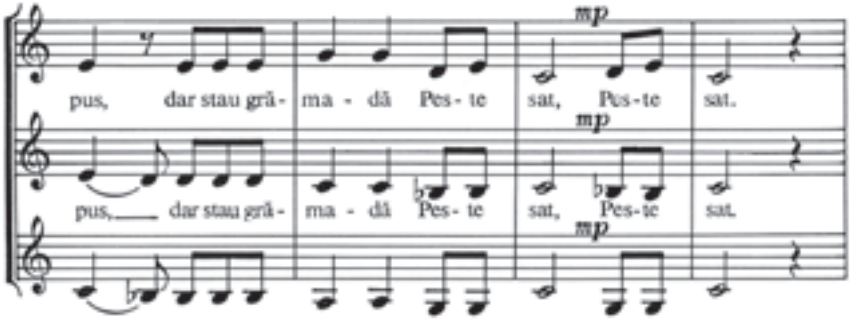
mp
pus, dar stau grămadă Peste sat, Peste sat.
mp
pus, dar stau grămadă Peste sat, Peste sat.
mp

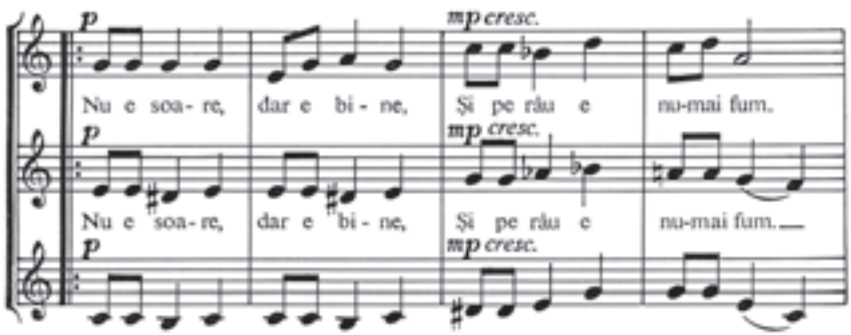
p
mp cresc.
Nu e soare, dar e bine, Și pe rău e nu-mai fum.
p
mp cresc.
Nu e soare, dar e bine, Și pe rău e nu-mai fum.
p
mp cresc.

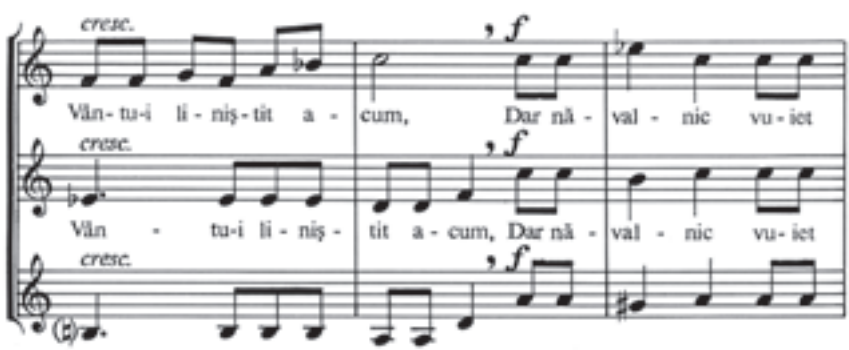
cresc.
f
Vân-tu-i li-niș-tit a-cum, Dar năval-nic vu-iet
cresc.
f
Vân-tu-i li-niș-tit a-cum, Dar năval-nic vu-iet
cresc.
f

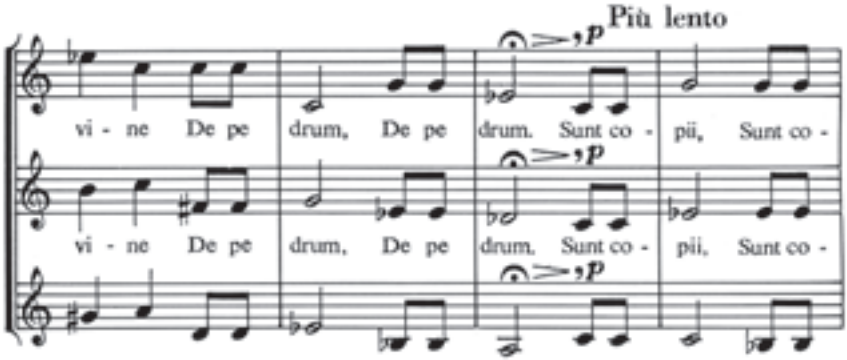
Più lento
p
vi - ne De pe drum, De pe drum. Sunt co - pii, Sunt co -
vi - ne De pe drum, De pe drum. Sunt co - pii, Sunt co -

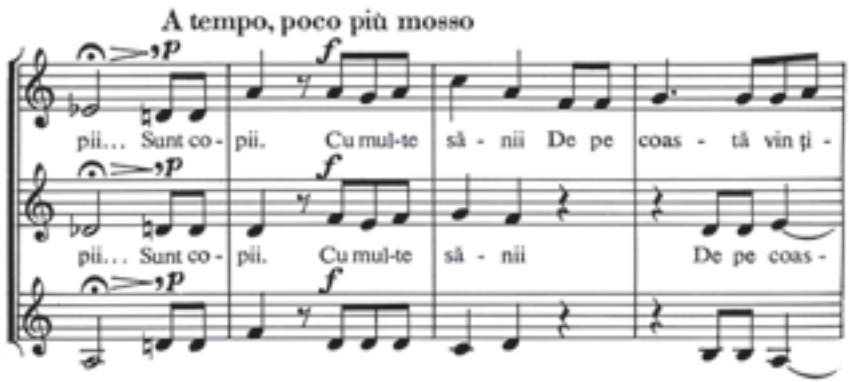
A tempo, poco più mosso
p
f
pii... Sunt co - pii. Cu mul-te să - nii De pe coas - tă vin ți -
pii... Sunt co - pii. Cu mul-te să - nii De pe coas -

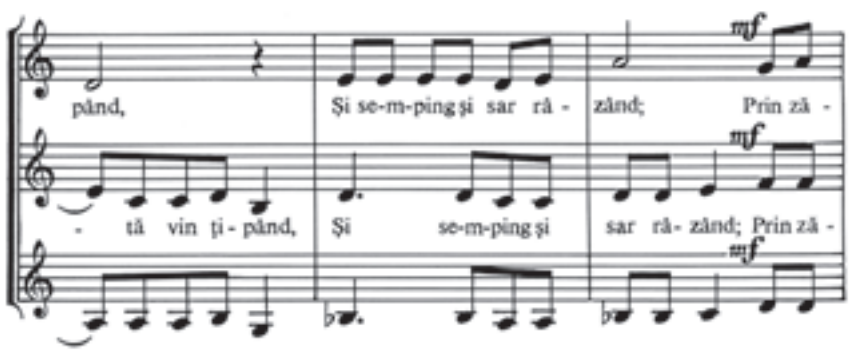
mf
când, Și se-m-ping și sar ră - zând; Prin ză -
- tă vin ți - când, Și se-m-ping și sar ră - zând; Prin ză -

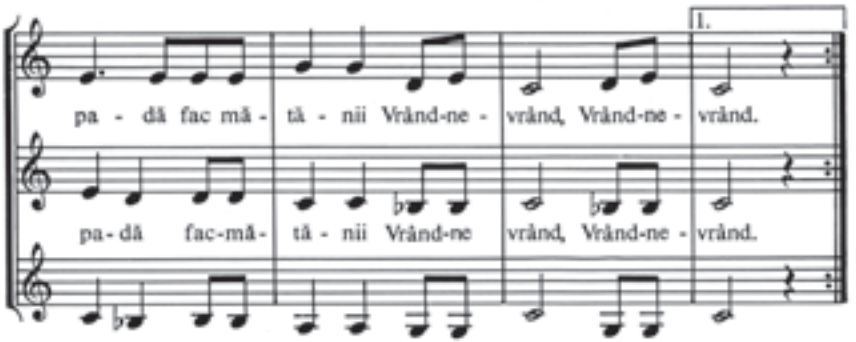
1.
pa - dă fac mă - tă - nii Vrând-ne - vrând, Vrând-ne - vrând.
pa - dă fac-mă - tă - nii Vrând-ne vrând, Vrând-ne - vrând.

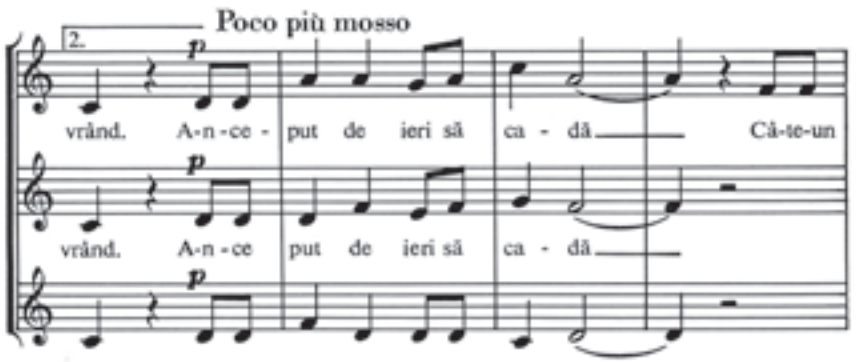
Poco più mosso
2.
p
vrând. A-n-ce - put de ieri să ca - dă Că-te-un
vrând. A-n-ce put de ieri să ca - dă

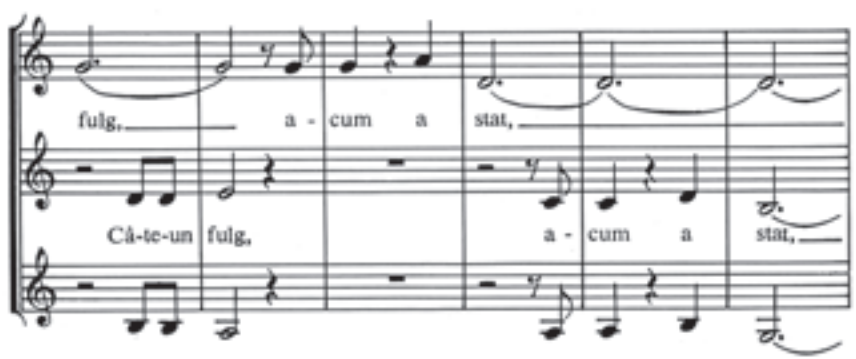
fulg, a - cum a stat,
Că-te-un fulg, a - cum a stat,

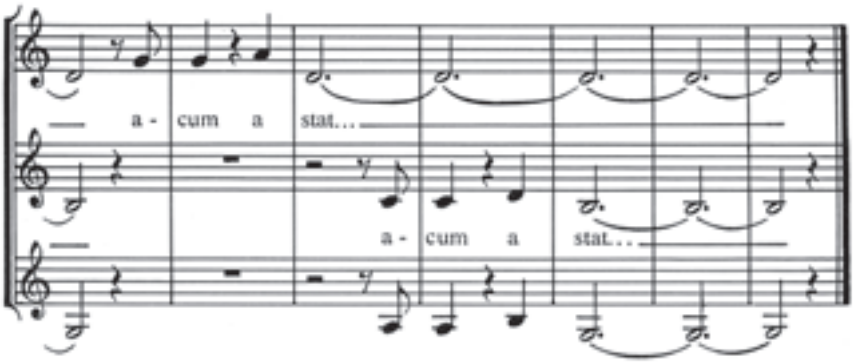

Dunăre, potecă lină

Versuri populare

Muzica: Anton Dogaru
(1945—)

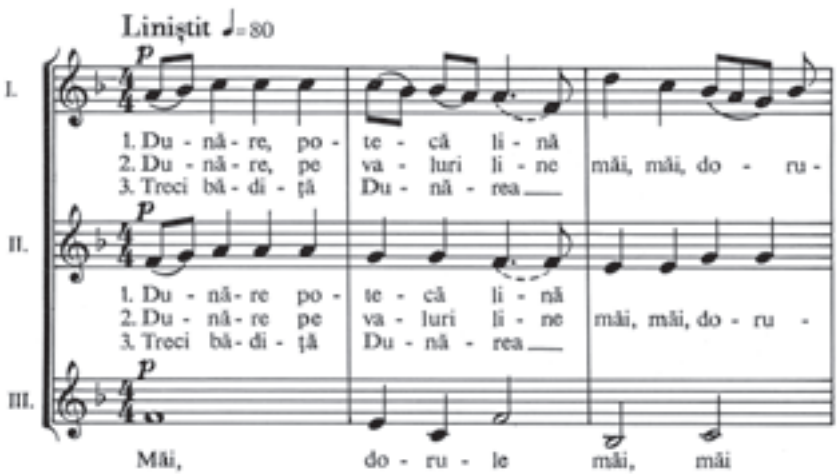

le De dor i - ni - ma mi-e pli - nă
Ba - dea de de - par - te vi - ne,
Lân - gă mal te-oi aş - tep - ta,

le De dor i - ni - ma mi-e pli - nă
Ba - dea de de - par - te, vi - ne,
Lân - gă mal te-oi aş - tep - ta,

do - ru - le măi! Măi! do - ru - le

Refren

sub. *f* cu voiosie ♪=240

măi, măi, do - ru - le le Că pe-n-tin - sul
Pes - te a - pe
Cu floa-rea bu -
Să fim ba - de

sub. *f*

măi, măi, dor, do - ru - le Măi, măi, măi,

sub. *f*

tău la va - le
în - spu - ma - te,
jo - ru - lui,
mai a - proa - pe

Măi do - ru - le

do - ru - le, măi, măi, măi, do - ru - le

Şi-a tă - iat bă - di - ţa ca - le.
Prin - tre săl - cii a - ple - ca - te.
Cu a - lea - nul do - ru - lui.
Cum sunt nu - fe - rii pe a - pe.

Măi, măi, do-ru - le

măi, măi, măi, do - ru - le, măi măi, măi,

Coda

ff rall.

măi! Măi do - ru - le măi!

ff

măi! Măi do - ru - le măi!

ff

*La ultima strofă se repetă refrenul, cu texte diferite.

Din creaţiile marilor clasici

Corul vânătorilor

Muzica: C. M. Weber
(1786—1826)

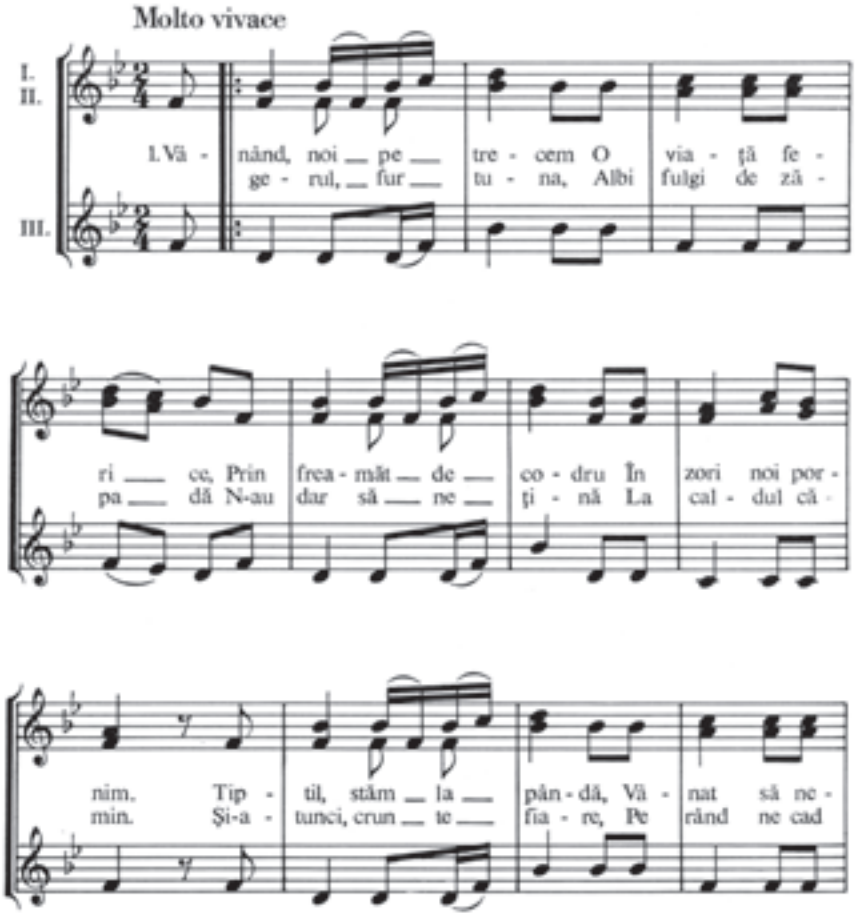

pi ce, Ori cer - bul cel a - ger, Fu - gind, ur - mă -
pra dă, Urşi, lupi ce duc groa - za Sau ca - lea a -

rim, Su - bli - mă plă - ce - re şi no - bi - lă es - te, Mai
ţin. Su - bli - mă plă - ce - re şi no - bi - lă es - te, Mai

li - ber te simţi, Mai voi - nic, mai vo - ios, Iz - bân - da când
li - ber te simţi, Mai voi - nic, mai vo - ios, Iz - bân - da când

cor - nul Su - nând ne dă ves - te, E - co - uri tre -
cor - nul Su - nând ne dă ves - te, E - co - uri tre -

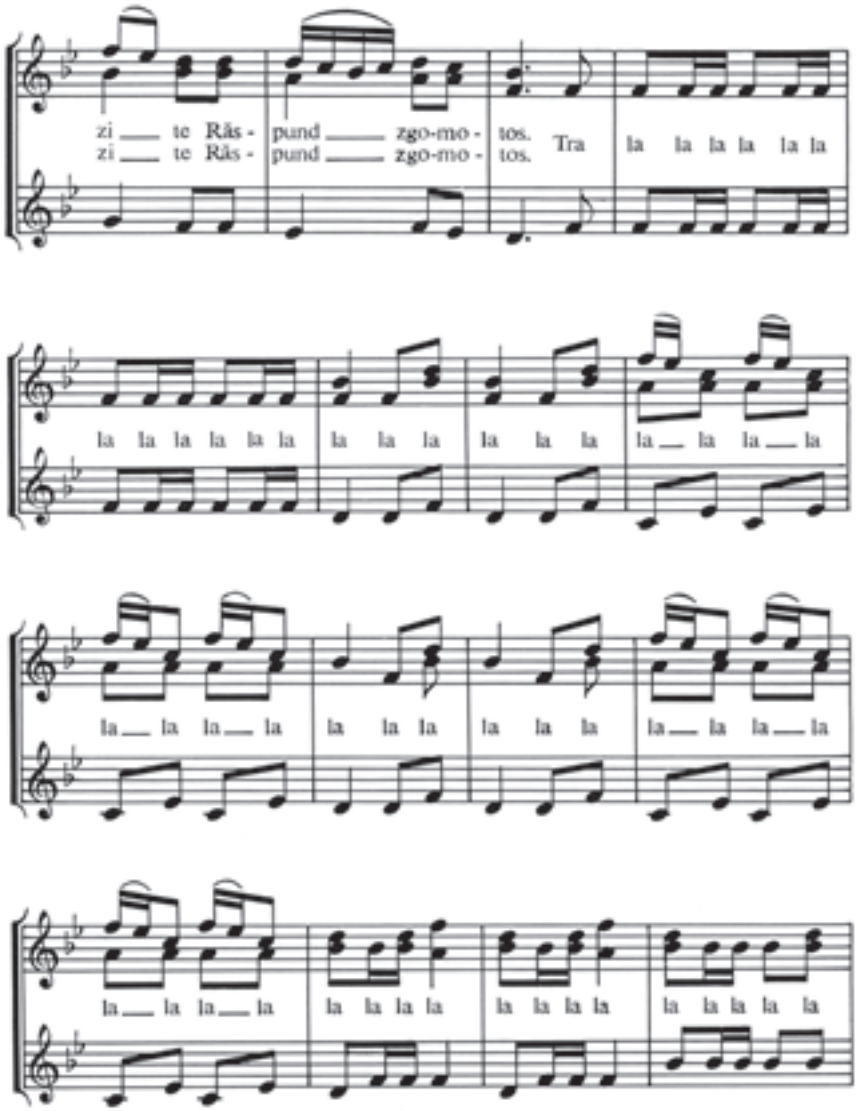
zi te Rås - pund zgo-mo - tos. Tra la la la la la la
zi te Rås - pund zgo-mo - tos.
la la la la la la la la la la la la la la la la
la la la la la la la la la la la la la la la la
la la la la la la la la la la la la la la la la
la la la la la la la la la la la la la la la la

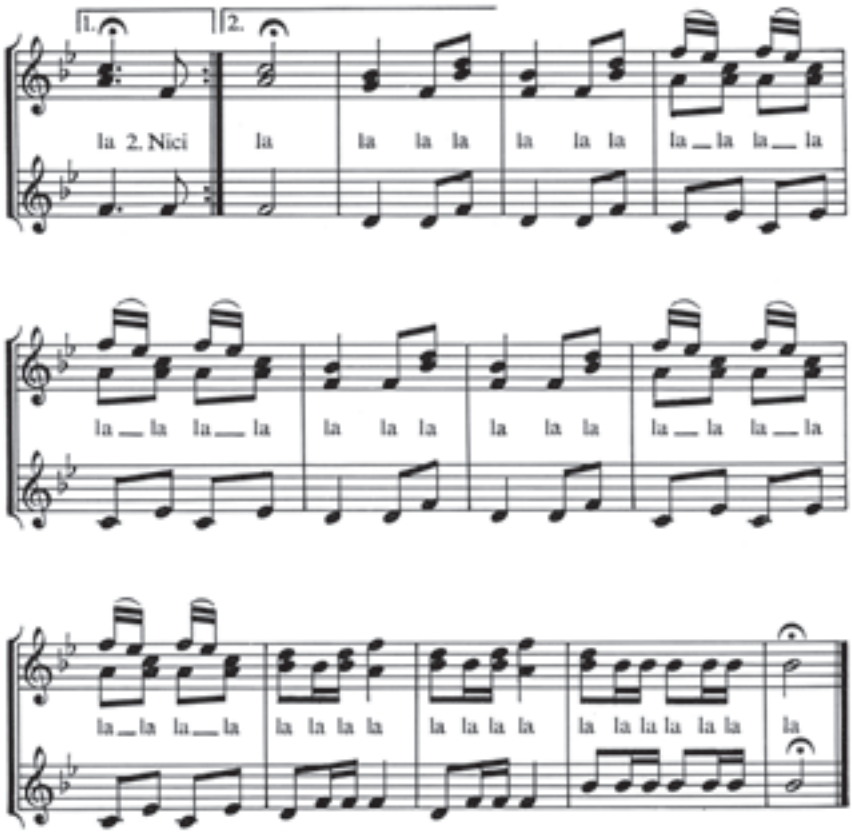
1.
2.
la 2. Nici
la la la la la la la la la la la
la la la la la la la la la la la
la la la la la la la la la la la

Cântec de leagăn

Versuri: I. D. Vicol

Muzica: Franz Schubert
(1797—1828)

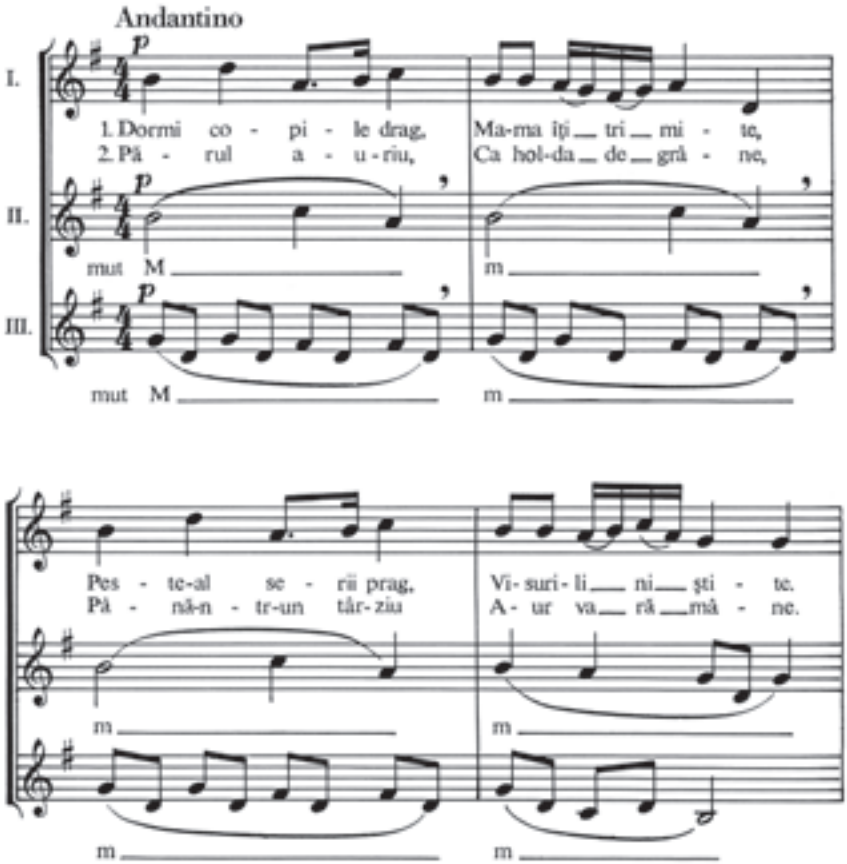

Dormi u - şor, u - şor. Cli - pe le tă - cu - te
Zăm - be - tul se - nin Şi cu Moş cu - min - te

Dormi u - şor, u - şor. Cli - pe - le tă - cu - te
Zăm - be - tul se - nin Şi cu Moş cu - min - te

Se o - presc din zbor Frun - tea să-ţi să ru - te.
De de - par - te vin, Ca să te a - lin - te.

Se o - presc din zbor Frun - tea să-ţi să ru - te.
De de - par - te vin, Ca să te a - lin - te.

mut m m

mut m m

mut m m

Păstrăvul
(Fragment)

Muzica de Franz Schubert
(1797—1828)

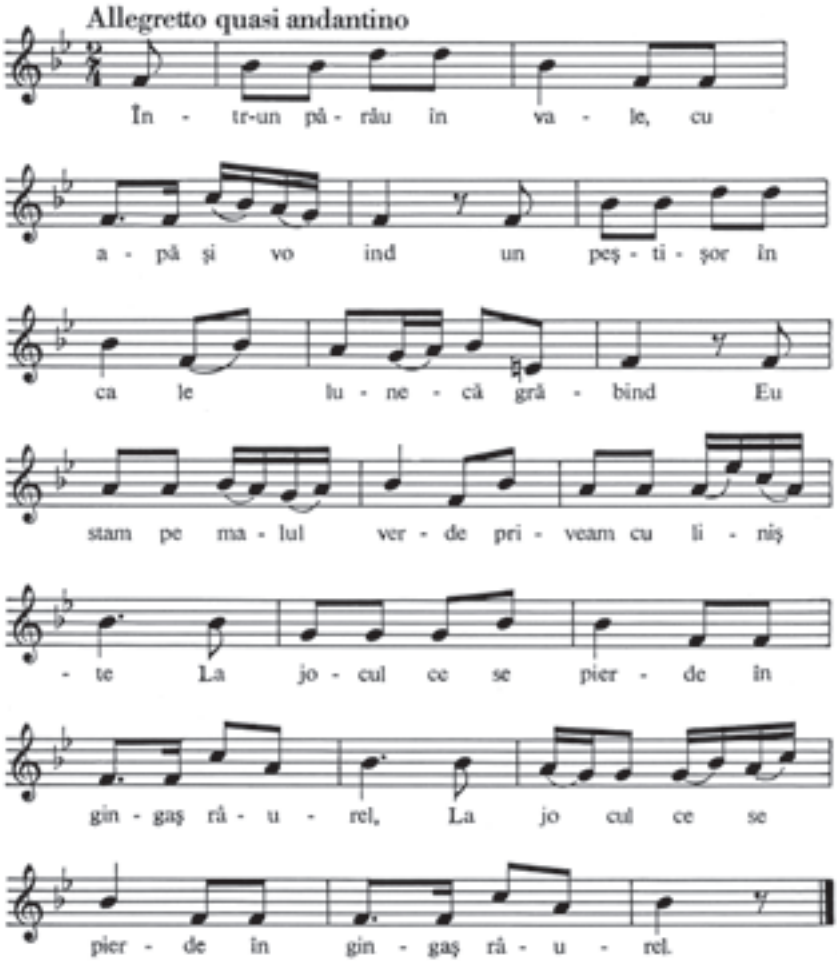

Anotimpurile

Versuri: A. C. Niculescu

Muzica: R. Schumann
(1810—1856)

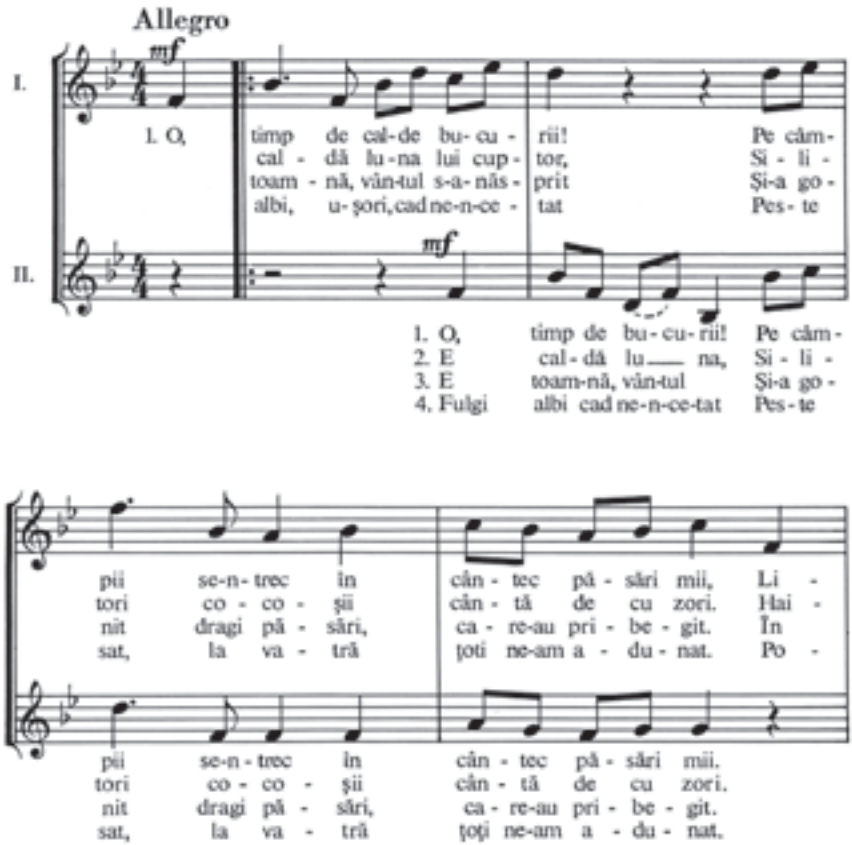

vezi, pă-duri sunt toa-te-a-cum Nu-mai flori, cu su-av par-
dem să strân-gem du-pă plac, Flori de mac, ro-şii flori de
co-drul des, pă-nă-n-nop-tat. Ve-sel corn chea-mă la vi-
veşti cu zmei şi feţi fru-moşi Spun bu-nici şi un-chieşi sfă-

Li-ve-zi le-a-a-cum Nu-mai flori, cu su-av-par
Hai-dem-să-strân-gem Flori de mac, ro-şii flori de
În co-drul des, Ve-sel corn chea-mă la vă-
Po-veşti-cu-zmei Spun bu-nici şi un-chieşi sfă-

fum. E vre-mea să cân-taţi şi să ju-
mac. De-ar-şi-ţă grea, în crâng ne-a-dă-pos-
nat. S-au a-du-nat re-col-te-le-a-u-
toşi. Când nea-ua al-bă s-aş-ter-nut, co-

fum. E
mac. De-ar-
nat. S-au
toşi. Când

caţi, cân-taţi! În mân-dre hori pă-mân-tul fră-mân-
tim, ci-tim, Sau a-du-naţi sub tei, cu drag vor-
rii şi-n vii S-a strâns tot ro-dul dul-ce, tă-mă-
vor u-şor, Zbu-răm cu să-ni-u-ţa chi-u-

vre-mea să cân-taţi şi să ju-caţi, cân-taţi! În
şi-ţă grea, în crâng ne-a-dă-pos-tim, ci-tim. Sau,
a-du-nat re-col-te-le-a-u-rii şi-n vii, S-a
nea-ua al-bă s-aş-ter-nut, co-vor u-şor Zbu-

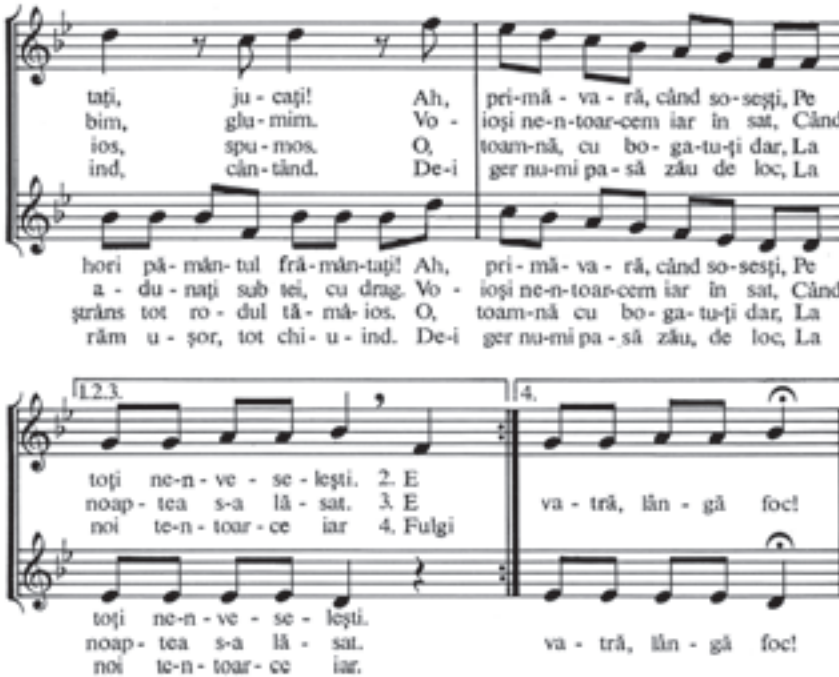

Norul

Muzica: N. A. Rimski-Korsakov
(1844—1908)

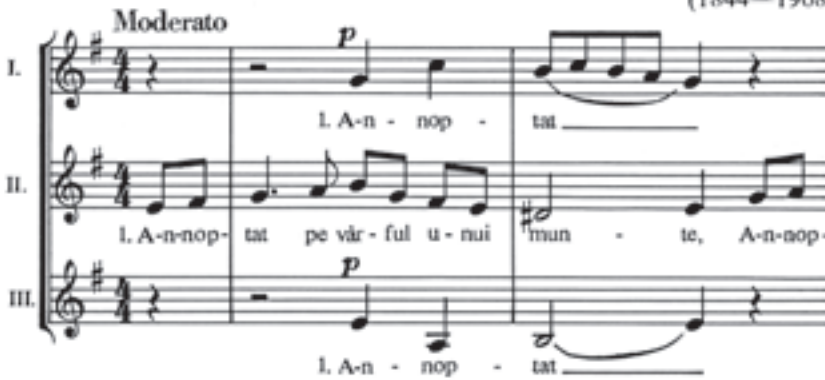

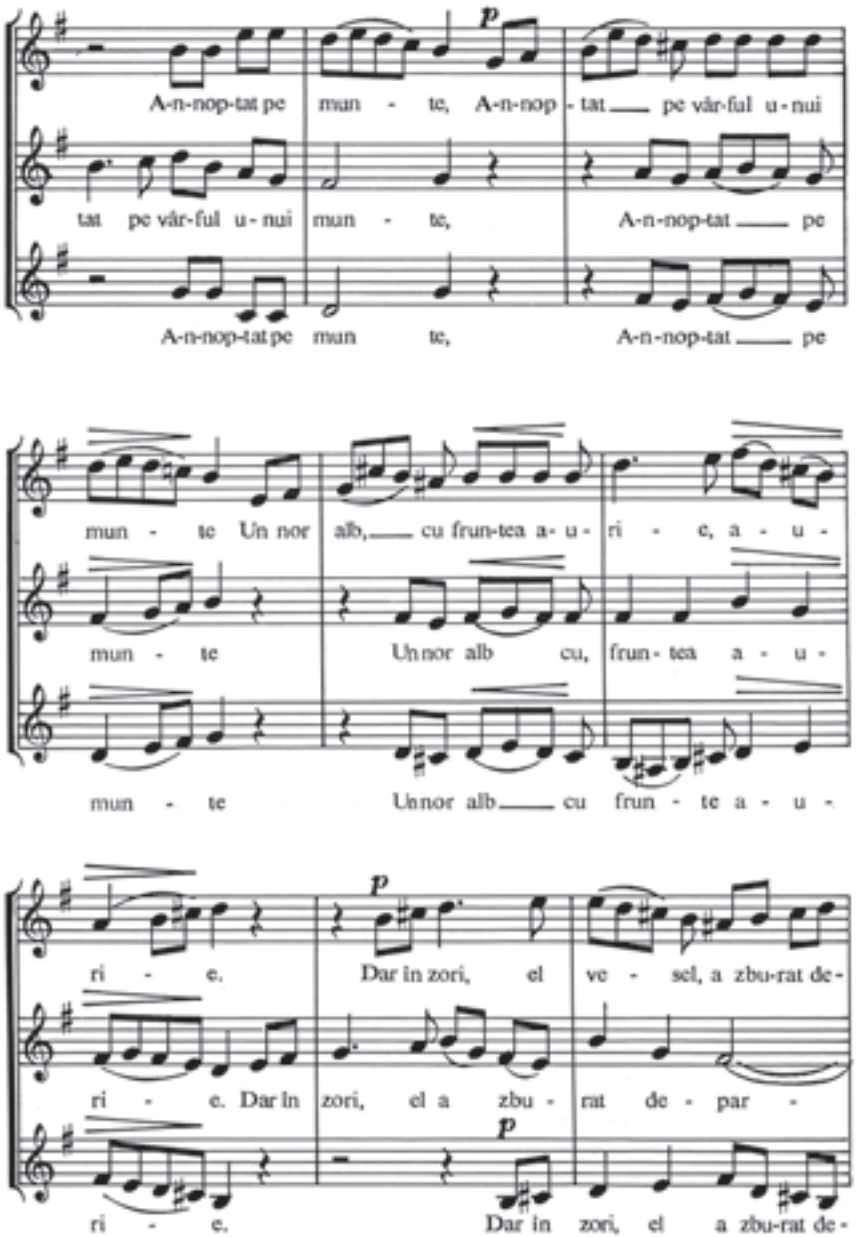
p
A-n-nop-tat pe mun - te, A-n-nop - tat pe vâr-ful u-nui
tat pe vâr-ful u-nui mun - te, A-n-nop-tat pe
A-n-nop-tat pe mun te, A-n-nop-tat pe
mun - te Un nor alb, cu frun-tea a- u- ri - e, a - u -
mun - te Un nor alb cu, frun- tea a - u -
mun - te Un nor alb cu frun - te a - u -
p
ri - e. Dar în zori, el ve - sel, a zbu-rat de-
ri - e. Dar în zori, el a zbu - rat de - par -
p
ri - e. Dar în zori, el a zbu-rat de-

par - te. A zbu-rat de - par - te, pe ca-lea-i

- te, A zbu- rat pe ca - lea-i a' - zu - ri -

par - te, A zbu - rat pe ca-lea-i a - zu-

f

a - zu - ri - e, Au rā - mas au rā mas doar boa

f

- e. Au rā - mas doar boa-be ca de

f

ri - e. Au rā - mas doar boa-be ca de

be ca de ro - uā, Pe bā - trā-nul mun -

ro - uā, Pe mun - te, Pe bā-trā-nul

ro - uā, Pe mun - te, Pe bā-trā-nul

p rit. *pp*

te sin-gu-ra-tic stă a-cum; Şi-m-

p *pp*

mun-te Sin-gu-ra-tic stă a-cum; Şi-m-

p *pp*

mun-te Sin-gu-ra-tic stă a-cum; Şi-m-

poco meno mosso *a tempo* *p*

po-vă-rat de gân-duri, plân-ge,

p a tempo *p*

po-vă-rat de gân-duri Plân-ge, surd pus-ti-ul de-pe

p

po-vă-rat de gân-duri Plân-ge,

poco rit.

plân-ge, Plân-ge surd, pus-ti-ul.

drum, Plân-ge surd, pus-ti-ul de-pe drum.

plân-ge, Plân-ge surd, pus-ti-ul.

Romantismul

La întrepătrunderea secolului al XVIII-lea cu cel următor, o nouă mişcare artistică şi literară, numită *romantism*, se va manifesta în cultura vremii, apărând într-un moment istoric important, marcat de transformări economice, sociale şi politice de rezonanţă.

Instaurat plenar în secolul al XIX-lea, acest curent, al cărui nume circulase încă din veacul al XVIII-lea ca atribut al unor picturi ce conţineau descrieri de natură, se releva a fi opus clasicismului, obiectivităţii, raţiunii şi echilibrului acestuia.

Muzica, după părerea artiştilor romantici, este cea mai înaltă formă de exprimare artistică, cea care mijloceşte o cunoaştere profundă a psihicului uman, modelând în acelaşi timp interiorul fiecărui individ, fie interpret, fie ascultător. Astfel, muzica va însoţi cuvântul, această uniune având ca rezultat apariţia unor noi genuri vocal-instrumentale, în care cele două acte se îmbină armonios, într-o „muzică poetică". La baza diverselor lucrări va sta un pretext literar, o idee sau un text expus pe larg, pe care muzicianul se va strădui să-l traducă cât mai adecvat în înlănţuiri sonore. Este deci o muzică cu un program literar, iar principiul de creaţie poartă numele de „programatism". Cei mai reprezentativi compozitori ai romantismului au fost: Franz Schubert, Robert Schumann, Felix Mendelssohn-Bartholdy, Hector Berlioz, Johannes Brahms, Liszt Ferenc, Carl Maria von Weber, Richard Wagner, Piotr Ilici Ceaikovski, M. P. Musorgski, N. Rimski-Korsakov, Frederic Chopin, Bedrich Smetana, Antonin Dvořak, Edward Grieg, Ciprian Porumbescu şi alţii.

Subiecte istorice, natura şi diverse ipostaze (dragostea, legendele, visul, fantasticul) reprezentau tot atâtea teme ale lucrărilor romantice, în care elementul folcloric începe să capete tot mai multă pregnanţă. Această tematică diversă va genera modificări ale unor forme şi genuri preluate din clasicism, ca de pildă: *sonata, simfonia, concertul, uvertura* ş. a. m. d. precum şi apariţia unora noi, din care amintim: *liedul, poemul simfonic, nocturna, studiul, balada* ş. a. m. d.

Carl Maria von Weber

S-a născut la Eutin (Elveţia) la 18 decembrie 1786. De copil a avut contact cu lumea teatrului şi a muzicii prin intermediul teatrului condus de tatăl său, cu care de timpuriu va merge în turnee. Studiile muzicale de la Viena şi le va completa singur sau prin contactul nemijlocit cu muzicieni din oraşele în care teatrul făcea turnee.

Iniţial pianist, apoi dirijor în diverse centre muzicale (Breslau, Stuttgart, Dresda, Praga), Weber îşi începe şi activitatea componistică. Creaţia sa cuprinde în special opere (*Freischütz, Euryanthe, Oberon* etc.), precum şi lucrări pentru pian, concerte, piese simfonice. Se stinge din viaţă în 1826, la Londra.

Cunoscând opera italiană dar şi creaţia autohtonă, sintetizând încercările predecesorilor şi contemporanilor săi, Carl Maria von Weber va crea prima operă naţională germană cu opera sa Freischütz, pusă în scenă la Berlin, în anul 1821.

În următoarea operă care va fi prezentată pentru prima oară la Viena, în 1823, intitulată: *Euryanthe* el exprimă virtuţile cavalereşti, precum şi idealul său de dragoste.

Cea de-a treia şi ultima sa operă a fost prezentată la Londra. Şi în această operă se foloseşte de idealul din totdeauna al romanticilor purtând auditorii într-o pădure pe care o împestriţează cu personaje supranaturale, cum sunt: piticii, zânele etc.

Deşi creaţia sa nu este aşa de bogată, a trăit doar 41 de ani, totuşi unele compoziţii, ca de exemplu: *Invitaţie la vals, Perpetuum mobile,* precum şi *Sonata în Do major* se bucură de o largă răspândire în rândul ascultătorilor.

Franz Schubert

A fost unul dintre compozitorii reprezentativi ai romantismului — s-a născut la Lichtental (lângă Viena) în anul 1797. Începe studiul muzicii cu tatăl său, apoi cu dirijorul W. Ruzicka şi continuă cu muzicianul Antonio Salieri. Este, de altfel, şi momentul apariţiei primelor compoziţii vocale şi instrumentale. Împreună cu tinerii intelectuali, Schubert va contribui la crearea unor manifestări artistice, denumite schubertiade, în cadrul cărora erau prezentate lucrări muzicale, literare şi din domeniul artelor plastice.

Creaţia sa impresionantă cuprinde numeroase lieduri, în număr de peste 600, care au ca suport literar versuri ale unor poeţi de seamă din literatura universală (Goethe, Schiller, Heine, Novalis, Petrarca, Metastasio, Shakespeare), reprezentând fiecare în sine un mic poem muzical, de o mare plasticitate. Aceste lieduri, dintre care unele sunt încadrate în cicluri ca: *Frumoasa morăriţă, Călătorie de iarnă* sau *Cântecul lebedei,* se caracterizează printr-o perfectă unitate între vers şi muzică.

Unele dintre temele liedurilor, Schubert le utilizează şi în lucrări instrumentale, ca în cazul cvintetului *Păstrăvul.*

În domeniul simfonic, Schubert realizează *nouă* simfonii, ce au drept model simfonia clasică beethoveniană. Deşi prin Beethoven apogeul simfoniei fusese atins, acest gen va fi cultivat în secolele XIX şi XX şi îmbogăţit de creaţia romanticilor, prin apariţia unor noi elemente ca şi prin marcarea unora, deja existente în creaţia predecesorilor.

Simfoniile lui Schubert sunt străbătute de un melodism cald, de accesibilitatea temelor, într-o construcţie clară şi echilibrată, de tipul celei clasice, în care se simte însă suflul atât de specific romantic, pe care l-am putea traduce şi prin amplificarea unor secţiuni ale formei de sonată, prin jocul tonalităţilor, prin expresia uneori dramatică, alteori de caldă confesiune.

În acest sens, *Simfonia a VIII-a,* în *si minor,* alcătuită din numai două părţi, de unde şi denumirea de „Neterminată", este un exemplu de exprimare intimă, din care elementul tragic nu lipseşte, într-o ambianţă în care primează cântul frumos.

Evoluția creației muzicale românești în secolul al XIX-lea

Creația lirică

Încă de la începutul celui de-al XIX-lea secol, în Europa, muzica de operă era în plină înflorire. Operele lui Mozart, Weber, Rossini răsunau în toată splendoarea lor, iar în Rusia are loc premiera operei *Ivan Susanin* de Glinka. La Dresda, în 1843, Richard Wagner, cel care creează noua dramă muzicală, dirijează opera sa *Olandezul zburător*, operă ce va revoluționa, în oarecare măsură, genul operei.

„În principatele românești, până în primele decenii ale secolului al XIX-lea, nici nu se poate vorbi despre operă, gen muzical complex, și nici măcar despre o viață muzicală (afirmă muzicologul Lazăr Octavian Cosma). Abia către mijlocul veacului trecut apar condiții prielnice pentru crearea formelor muzicale dramatice, care vor duce la nașterea operei.

Cauzele care au frânat apariția și dezvoltarea operei în cultura noastră sunt multiple și aceleași, care au împiedicat nașterea și afirmarea literaturii culte românești".

Odată cu dezvoltarea relațiilor capitaliste, burghezia este animată de idealurile revoluției de la 1821 și de dorința de a schimba starea de înapoiere în care se găsea țara.

Apar în principalele orașe din țară trupe străine de operă, care nu numai că formează gustul ascultătorului, dar și dirijori din Bucovina și Transilvania, din Moldova sau Muntenia, promovau cu entuziasm arta lor prin toate orașele importante ale țării. Artiști de prestigiu—cum ar fi marele pianist și compozitor Liszt Ferenc sau compozitorul Johann Strauss—au concertat la Iași și București.

În programul său, *Dacia literară* exprimă dorința intelectualității românești progresiste: „... artele, în momentul în care ele nu exprimă viața poporului, năzuințele lui, sunt amenințate să tânjească, să fie palide și slabe. Pentru asta luptă tinerimea noastră intelectuală".

Înființarea *Societății filarmonice* din București în 1833, legiferarea învățământului muzical modern în anul 1864, sub domnitorul A. I. Cuza, vor consolida viața muzicală.

În decembrie 1848 a avut loc premiera vodevilului *Baba Hârca* de Alexandru Flechtenmacher, iar la Iași, în prezența lui Liszt Ferenc, orchestra Teatrului Național a prezentat *Uvertura moldavă* a aceluiași compozitor.

Libretele primelor opere naționale românești au fost semnate de Gheorghe Asachi (Petru Rareș-Vodă) și Ion Heliade Rădulescu (Mihai în ajunul bătăliei de la Călugăreni).

Menționăm contribuția adusă de marii cântăreți ai vremii, Elena Teodorini, Ion Bălenaru, Zina de Nori, Dimitrie Popovici și Hariclea Darclée, care au militat pentru înființarea teatrului românesc de operă.

Începuturile operei și operetei românești sunt legate de numele compozitorilor Alexandru Flechtenmacher, Eduard Caudella și George Ștephănescu.

Alexandru Flechtenmacher este primul compozitor care încearcă să redea specificul național în genul liric. Având la bază textul lui M. Millo, compozitorul va crea vodevilul *Baba Hârca*. Subiect naiv — dragostea dintre Viorica și Lascu — lucrarea are meritul de a fi reușit schițarea caracterului personajelor și de a scoate în relief admirația pentru oamenii simpli din popor, precum și de a accentua tăria lor morală.

Însăilând coruri, romanțe, arii, duete comice, hore și diferite ansambluri, Baba Hârca poate fi considerată prima operetă românească propriu-zisă.

Înfruntând dificultăți și superficialitatea unei societăți crepusculare, George Ștephănescu formează *primul ansamblu liric permanent;* membrii săi și conducătorul lor inimos, printr-o muncă intensă, cu o totală dăruire, au izbutit să înființeze Opera română.

Creația sa lirică este reprezentată de opereta *Cometa,* de operele *Brâncoveanu* și *Petra,* ambele neterminate și de feeria *Sânziana și Pepelea* (după Vasile Alecsandri).

Nobilele aspirații, în pofida începuturilor timide, își vor găsi finalitate în opera *Petru Rareș* de Eduard Caudella.

Pe de o parte subiectul, lirico-eroic, este inspirat din trecutul de luptă al moldovenilor, în timpul tiranului Ştefăniţă (sec. XVI.); pe de altă parte se relevă victoria pescarului Petru Rareş, care va deveni domnitor.

Conflictul operei este de natură socială. Din finalul convingător, desprindem ideea luptei poporului pentru libertate şi dreptate socială.

Corul final este impresionant. Orchestraţia dovedeşte măiestria compozitorului, iar melodiile sunt deosebit de cantabile. În armonizarea cântecelor populare autorul este influenţat de romantismul vest-european, neintuind elementul modal. Compozitorul foloseşte şi armonizările cântecului orăşenesc. Celelalte opere şi vodeviluri scrise de Caudella *(Olteanca, Hatmanul Baltag, Hartă răzeşul* şi *rata răzeşului)* au fost tot subiecte eroice.

Creaţia vocală şi de cameră

Creaţia compozitorilor români, din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, este influenţată pe de-o parte de stilul apusean, prin excelenţă armonic, pe de altă parte de melosul popular românesc ce presupune o viziune polifonică.

Genurile abordate sunt miniaturi, studii, nocturne, teme cu variaţiuni sau sonate, dedicate pianului, viorii sau violoncelului, precum şi piese pentru ansambluri de cameră mai pretenţioase.

Compozitorul *Constantin Dimitrescu* a fost atras de cvartetul de coarde. El este considerat creatorul cvartetului românesc.

Piesele de pian ale lui *Carol Miculi*, elev al lui Chopin, sunt concepute pe linia romantismului descriptiv, dovedind o stăpânire sigură a meşteşugului componistic şi un bun gust în cultivarea culorii şi nuanţelor delicate.

George Stephănescu este socotit, pe drept cuvânt, un maestru al genului. *Sonata pentru violoncel şi pian, sonata pentru pian, Quartetul pentru coarde, flaut şi pian* etc., dovedesc un echilibru al formei şi un real simţ al instrumentaţiei.

În domeniul muzicii vocale, considerăm că termenul de lied este puțin cam pretențios pentru această perioadă. Ca și în genul instrumental, muzica vocală relevă influențe epigonice (romantismul italian sau german) și un așa-zis „stil național". Acesta din urmă cuprinde prelucrări de melodii populare sau compoziții în spiritul popular. Aproape toți compozitorii epocii au scris asemenea lucrări.

Demn de remarcat este faptul că în perioada aceea se puneau bazele folcloristicii moderne, drum pe care vor merge cei mai mari cercetători: *Constantin Brăiloiu* și *George Breazul*. Aceștia considerau folclorul o sursă inepuizabilă, menită să „hrănească" pe compozitori...

Muzica simfonică și vocal-simfonică

Viața muzicală de concert a început în România relativ târziu. La 2 aprilie 1849, în București, o trupă italiană a prezentat primul concert simfonic în România.

Odată cu înființarea conservatoarelor din Iași (în anul 1860) și București (1864) se realizează un învățământ organizat, capabil să formeze cântăreții și instrumentiștii necesari orchestrelor și scenei lirice românești.

În sala Teatrului Național răsună pentru prima dată simfoniile lui *Mozart, Beethoven, Brahms, Ceaikovski* sau poemele lui *Rimski-Korsakov*.

Prima lucrare simfonică mai importantă este *Uvertura națională Moldova*, scrisă de Alexandru Flechtenmacher.

În anul 1913 *Eduard Caudella* compune uvertura *Moldova*, având la bază aceeași melodie populară pe care o folosește Flechtenmacher.

Bun cunoscător al tehnicii violonistice, Eduard Caudella mai compune un *Concert pentru vioară și orchestră, Idila câmpenească* precum și, o *fantezie românească* pentru orchestră.

Constantin Dimitrescu, personalitate marcantă a genului, este preocupat de forma de sonată și de dezvoltarea tehnicii violonistice.

Muzica vocal-simfonică este prezentată și în creația compozitorilor români. Remarcăm balada *Mama lui Ștefan cel Mare* de *G. Dima, Altarul Mănăstirii Putna* de *Ciprian Porumbescu*, precum și *Mănăstirea Argeșului* și uvertura poem *Ștefan cel Mare* de *Iacob Mureșianu*.

Muzica secolului XX

Sfârşitul secolului al XIX-lea este marcat în cultura europeană de prezenţa unor tendinţe şi direcţii, care deşi generate de romantism, se vor îndepărta de acesta, concretizându-se în noi curente artistice, proces ce se accentuează cu precădere în a doua jumătate a secolului XX.

Este o epocă de căutări şi frământări în domeniul muzicii, este o epocă de mare diversitate stilistică, ce are ca exponenţi muzicieni valoroşi şi în care efortul fiecărui creator de a descoperi noi modalităţi de expresie, cât mai adecvate timpului respectiv, devine traiectoria cu valoare de simbol a evoluţiei artei sunetelor.

Impresionismul, curent apărut la sfârşitul secolului trecut în Franţa, se impune în arta timpului, având importante repercusiuni asupra celei a secolului XX.

Cel mai important reprezentant al impresionismului în muzică este *Claude Achille Debussy*, compozitor ce-şi semna lucrările şi cu specificarea „musicien français", creatorul stilului impresionist în muzică.

A trăit între anii 1862 şi 1918. Paralel cu activitatea componistică, concretizată într-un număr mare de lucrări din domeniul simfonic, cameral, al baletului sau operei, Debussy se manifesta şi ca dirijor, pianist şi critic muzical.

Din vasta creaţie debussystă amintim ca lucrări destinate pianului: *Mica suită, Suita bergamască, Stampe, Imagini, Preludii* ş. a. m. d.

Creaţia simfonică cuprinde schiţele simfonice *Marea*, ciclul *Imagini*, celebrul *Preludiu la după-amiaza unui faun*. Ca lucrare destinată scenelor lirice, Debussy a creat o pagină unică — opera poem *Pelleas şi Melisande*, în care limbajul tradiţional al operei italiene ca şi cel wagnerian sunt înlocuite prin noi modalităţi de exprimare, pe care Debussy le consideră mai adecvate transmiterii unui mesaj uman.

Alături de Debussy, cel mai reprezentativ compozitor impresionist, *Maurice Ravel* este unul dintre principalii creatori ai secolului XX, a cărui creaţie, fără a fi cu desăvîrşire impresionistă, se bazează în mare măsură pe caracteristicile acestui stil.

A trăit între anii 1875 şi 1957. Creaţia sa, variată, consecinţă a diversităţii preocupărilor componistice ale lui Ravel, se înscrie deopotrivă în domeniul impresionismului, dar prin rigoarea şi echilibrul clasic îşi declară apartenenţa şi la acest moment din evoluţia muzicii. Astfel, lucrările sale le putem considera neoclasice (nou clasicism, căci cel iniţial a luat sfârşit prin creaţia lui Beethoven), cu elemente impresioniste ca factură şi atmosferă.

Din creaţia simfonică şi concertantă a lui Ravel menţionăm *Rapsodia spaniolă, Bolero, Vals,* cele două *concerte pentru pian şi orchestră* şi cele două suite *Daphnis şi Chloe,* iniţial balete, create la comanda lui Serge Djaghilev, conducătorul baletelor ruse din Paris.

Pentru pian Ravel creează *Habanera, Pavana pentru o infantă moartă, Jocuri de apă, Mama mea gâsca, Mormântul lui Couperin.* Valsuri nobile şi sentimentale, iar pentru voce peste 40 de lieduri, strânse în cicluri sau izolate. Creaţia sa mai cuprinde lucrări camerale ca şi o operă, comedia muzicală *Ora spaniolă.*

Alături şi paralel în timp, pentru o perioadă cu impresionismul şi cu alte tendinţe, apare *expresionismul,* curent generat şi el de romantism. Continuator al unor elemente romantice, ca de pildă subiectivitatea foarte puternică, *expresionismul* se va îndepărta de romantism. Apărut într-un moment de tensiune din istoria umanităţii, ce va culmina cu Primul Război Mondial, acest curent, spre deosebire de impresionism, redă aspectele violente ale vieţii, exagerându-le uneori.

În muzică principalii reprezentanţi ai expresionismului sunt *Arnold Schönberg, Alban Berg,* şi *Anton Webern.*

Legaţi de creaţia predecesorilor şi în special de cea a lui Wagner, creaţia celor trei se prezintă la începuturi ca o sublimare, amplificare a unor elemente existente în epoca romantismului târziu. Astfel, de pildă, din melodia infinită a lui Wagner se va naşte o melodie fără margini, cu multe cromatisme (diezi, bemoli), care treptat va tinde să iasă din tonalitate, aparând aşa-numitul *atonalism.* În atonalism fiecare sunet e independent faţă de acel centru de gravitaţie numit tonică, şi nu tinde către alte sunete.

Compoziţia muzicală, ajunsă la o maximă libertate, va fi din nou controlată, prin crearea *dodecafonismului.* Acesta este un nou sistem de

utilizare a gamei cromatice (12 sunete) ce are ca principiu imposibilitatea repetării unui sunet, înainte ca celelalte 11 să fie deja epuizate (cântate), muzica născându-se acum şi din calcul matematic.

Alături de noile curente, ca *impresionismul* şi *expresionismul*, caracteristică pentru secolul XX este şi continuarea unor tradiţii, fie ale muzicii romantice, ca de pildă în creaţia simfoniştilor, postromanticilor *Bruckner, Mahler* sau *Richard Strauss*, fie reactualizarea principiilor clasice, în sfera continuării tradiţiilor, într-o nouă viziune componistică, sesizabilă în lucrările unora dintre cei mai renumiţi compozitori ai secolului XX cum ar fi: Stravinsky, Prokofiev, Sostakovici, Haciaturian, Britten, Manuel de Falla, I. Paderewski, Karol Symanowski, Arthur Honegger, Paul Hindemith, Benjamin Britten, G. Gershwin, S. Barber, E. Varese, Villa-Lobos şi Carlos Chavez etc.

Teodor Teodorescu

S-a născut la 21 februarie 1876 la Iaşi, a murit la 20 septembrie 1920 la Iaşi.

A studiat muzica la Conservatorul din Iaşi având ca profesori pe Gavril Musicescu, Teodor Burada şi Enrico Mezzetti. Apoi pleacă la studii în străinătate şi urmează cursurile Conservatorului din Paris având ca profesori pe Vincent D'Indy, Amedeo Gastoné şi André Gedalge.

Reîntors în ţară îşi continuă activitatea ca profesor de muzică şi dirijor de cor în oraşele Galaţi şi Iaşi. Dintre piesele vocale merită a fi amintite „Cântec de leagăn", „Eu mă duc, codrul rămâne" şi „Lumea mea", piese compuse pentru voce şi pian.

Creaţia sa este foarte bogată în opere corale scrise pe mai multe voci, în stil „a cappella" şi cu acompaniament de pian. Dintre acestea unele au fost scrise pentru coruri mixte, altele pentru coruri bărbăteşti, printre acestea găsim şi cântece populare.

Teodor Teodorescu a fost şi un culegător de folclor.

Sabin Drăgoi

Născut la 6 iunie 1894 în comuna Selişte, jud. Arad, a decedat la 31 decembrie 1968 în Bucureşti. Şi-a urmat studiile muzicale la Conservatorul din Cluj unde a învăţat contrapunct; la Conservatorul din Praga a studiat compoziţie şi orchestraţie. Şi-a desfăşurat activitatea ca profesor de contrapunct şi compoziţie. A fost directorul Conservatorului şi al Operei Române din Timişoara, dirijor de cor, profesor de folclor la Conservatorul din Bucureşti, vicepreşedinte al Societăţii Compozitorilor Români etc.

Sabin Drăgoi a fost unul din cei mai fecunzi compozitori români. Acesta este atestat de vasta şi bogata sa creaţie muzicală care s-a manifestat în toate genurile de compoziţie. Printre operele sale amintim drama muzicală populară în trei acte după libretul dramei lui Ion Luca Caragiale: „Năpasta"; opera „Monologul lui Ion"; opera istorică: „Horia" şi opera comică pentru copii intitulată: „Păcală".

A compus muzică simfonică şi vocal-simfonică printre care menţionăm: „Concertul pentru pian şi orchestră", „Petrecere populară", cantata „Mai multă lumină", oratoriul „Povestea bradului" etc.

Printre nenumăratele compoziţii de muzică de cameră amintim „Mica suită pentru pian", compusă în amintirea lui Bartók Béla.

Sabin Drăgoi a compus şi muzică de film printre care amintim suita simfonică: „Mitrea Cocor", precum şi „Ciocârlia."

Printre culegerile de folclor amintim cele peste 300 de colinde cu text şi melodie, precum şi „Monografia muzicală a comunei Belint".

Dan Voiculescu

S-a născut la 20 iulie 1940 la Saschiz în județul Mureș. Tânăr compozitor. A pus pe note foarte multe versuri ale celor mai cunoscuți poeți români, îmbogățind repertoriul coral pentru tineret și copii. Muzica pe care a compus-o este foarte melodioasă, accesibilă pentru copiii de orice vârstă și prin aceste elemente care caracterizează creația sa corală cântecele sale sunt ușor de memorat și foarte răspândite în rândul copiilor.

În colecția de față veți găsi o serie de cântece a căror melodie a compus-o Dan Voiculescu. Veți avea ocazia de-a vă convinge personal de muzicalitatea și ritmicitatea particulară care caracterizează stilul său componistic.

Pe lângă muzică corală Dan Voiculescu a compus și muzică simfonică: *Simfonia ostinato, Viziuni cosmice, Blocuri și Stări.*

Creația sa cuprinde și câteva piese de muzică de cameră: *Piccola sonată pentru flaut, Dialoguri pentru pian* și *Sonata* pentru pian.

Instrumente muzicale populare românești

În cursul studiilor noastre am făcut cunoștință cu categoriile caracteristice ale folclorului muzical românesc. Printre acestea un rol de seamă îl dețin melodiile de dans interpretate instrumental. Să facem cunoștință acum cu aceste instrumente muzicale populare!

Instrumente muzicale de suflat

Diferitele specii de fluiere se fac din trestie, os sau lemn. Dimensiunile fluierelor și numărul găurilor diferă. Se folosesc variante constând dintr-un singur fluier, sau compuse din două fluiere împreunate: adesea cântatul din fluier este însoțit de bâzâiala cântărețului.

O formă îndeobște folosită a fluierului este *trișca cu șase găuri*, lungă de 30—60 cm. O variantă și mai lungă este *cavalul* (circa 90 cm.), având numai cinci găuri.

Tilinca se deosebește de celelalte fluiere prin aceea că n-are găuri sonore: are lungimea de circa 80 cm.

Naiul sau *muscalul* sunt instrumente compuse dintr-o serie de tuburi de trestie sau de soc, de diferite lungimi crescânde.

Cimpoiul are partea sonoră alcătuită de obicei din fluier dublu, cioplit dintr-o singură bucată de lemn de prun. Fluierul care produce melodia, are șapte găuri, iar celălalt care produce un sunet continuu de acompaniament, are o singură gaură. Anciile de trestie ale amândurora sunt ascunse într-un cap de animal (de regulă capră). Din burduful format din piele de oaie, capră sau câine, aerul este presat spre fluierul dublu prin apăsarea cu brațul cântărețului. Umplerea cu aer a burdufului se face în timpul cântatului printr-un tub prevăzut cu ventil, fie cu gura, fie eventual cu ajutorul unui burduf de suflat.

Cornul, goarna de semnalizare sunt făcute din lemn (goarnă de lemn) și din corn de bou. Pentru producerea sunetelor se pretează varianta cu două găuri.

Tulnicul şi *buciumul* se confecţionează din coajă de brad, mesteacăn, soc etc. în lungime de circa 2 metri. Dând un sunet tare, strident, ele sunt folosite în primul rând de oamenii de la munte pentru chemări, semnalizări.

Instrumente de ciupit (pişcat)

Drâmba este o lamă subţire de oţel fixată într-un cadru de fier în formă de liră. Cadrul ţinut în gură între dinţi, iar lama pişcată cu degetul, produce un sunet. Pentru formarea melodiei, cavitatea bucală se modifică în mod corespunzător.

Cobza e un instrument asemănător cu chitara, având cinci nervuri: la gâtul ei scurt are 8 coarde, care sunt ciupite cu pană.

Lira are corpul ce ne aminteşte de violoncel. Are patru coarde care sunt puse în vibraţie printr-un disc de lemn ce se roteşte transversal în interior, dedesubtul coardelor. De-a lungul părţii laterale sunt două rânduri de clape. Înălţimea sunetelor se reglează apăsând pe diferitele clape. Între timp discul se învârteşte necontenit.

Ţitera este unul din cele mai răspândite instrumente muzicale populare, fiind făcută de obicei din lemn de plop sau de tei. Coardele i se ciupesc cu pană de gâscă sau cu degetul.

Ţambalul este un instrument muzical având forma unei mese trapezoidale, sau într-o formă mai mică, portabilă în gât. Ca şi pianul sau harpa, ţambalul are şi el o sumedenie de coarde de metal întinse, care produc sunete dacă sunt lovite cu nişte ciocănele înfăşurate la vârf cu vată sau postav. Este un instrument ce nu lipseşte niciodată din tarafurile populare.

Ca instrumente pentru acompaniamentul melodiilor de dans se folosesc şi zurgălăi şi tobe.

Trebuie remarcat faptul că vioara, viola, violoncelul şi contrabasul (produse de fabrică) sunt instrumente îndeobşte folosite, mai ales în tarafurile lăutăreşti. Deşi mai rar, câte un muzicant dibaci din popor face el singur varianta populară chiar şi a acestor instrumente muzicale.

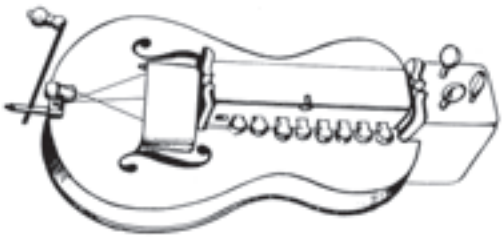

lură

ţiteră

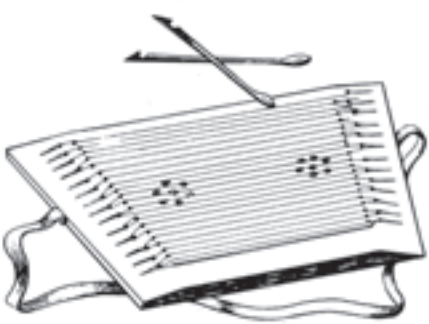

ţambal

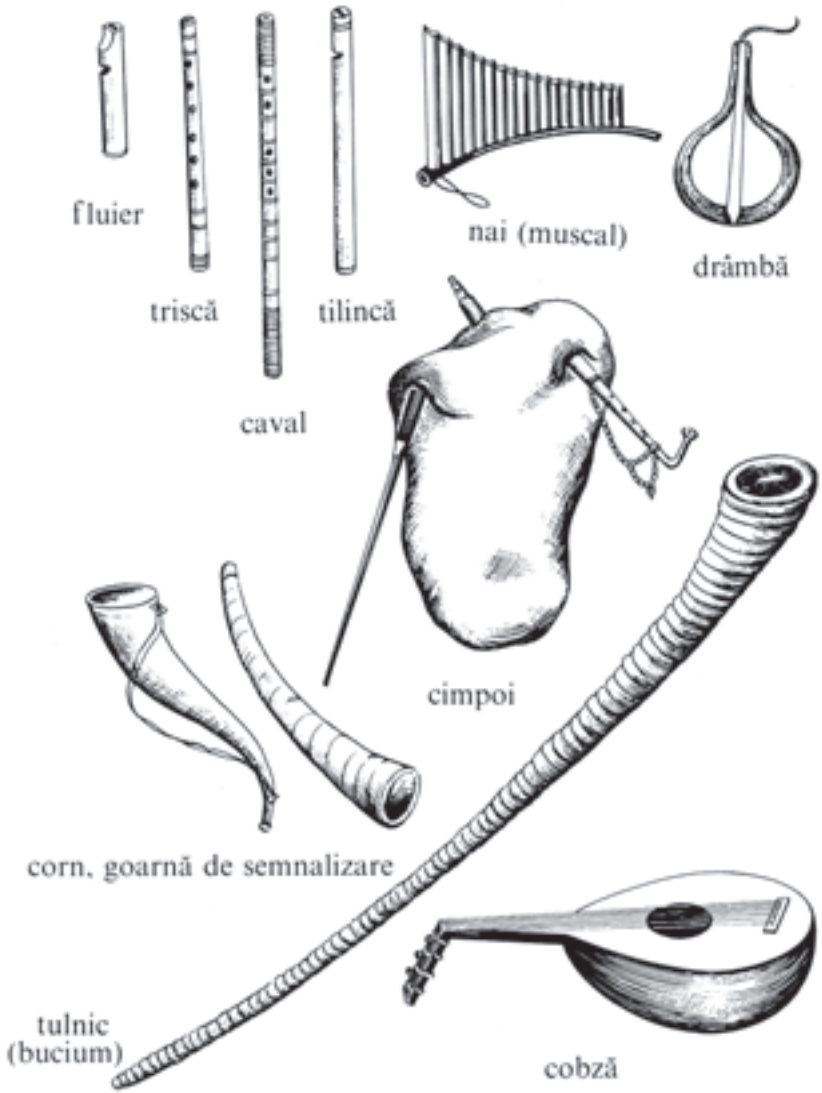
fluier
triscă
caval
tilincă
nai (muscal)
drâmbă
cimpoi
corn, goarnă de semnalizare
tulnic
(bucium)
cobză

CUPRINSUL

CÂNTECE DIN FOLCLORUL ROMÂNESC 3
Eu pe-aicea n-am jucat (Cântec popular) 5
Cine-a zis dorului dor (Cântec popular) 6
Apleacă-te, vârf de brad (Cântec popular) 7
Măi stejar (Cântec popular) 8
Uscă Doamne, ce-i usca (Cântec popular) 9
Horă (Cântec popular) 10
Mugur, mugurel (Cântec popular) 11
La fântână, la izvor (Cântec popular) 12
Cucuruz cu frunza-n sus (Cântec popular) 13
Ardilean (Cântec popular, Micherechi) 13
Hora (Cântec popular, Săcal) 14
Hora (Cântec popular, Micherechi) 15
Foaie verde rug domnesc (Cântec popular, Micherechi) . . . 16
Frunză verde de nucuț (Cântec popular) 17
Tiiule cu frunza lată (Cântec popular) 18
Când s-o-mpărțit norocu' (Cântec popular, Chitighaz) . . . 19
Satul meu (Cântec popular) 20
Foaie verde de bujor (Cântec popular, Chitighaz) 21
În grădina cu flori multe (Cântec popular, Chitighaz) 22
Corindă (Micherechi) 23
Corindă (Micherechi) 24
Miorița (Cântec popular) 25
Floricică de pe apă (Din colecția Brediceanu) 26
Spune ceteră bătrână (Cântec popular) 27
Bate vânt de primăvară (Prelucrare de Cornel Arion) 29
Câtu-i satul meu de mare (Prelucrare de Ilie Micu) 31
CREAȚII MUZICALE DIN SECOLUL AL XX-LEA 35
Salutare primăvară (V. Alecsandri—I. Vidu) 37
Mamă (G. Kiriac) 40

Mamei noastre (G. Kiriac) 42
Vino vară! (P. Dulfu—T. Popovici) 45
Primăvara a sosit (I. Velceanu) 47
Ca o zi de primăvară (Vers. pop.—T. Teodorescu) 50
Eu mă duc, codrul rămâne (Vers. pop.—T. Teodorescu) . . 52
Pârâuaş cu apă lină (Vers. pop.—D. Cuclin) 53
De prin iarbă, de prin flori (M. Fabian—Chirescu) 55
Moara (Şt. Tita—I. D. Chirescu) 57
Cântec învăţat de la mama (I. Brad—I. Borgovan) 59
Are mama fată mare (I. N. Soricu—N. Oancea) 62
Ciobănaşul (Radu de la Urşani—S. Drăgoi) 63
Ghiocelul (P. Cerna—Gh. N. Dumitrescu—Bistriţa) 67
Cuc, cuculeţ (Vers. pop.—N. Ionescu) 69
Săniuţa (G. Coşbuc—L. Comes) 73
Toamna (C. P. Basacopol) 74
Mă suii sus la dumbravă (Vers. pop.—V. Herman) 77
Gluma I (A. Blandiana—M. Moldovan) 79
Revedere (M. Eminescu—D. Voiculescu) 82
Iarna pe uliţă (G. Coşbuc—D. Voiculescu) 86
Dunăre potecă lină (Vers. pop.—A. Dogaru) 90
DIN CREAŢIILE MARILOR CLASICI 93
Corul vânătorilor (C. M. Weber) 95
Cântec de leagăn (I. D. Vicol—F. Schubert) 99
Păstrăvul (Fragment) F. Schubert 101
Anotimpurile (A. C. Niculescu—R. Schuman) 102
Norul (N. A. Rimski-Korsakov) 104
ROMANTISMUL 108
Carl Maria von Weber 109
Franz Schubert 110
EVOLUŢIA CREAŢIEI MUZICALE ROMÂNEŞTI ÎN SECOLUL AL XIX-LEA 111
Creaţia lirică 111
Creaţia vocală şi de cameră 113
Muzica simfonică şi vocal-simfonică 114

MUZICA SECOLULUI XX 115
Teodor Teodorescu 117
Sabin Drăgoi 118
Dan Voiculescu 119
INSTRUMENTE MUZICALE POPULARE ROMÂNEȘTI . 120
Instrumente muzicale de suflat 120
Instrumente de ciupit (pișcat) 121

Oktatási Hivatal
1055 Budapest, Szalay utca 10–14.
Telefon: (+36-1) 374-2100
E-mail: tankonyv@oh.gov.hu

A kiadásért felel: Brassói Sándor mb. elnök
Raktári szám: NT-33282/1
Felelős szerkesztő: Elekes Gabriella
Tankönyvkiadási osztályvezető: Horváth Zoltán Ákos
Műszaki szerkesztő: Kóródiné Csukás Márta
Grafikai szerkesztő: Görög Istvánné
Nyomdai előkészítés: Vidosa László
Terjedelem: 8 ív (A/5)
Tömeg: 210 gramm
2. kiadás, 2022

Gyártás: Könyvtárellátó Nonprofit Kft.

Nyomta és kötötte az Alföldi Nyomda Zrt.
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató
Munkaszáma: 000

magyar
nyomdatermék
NYOMDA- ÉS PAPÍRIPARI SZÖVETSÉG